

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระภาค เขต 2

กรรมการ นันทะเทศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนรพา¹
กุมภาพันธ์ 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ กรรมการ นันทะเทพ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา¹
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรากร ทรัพย์วิรະปกรณ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ เชวน์ มณีวงศ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรากร ทรัพย์วิรະปกรณ์)

..... กรรมการ
(นาวาครี ดร.พงศ์เทพ จิระโร)

คณะกรรมการศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา²
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างดีอีกจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ ออาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณ ทรัพย์วิระปกรณ์ กรรมการที่ปรึกษา และ ดร.สุรัตน์ ไชยชนกุล ในการให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงแก้ไข จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และ ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย ขอขอบคุณข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เชต 2 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ขอขอบคุณบิดามารดา สามีและน้องทุกท่าน ผู้ให้การสนับสนุนและกำลังใจอันดีอีกตลอดมา

คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บิดามารดา ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณ และผู้อันเป็นที่รัก ที่มีส่วนสร้างเสริมสิ่งดีงามในชีวิตของผู้วิจัย

กรรณิกา นันทะเทพ

56970001: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: การบริหารเชิงคุณภาพ/ ประสิทธิผลของโรงเรียน/ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สาระแก้ว เขต 2

กรรมการ นันทะเทศ: ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของ
โรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 (THE RELATIONSHIP
BETWEEN QUALITY MANAGEMENT AND EFFECTIVENESS OF SCHOOLS UNDER SAKAEO
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์:
สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์, Ed.D., วารการ ทรัพบุรีประภรณ์, วท.ค. 130 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การวิจัยเรื่องนี้วัดถูกประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารเชิงคุณภาพกับระดับประสิทธิผลของ
โรงเรียน ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของโรงเรียนกับเขตที่ตั้งของโรงเรียนที่มีผลต่อการบริหาร
เชิงคุณภาพและที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร
เชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 302 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า
๕ ระดับ เกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพและประสิทธิผลของโรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงบันนาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง และการทดสอบทดสอบพัฒนา
แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า

1. การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2
โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
3. ขนาดของโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งผลต่อการบริหารเชิง
คุณภาพของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05
4. ขนาดของโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งผลต่อประสิทธิผลของ
โรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05
5. การบริหารเชิงคุณภาพมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

56970001: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORD: QUALITY MANAGEMENT/ EFFECTIVENESS OF SCHOOLS/ SAKAEO PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

KANNIKA NUNTATED: THE RELATIONSHIP BETWEEN QUALITY MANAGEMENT AND EFFECTIVENESS OF SCHOOLS UNDER SAKAEO PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2. ADVISORY COMMITTEE: SITTIPORN NIYOMSRISOMSAK, Ed.D., WARAKORN SUPWIRAPAKORN, Ph.D. 130 P. 2558.

This research aimed at the investigation of quality management level and school effectiveness level, to study the interaction between school size and school location that effect quality management and school effectiveness, as well as to study the relationship between quality management and school effectiveness of schools under Sakaeo Primary Educational Service Area Office 2. The samples consisted of 302 teachers. The research instruments was rating-scale questionnaires concerned with quality management and school effectiveness. The statistical devices were mean, standard deviation, two ways analysis of variances, as well as, Pearson product moment simple corelation.

The findings were that;

1. The quality management of schools under Sakaeo Primary Educational Service Area Office 2 was rated at high level.
2. The effectiveness of schools under Sakaeo Primary Educational Service Area Office 2 was rated at high level.
3. There was interaction between school size and school location that affected quality management of school under Sakaeo Primary Educational Service Area Office 2.
4. There was interaction between school size and school location that affected effectiveness of school under Sakaeo Primary Educational Service Area Office 2.
5. There was relationship between quality management and effectiveness of school under Sakaeo Primary Educational Service Area Office 2 at .05 level of statistical significance.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๕
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๖
สารบัญ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญภาพ.....	๙
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ภาระงานการวิจัย.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
การจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระแห่งฯ เขต 2.....	14
หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร.....	17
หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพ.....	23
หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน.....	38
ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน.....	44
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การจัดกระทำข้อมูล.....	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
5 สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ.....	83
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
การอภิปรายผล.....	86
ขอเสนอแนะ.....	96
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก.....	111
ภาคผนวก ข.....	115
ภาคผนวก ค.....	118
ประวัติบุคคลผู้วิจัย.....	130

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มด้วอย่างของครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน และเขตที่ตั้งโรงเรียน.....	54
2 จำนวนและร้อยละของครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	63
3 จำนวนและร้อยละของครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน.....	63
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายค้าน..	64
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน ด้านการวางแผน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.....	64
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน ด้านการปฏิบัติตามแผน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2	66
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน ด้านการตรวจสอบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.....	67
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน ด้านการแก้ไขปรับปรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2..	68
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายค้าน..	69
10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการผลักดันการเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.....	70
11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะคติทางบวก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.....	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.....	72
13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.....	73
14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของการบริหารเชิงคุณภาพ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน และ เขตที่ตั้งโรงเรียน.....	74
15 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการบริหารเชิงคุณภาพ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียนและ เขตที่ตั้งโรงเรียน.....	75
16 การเปรียบเทียบรายคู่ของการบริหารเชิงคุณภาพ จำแนกตามขนาดโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.....	76
17 การเปรียบเทียบรายคู่การบริหารเชิงคุณภาพ จำแนกเขตที่ตั้งโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.....	77
18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน และเขตที่ตั้งโรงเรียน.....	78
19 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียนและ เขตที่ตั้งโรงเรียน.....	80
20 การเปรียบเทียบรายคู่ของประสิทธิผลของโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.....	80
21 การเปรียบเทียบรายคู่ประสิทธิผลของโรงเรียน จำแนกเขตที่ตั้งโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.....	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
22 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระเก้า เขต 2.....	82
23 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิง คุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระเก้า เขต 2..	116
24 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผล ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระเก้า เขต 2.....	117

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ครอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 วงจรการจัดการ.....	25
3 วงล้อเคมนิ่ง.....	29
4 กระบวนการ PDCA.....	30
5 วงจรการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง.....	34
6 วงจรการบริหารเชิงคุณภาพ.....	45
7 กราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อ การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 2.....	75
8 กราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.....	79

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ให้ผู้บริหารด้องสร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย โดยการบริหารโรงเรียนที่เป็นผู้นำในการปฏิรูปการเรียนรู้ จะต้องเป็นผู้นำที่มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จให้ได้ (ปสุดา เพ็งประสพ, 2551, หน้า 1) อาจกล่าวได้ว่ารูปแบบเดิมความสำคัญของการพัฒนาประเทศโดยได้ใช้การศึกษาเป็นแรงผลักดัน สำคัญในการพัฒนาคน โดยมีวัตถุประสงค์หลักที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาขยายนอกราชทาง การศึกษาให้ทั่วถึงและก่อให้เกิดประโยชน์คือประชาชนทุกคนให้มากที่สุด การศึกษาเป็นกระบวนการ พัฒนาคนให้มีจิตความสามารถ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง ของเศรษฐกิจ สังคมและการปกครอง ดังนั้น ในการพัฒนาประเทศมิได้ขึ้นอยู่กับระบบทุนหรือ ทรัพยากรอิกค่อไป แต่ขึ้นอยู่กับศักยภาพและคุณภาพของคนเป็นสำคัญ ในยุคของการปฏิรูป ทางการศึกษาจำเป็นต้องใช้ผู้บริหารที่มีคุณภาพ สามารถทำให้โรงเรียนบรรลุความสำเร็จ ตามภารกิจและบทบาทหน้าที่ของโรงเรียน

นอกจากนี้ในหมวด 1 ยังดำเนินถึงหลักการกระจายอำนาจและการจัดสรรงานหน้าที่ ในแต่ละระดับขององค์กร ไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อให้โรงเรียนสามารถปรับปรุงคุณภาพโรงเรียนและ จัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียน อีกทั้งให้โรงเรียนสามารถปรับปรุงคุณภาพ และมีขั้นตอนการบริหารจัดการที่สามารถควบคุมทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 ข, หน้า 5-7) และในมาตรา 29 ให้มีการกระจายอำนาจการบริหาร ให้จัดการทั้งงานวิชาการ งบประมาณ งานบุคลากร และการบริหารทั่วไป และโรงเรียนมีอำนาจ หน้าที่ความรับผิดชอบและมีความคล่องตัวในการตัดสินใจการบริหารจัดการ การสั่งการเกี่ยวกับ การบริหารโรงเรียนทั้งด้านหลักสูตร งานบุคลากร งบประมาณการเงิน งานทั่วไปของโรงเรียน โดยมีระบบความสอดคล้องกับการบริหารโรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งเป็นการบริหารโรงเรียนตนเอง เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการความจำเป็นของโรงเรียน คณะกรรมการโรงเรียน ให้มีส่วนร่วม และความรับผิดชอบในการตัดสินใจ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในการแก้ปัญหา และการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน กระบวนการบริหารของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (อดิศักดิ์ จันทะนาม, 2549, หน้า 1)

หลักการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นแนวคิดที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยหลักการ 4 ประการ ได้แก่ 1) หลักการกระจายอำนาจ คือ การกระจายอำนาจการบริหารจัดการจากส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษาไปสู่สถานศึกษา 2) หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม คือ การบริหารที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้หรือส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมตัดสินใจ 3) หลักการบริหารจัดการตนเอง คือ การบริหารที่ยึดโรงเรียน เป็นศูนย์กลาง โดยมุ่งเน้นให้มีการคิด การตัดสินใจและกำหนดการดำเนินงานของเดลฯ โรงเรียน ด้วยตนเอง 4) หลักการบริหารจัดการที่ดี เป็นการบริหารที่สอดคล้องกับความต้องการหรือความจำเป็น ของสังคมและชุมชน (อุทัย บุญประเสริฐ, 2546, หน้า 9) ดังนั้น ใน การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โดยเปลี่ยนอำนาจการตัดสินใจจากส่วนกลางไปสู่โรงเรียน โรงเรียนจะต้องดำเนินการ ขึ้นเป้าหมายและมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของชาติ โดยจัดระบบการบริหารด้วยตัวของย่างเป็นระบบครบวงจรและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษา เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร ซึ่งส่งผลให้โรงเรียน สามารถดำเนินการจัดการศึกษาได้บรรลุเป้าหมายและสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ในช่วงของการปฏิรูปการศึกษา นวัตกรรมในการบริหารงานเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จ 在ในการบริหารโรงเรียนเรื่องหนึ่งที่มีการนำเสนอมาใช้ในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างยั่งยืนคือ กระบวนการบริหารงานด้วยวงจรคุณภาพ (PDCA) เนื่องจากวงจรคุณภาพเป็นทั้งปรัชญา นวัตกรรมและมาตรฐานมีปัญญาหรือเป็นศาสตร์ใหญ่ของวงการบริหารในปัจจุบัน ทั้งนี้เนื่องจากเครื่องมือการบริหารที่มีนับร้อย นับพันหรือเป็นหมื่นชุดแบบล้วนแต่มีแกนร่วมที่สำคัญบนพื้นฐานเดียวกัน นั่นคือ วงจรคุณภาพ (ด้วย มงคลรัตน์, 2546, หน้า 16) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรา 47 ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ให้โรงเรียนมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 ข, หน้า 28-29) และระบบการประกันคุณภาพจัดเป็นเรื่องเดียวกับกระบวนการบริหารงานเชิงคุณภาพหรือวงจรคุณภาพที่ผู้บริหารโรงเรียน ทราบกันดีอยู่แล้วว่าเป็นการทำางานตามปกติของโรงเรียน ซึ่งจะเป็นระบบที่ผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหารจัดการศึกษาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 12) นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้พัฒนามาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินคุณภาพภายนอก ด้านกระบวนการ มาตรฐานที่ 13 กำหนดให้โรงเรียนมีการจัดองค์กรหรือโครงสร้างสร้างและ การบริหารงานอย่างเป็นระบบครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายการศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐาน

และประเมินคุณภาพการศึกษา, 2546, หน้า 55) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการบริหารงานอย่างมีระบบ และขั้นตอนตามแนวคิดของ Deming (1986) ที่กล่าวว่า การบริหารงานเชิงคุณภาพจะนำไปสู่ การปรับปรุงประสิทธิผลของงานและการควบคุมงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข โดยในการบริหารงานจะต้องมีการวางแผน นำแผนที่วางแผนไว้มาปฏิบัติ มีการตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้ และหากไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ จะต้องทำการทบทวนแผนการ โดยเริ่มต้นใหม่ตามวงจรคุณภาพช้า อีก เมื่อวงจรคุณภาพหมุนซ้ำไปเรื่อยๆ จะทำให้เกิดการปรับปรุงงานและทำให้ระดับผลลัพธ์สูงขึ้นเรื่อยๆ

ดังนั้น การบริหารอย่างมีคุณภาพหรือวงจรคุณภาพ จึงเป็นการทำงานที่เป็นระบบและ ต้องให้ครบวงจรอย่างค่อเนื่อง หมุนเวียนไปเรื่อยๆ ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานต่างๆ มีคุณภาพและ มีประสิทธิผลโดยตลอด ประกอบด้วย 1) การวางแผน คือ การกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน วัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน วิธีการและขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย 2) การปฏิบัติตามแผน คือ การปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ การปฏิบัติจะต้องดำเนินการ ไปตามแผน วิธีการและขั้นตอนที่กำหนดไว้ และจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เก็บไว้ด้วย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป 3) การตรวจสอบ เป็นกิจกรรมที่มีขึ้น เพื่อประเมินผลว่า มีการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้หรือไม่ มีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างที่ปฏิบัติงาน หรือไม่ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญ เนื่องจากในการดำเนินงานใดๆ มักจะเกิดปัญหาแทรกซ้อนที่ทำให้ การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้อยู่เสมอ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิผลและคุณภาพ ของการทำงาน การติดตามตรวจสอบและการประเมินผลปัญหา จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำความรู้ ไปกับการดำเนินงาน เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพของการดำเนินงาน ต่อไป และ 4) การแก้ไขปรับปรุง เป็นกิจกรรมที่มีขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจาก การตรวจสอบแล้ว การปรับปรุงอาจเป็นการแก้ไขแบบเร่งด่วนเฉพาะหน้าหรือคืบคลานเหตุที่แท้จริง ของปัญหาเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาซ้ำรอยเดิม การแก้ไขปรับปรุงอาจนำไปสู่การกำหนดมาตรฐาน ของวิธีการทำงานที่ต่างจากเดิมเมื่อมีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ในรอบใหม่ที่ได้จากการปรับปรุงจะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์ และมีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น (ภาวิณี ชินคำ, 2547, หน้า 47)

โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา การบริหารงานเชิงคุณภาพ ของโรงเรียนจะทำให้การบริหารจัดการภายในโรงเรียนมีคุณภาพ มีขั้นตอน กระบวนการทำงาน ที่เป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การวางแผน ปฏิบัติตามแผน ตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุง จึงส่งผลให้ การปฏิบัติงานของครุภูมิเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามเป้าหมายที่วางไว้ และเกิดประสิทธิผลใน โรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับประกอบ พอดี (2549, หน้า 83-85) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการนำวงจรเดมมิ่ง

(Deming cycle) มาใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การนำงจรเดมมิ่งมาใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Soder (1987, p. 2410-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนกลยุทธ์ทางการศึกษาโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญการวางแผนชุมชนในวิชาลักษณะ แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา พบว่า การวางแผนจะได้ผลก็ต่อเมื่อมีการวางแผนกลยุทธ์ด้วยการวิเคราะห์ระบบจัดการ โครงการพัฒนาระหว่างแผนคือแผนและการวางแผนนั้น ไม่ควรจำกัดในด้านเวลา ข้อตกลงในการวางแผนกลยุทธ์ควร ได้รับพิจารณาอย่างเคร่งครัด เป็นไปอย่างถูกต้อง และ สอดคล้องกับจันทร์ มั่นคง (2546, หน้า 92) โดยพบว่า องค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหาร คุณภาพกับประสิทธิผลของ โรงเรียนประถมศึกษา เนื่องจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในโรงเรียนส่งเสริม ให้มีการดำเนินการสร้างคุณภาพของ โรงเรียนให้เป็นที่ยอมรับและเกิดความเชื่อถือระหว่างนักเรียน การปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง และการให้ผู้เกี่ยวข้องกับ โรงเรียน ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการวางแผนของ โรงเรียน โดยพยายาม วางแผนหลักการปฏิบัติงานแนวคิดของเดมมิ่ง (Deming) ในรูปของการวางแผน (Plan) การลงมือ ปฏิบัติงาน (Do) การตรวจวัดและการตรวจสอบ (Check) การแก้ไขและป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น (Action) ซึ่งเป็นแบบแผนที่ดีในการบริหาร โรงเรียน เพื่อให้บรรลุถึงประสิทธิผลในการดำเนินระบบ บริหารคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

นอกจากการบริหารที่เป็นระบบแล้ว ความสำเร็จหรือประสิทธิผลที่เกิดจากการบริหาร โรงเรียนก็เป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการบริหารและเป็นตัวการที่เป็นเครื่องตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่า การบริหารงานนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่ ทั้งนี้ผู้บริหารจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ประสิทธิผลของ โรงเรียนเหล่านั้น (กรณี กีรติบุตร, 2529) การศึกษาประสิทธิผลของ โรงเรียน เป็นการศึกษาข้อมูลความสำเร็จของ โรงเรียน อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงประสิทธิผลหรือ กล่าวไกว่าตัวบ่งชี้ที่สำคัญ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและยังมีตัวบ่งชี้อื่น ๆ อีก เช่น สภาพแวดล้อมของ โรงเรียน ความมีคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน ดังนั้น กล่าวไกว่า ประสิทธิผล ของ โรงเรียน คือ ความสำเร็จของ โรงเรียนที่ทำหน้าที่สนับสนุนเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยเกิดจาก กระบวนการบริหารของผู้บริหารที่ใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหาร เพื่อผลบรรลุตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ สอดคล้องกับ Molt (1972, p. 97) ซึ่งกล่าวถึงประสิทธิผลของ โรงเรียนในเบื้องต้นคือความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะคิดทางบวก ความสามารถในการแก้ปัญหาภายใน โรงเรียน ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้การบริหารโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย คือ โรงเรียนจะต้องมีระบบควบคุมคุณภาพที่สามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับวิญญาณ สิมะ โชคดี (2541, หน้า 83-84) ที่กล่าวว่า การสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นในองค์กรนั้น บุคลากรทุกคนต้องพัฒนาปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง โดยใช้วงจรเดมинг (Deming cycle) 4 ขั้นตอน คือ การจัดและการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การติดตามประเมินผล การดำเนินการต่อหรือปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ประสิทธิผลของโรงเรียนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น ประสิทธิผลของโรงเรียนจะเป็นเครื่องบ่งชี้ความสำเร็จของโรงเรียนได้เป็นอย่างดีว่าโรงเรียนได้ดำเนินการบริหารเชิงคุณภาพได้ประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์เพียงใด ซึ่งในแนวคิดของ Mott (1972) กล่าวว่า การที่โรงเรียนจะมีประสิทธิผลเพียงใดพิจารณาได้จากความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลลัพธ์ที่ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ซึ่งการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียนจะส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อย่างไรก็ตามการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนนั้นจำเป็นต้องมุ่งเน้นไปที่การดำเนินการวางแผน ปฏิบัติตามแผน ตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไขงานในโรงเรียน (Deming, 1986) สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชราภรณ์ ศรีเมืองช้าง (2552, หน้า 87) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อจากโรงเรียนมีการแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียนโดยผู้บริหารและครูมีการวางแผนแก้ปัญหาพฤติกรรมร่วมกัน ครูปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ สามารถผลิตนักเรียนที่มีผลลัพธ์ที่ทางการเรียนรู้ขึ้นนักเรียน 伸びชั้นสูงสุดของโรงเรียนตามที่หลักสูตรกำหนด นักเรียนมีความสุขและเพลิดเพลินในการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีทัศนคติทางบวก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Strong and Smith (1991 ข้างถัดไป สมศักดิ์ พันคำอ้าย, 2546) ที่กล่าวว่า การบริหารที่ดีต้องมีระบบควบคุมที่มีประสิทธิภาพ เพราะถ้าไม่มีระบบควบคุมแล้วโอกาสที่องค์กรหรือโรงเรียนจะประสบความสำเร็จเป็นไปได้น้อยมากหรือไม่มีโอกาสเหล็กว่าได้ สอดคล้องกับวิถี อรัญเวศ (ม.ป.ป., หน้า 5) ที่กล่าวว่า การบริหารและทำงานด้วยกระบวนการบริหารเชิงคุณภาพที่ประสานสอดคล้องทั้งโรงเรียน ตามบทบาทหน้าที่และการกิจที่ได้รับมอบหมาย นอกจากจะช่วยให้การบริหารงานของโรงเรียนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ชัดเจนแล้ว ยังส่งเสริมการบริหารและการทำงานอย่างมีระบบของผู้บริหาร ก็จะทำให้เกิดผลงานที่เป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่องและชัดเจน จึงเห็นได้ว่าการบริหารเชิงคุณภาพล้วนแต่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนทั้งสิ้น

แนวทางการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระภาค เขต 2 มีวิสัยทัศน์ คือ บริหารจัดการที่มีคุณภาพโรงเรียนได้มาตรฐาน ผู้เรียนมีความรู้คุณธรรม มีทักษะชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงตนในสังคมปัจจุบันอย่างมีความสุข สำหรับพัฒนา ก็คือ ผู้เรียนมีคุณภาพและโรงเรียนได้มาตรฐาน และส่งเสริม สนับสนุน จัดการศึกษาให้ประชาชนรับทราบทุกคนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ คุณธรรม มีทักษะอาชีพที่ตนเองสนใจและที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน รวมถึงได้กำหนดกลยุทธ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน คือ ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา พัฒนาหลักสูตรเพื่อการสร้างอาชีพ ส่งเสริมคุณธรรม ความเป็นไทยและวิถีชีวิต ตามหลักปรัชญา สร้างโอกาสทางการศึกษาให้มีความเสมอภาคเป็นธรรมทั่วถึง พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการและประสานการมีส่วนร่วม จัดการศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระภาค เขต 2, 2557) แต่จากสรุปยังคงที่ ทิศทางการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระภาค เขต 2 ในปีการศึกษา 2557 พบว่า มีโรงเรียนจำนวน 62 โรงเรียนจาก 125 โรงเรียน ที่ไม่ผ่านการประเมินคุณภาพ ภายนอกของสำนักงาน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.60 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระภาค เขต 2, 2557, หน้า 7) จะเห็นได้ว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามกลยุทธ์ที่ 5 ที่ว่า พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางการกระจายอำนาจทางการศึกษา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการบูรณาการของสำนักงานบริหาร โรงเรียนในฐานะที่เป็นสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีกระบวนการในการทำงานที่ไม่เป็นระบบและอาจไม่มีการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงคุณภาพของงาน จึงส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนทำให้โรงเรียนไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระภาค เขต 2 ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนา ปรับปรุง การบริหาร โรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระภาค เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- เพื่อศึกษาระดับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระภาค เขต 2

2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2
3. เพื่อศึกษาปัญหานักเรียนและเขตที่ตั้ง โรงเรียนที่มีผลต่อการบริหาร เชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2
4. เพื่อศึกษาปัญหานักเรียนและเขตที่ตั้ง โรงเรียนที่มีผลต่อประสิทธิผล ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2

คำถามการวิจัย

1. การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษา สาระแก้ว เขต 2 อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2 อยู่ในระดับใด
3. ขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน มีปัญหานักเรียน กันหรือไม่ต่อการบริหารเชิงคุณภาพ ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2
4. ขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน มีปัญหานักเรียน กันหรือไม่ต่อประสิทธิผลของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2
5. การบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2 มีความสัมพันธ์กันหรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยกำหนดสมมติฐาน ของการวิจัย ดังนี้

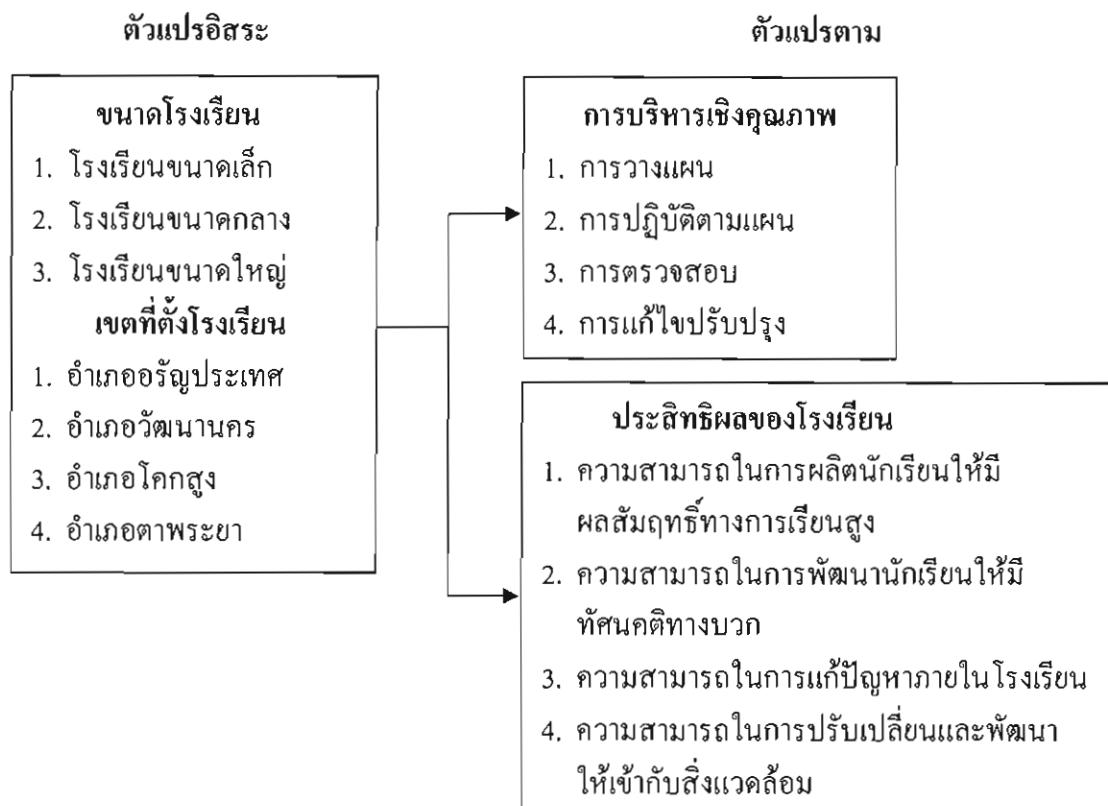
1. ขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน มีปัญหานักเรียน กันต่อการบริหารเชิงคุณภาพของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2
2. ขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน มีปัญหานักเรียน กันต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2

3. การบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบการบริหารเชิงคุณภาพ ตามแนวคิดของ Deming (1986) จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบและการแก้ไขปรับปรุง ส่วนประสิทธิผลของโรงเรียนอาศัยแนวคิดของ Mott (1972) ประกอบด้วย ความสามารถ 4 ประการ คือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะดีทางบวก ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระ เป็นขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน และตัวชี้วัดเป็นกรอบความคิดในการศึกษารึนี้ ดังแสดงไว้ในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลสารสนเทศที่ช่วยให้ผู้บริหารและครูในโรงเรียนได้ทราบถึงระดับการบริหารเชิงคุณภาพและประสิทธิผลของโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาให้โรงเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลสารสนเทศที่ช่วยให้ผู้บริหารและครูในโรงเรียนทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน เพื่อจะได้พัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิผลเพิ่มมากยิ่งขึ้น
3. ผลการวิจัยจะทำให้ทราบว่าขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่ต่างกัน มีผลทำให้การบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียนด่างกัน ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของโรงเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระ域แก้ว เขต 2 โดยมีขอบเขตของเนื้อหา ดังนี้

1.1 การบริหารเชิงคุณภาพ ได้แนวคิดของเอ็ดเวิร์ด เดมинг (Deming, 1986) จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การปฏิบัติตามแผน 3) การตรวจสอบ และ 4) การแก้ไขปรับปรุง

1.2 ประสิทธิผลของโรงเรียน อาศัยแนวความคิดของ Mott (1972) ประกอบด้วยความสามารถ 4 ด้าน คือ 1) ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลลัพธ์ทางการเรียนสูง 2) ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะคิดทางบวก 3) ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน 4) ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระ域แก้ว เขต 2 รวมทั้งสิ้น 1,338 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระ域แก้ว เขต 2 ซึ่งหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) หลังจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน

ด้วยวิธีเทียบสัดส่วนประชากร แล้วจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 302 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ทำการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

3.1.1 ขนาดโรงเรียน ประกอบด้วย 3 ขนาด คือ

3.1.1.1 โรงเรียนขนาดเล็ก

3.1.1.2 โรงเรียนขนาดกลาง

3.1.1.3 โรงเรียนขนาดใหญ่

3.1.2 เขตที่ตั้งโรงเรียน ประกอบด้วย 4 อำเภอ คือ

3.1.2.1 อำเภอรัฐปะเพลศ

3.1.2.2 อำเภอวัฒนานคร

3.1.2.3 อำเภอโตกสูง

3.1.2.4 อำเภอตาพระยา

3.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

3.2.1 การบริหารเชิงคุณภาพ แนวคิดของ Deming (1986) ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

3.2.1.1 การวางแผน

3.2.1.2 การปฏิบัติตามแผน

3.2.1.3 การตรวจสอบ

3.2.1.4 การแก้ไขปรับปรุง

3.2.2 ประสิทธิผลของโรงเรียน ตามแนวคิดของ Mott (1972) แบ่งออกเป็น

ความสามารถ 4 ด้าน ได้แก่

3.2.2.1 ด้านความสามารถในการผลักดันเรียนให้มีผลลัพธ์ที่ทางการเรียนสูง

3.2.2.2 ด้านความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่ทางบวก

3.2.2.3 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

3.2.2.4 ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารเชิงคุณภาพ หมายถึง การที่โรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประเมินศักยภาพและแก้ไข เขต 2 มีกระบวนการในการดำเนินงานอย่างมีแบบแผน 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1.1 การวางแผน หมายถึง การคิดเตรียมการไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การบริหารงานบรรลุผลอย่างมีประสิทธิผล โดยวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์นโยบาย เป้าหมายและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป นอกจากนี้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แผนงานให้ชุมชนมีส่วนร่วมและรับทราบ กำหนดคปฏิทินการดำเนินงานและผู้รับผิดชอบตามความสามารถของบุคลากร ตลอดจนวางแผนระบบประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบ

1.2 การปฏิบัติตามแผน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยประชุมชี้แจงวิธีดำเนินงานตามแผนการบริหาร โรงเรียนแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทักษะการปฏิบัติงานโดยวิธีการต่างๆ อย่างค่อเนื่อง ส่งเสริม สนับสนุนงบประมาณ ระดมทรัพยากรจากหน่วยงานต่างๆ ในการบริหาร โรงเรียน ได้อย่างเหมาะสม ร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา นิเทศ ติดตาม กำกับ การดำเนินงานตามแผนให้ดำเนินงานตามเวลาที่กำหนด ประชุมชี้แจง ประชาสัมพันธ์ ความก้าวหน้าของ โรงเรียนให้ชุมชนทราบอย่างค่อเนื่อง

1.3 การตรวจสอบ หมายถึง การควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน ที่กำหนดโดยให้มีกลไกการตรวจสอบการบริหารที่ชัดเจน ตรวจสอบการรายงานผลการปฏิบัติงาน ตามแผน ประเมินผลการใช้หลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น จัดให้มีครุ ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหาร โรงเรียน ตรวจสอบการทำงานของบุคลากร ที่ได้รับมอบหมายในกิจกรรมต่างๆ มีการตรวจสอบการบริหาร โรงเรียนเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

1.4 การแก้ไขปรับปรุง หมายถึง การรวมผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา งานอย่างต่อเนื่อง โดยปรับปรุงระบบข้อมูลสารสนเทศของ โรงเรียนให้ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน ปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายใน วิสัยทัศน์ เป้าหมายตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม นำผลการประเมินระหว่างดำเนินการมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ โรงเรียน นำผลจากการศึกษาดูงานมาพัฒนา โรงเรียน

2. ประสิทธิผลของ โรงเรียน หมายถึง ผลการดำเนินงาน โรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ที่ดำเนินงานใน โรงเรียนจนประสบผลสำเร็จใน การจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามขอบข่ายงาน ตลอดจนผลสำเร็จในการจัดการศึกษาตาม วัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยพิจารณาจากความสามารถ 4 ประการ คือ

2.1 ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลลัพธ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครุ ในการบริหารจัดการ โรงเรียนในทุกๆ ด้าน เพื่อให้นักเรียน ส่วนใหญ่มีผลลัพธ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง โรงเรียนมีชื่อเสียงด้านวิชาการ คิดวิเคราะห์ อย่างมีเหตุผล การจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับผู้เรียน ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

และความสามารถในการจัดกิจกรรมตลอดจนการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและนักเรียนที่จบการศึกษาสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงได้

2.2 ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะด้านภาษา หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครุภัณฑ์สอนในด้านการดำเนินการอบรมสั่งสอน พัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่แข็งแรง สมญูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงการมีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักพัฒนาตนเอง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีเจตคติที่ดีต่อสังคมและคนรอบข้าง รู้จักประหมัดและเห็นคุณค่าของทรัพยากร ตลอดจนทักษะความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุข

2.3 ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครุภัณฑ์รับรู้และร่วมมือร่วมใจกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งด้านการเรียนการสอน การปกครอง นักเรียนและงานรับผิดชอบ ตลอดจนความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน นอกจากนี้ผู้บริหารยังต้องเป็นที่ปรึกษาและสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารและครุภัณฑ์ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน

2.4 ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครุภัณฑ์การปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานของตนเอง เพื่อให้โรงเรียนมีความก้าวหน้า ทันสมัยกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยจัดการเรียนสอนที่สอดคล้องกับสภาพสังคม นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาปรับปรุงการเรียนการสอน พัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียน

3. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สาระแก้ว เขต 2 ที่เปิดสอนวิชาสามัญตั้งแต่ชั้นอนุบาลที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือตั้งแต่ชั้นอนุบาลที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง บุคลากรซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้อำนวยการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

5. ครุ หมายถึง บุคลากรผู้ซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งครุภัณฑ์สอนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

6. ขนาดโรงเรียน หมายถึง ขนาดของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการกำหนดขนาดของโรงเรียน ตามเกณฑ์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

6.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่มีนักเรียน ตั้งแต่

6.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่มีนักเรียน ตั้งแต่ 121-300 คน

6.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่มีนักเรียน ตั้งแต่ 301 คน ขึ้นไป

7. เขตที่ตั้งโรงเรียน หมายถึง บริเวณที่ตั้งของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ซึ่งมีลักษณะที่ตั้งถิ่นฐาน ความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมในสังคม ที่แตกต่างกันออกไป ที่อยู่ในเขตการปกครองตามกระทรวงมหาดไทยประกาศ จำแนกตามที่ตั้ง และอาณาเขตครอบคลุม 4 อำเภอในจังหวัดสาระแก้ว ดังนี้

7.1 อำเภอรัษฎา หมายถึง อำเภอที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดสาระแก้ว ทิศเหนือติดกับอำเภอวัฒนาครและอำเภอโกรกสูง ทิศตะวันออกติดกับประเทศไทยกัมพูชา ทิศใต้ติดกับอำเภอคลองหาดและประเทศไทยกัมพูชา ทิศตะวันตกติดกับอำเภอคลองหาดและอำเภอวัฒนาคร

7.2 อำเภอวัฒนาคร หมายถึง อำเภอที่ตั้งอยู่ทางตอนกลางของจังหวัดสาระแก้ว ทิศเหนือติดกับจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์ ทิศตะวันออกติดกับอำเภอตาพระยา อำเภอโกรกสูงและอำเภอรัษฎา ทิศใต้ติดกับอำเภอคลองหาดและอำเภอเขาน้ำกรรช์ ทิศตะวันตกติดกับอำเภอเมืองสาระแก้ว

7.3 อำเภอโกรกสูง หมายถึง อำเภอที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดสาระแก้ว ทิศเหนือติดกับอำเภอตาพระยา ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดบันเตีຍเมីនເយ ประเทศกัมพูชา ทิศใต้ติดกับอำเภอรัษฎา ทิศตะวันตกติดกับอำเภอวัฒนาคร

7.4 อำเภอตาพระยา หมายถึง อำเภอที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือสุดของจังหวัดสาระแก้ว ทิศเหนือติดกับอำเภอโนนคินแดงและอำเภอละหารทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดบันเตีຍเมីនເយ ประเทศกัมพูชา ทิศใต้ติดกับอำเภอโกรกสูง ทิศตะวันตกติดกับอำเภอวัฒนาคร

8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 หมายถึง หน่วยงานสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว ครอบคลุม 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอรัษฎา อำเภอวัฒนาคร อำเภอโกรกสูง อำเภอตาพระยา ที่เปิดสอนในระดับชั้นอนุบาล ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับไฮสคูล หรือสองระดับหรือสามระดับ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2
2. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร
3. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพ
4. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน
5. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน
6. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ตั้งอยู่ที่อาคารเฉลิมพระเกียรติ โรงเรียนอนุบาลครือรัญ โภยห้วย ถนนสุวรรณศร ตำบลอรัญประเทศ อำเภออรัญประเทศ จังหวัด สาระแก้ว รหัสไปรษณีย์ 27120

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 (2557) เป็นหน่วยงานในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีภารกิจที่สำคัญ ได้แก่ การจัดการศึกษาในเขตพื้นที่ 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภออรัญประเทศ อำเภอวัฒนานคร อำเภอโกรกสูง และอำเภอตาพระยา พื้นที่ติดต่อของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดบุรีรัมย์ ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอคลองหาด จังหวัดสาระแก้ว ทิศตะวันออกติดต่อกับประเทศไทยกัมพูชาและทิศตะวันตกติดต่อกับอำเภอเมืองสาระแก้ว และอำเภอเขานครรัช

แนวทางการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 มีวิสัยทัศน์ คือ บริหารจัดการที่มีคุณภาพโรงเรียนได้มาตรฐาน ผู้เรียนมีความรู้คุณธรรม มีทักษะชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงตนในสังคมปัจจุบันอย่างมีความสุข สำหรับพัฒนา กิจ คือ ผู้เรียนมีคุณภาพและโรงเรียนได้มาตรฐานและส่งเสริม สนับสนุน การจัด

การศึกษาให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ คุณธรรม มีทักษะอาชีพที่ตนสนใจและที่สอดคล้องกับตลาดแรงงานมีเป้าประสงค์ คือ 1) โรงเรียน มีคุณภาพได้มาตรฐาน ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน 2) ประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง เสมอภาค เป็นธรรมในรูปแบบที่หลากหลาย และ 3) ประชากรวัยเรียน มีทักษะอาชีพที่ตนสนใจและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน มีกลยุทธ์ คือ ยกระดับคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษา พัฒนาหลักสูตรเพื่อการสร้างอาชีพ ส่งเสริมคุณธรรม ความเป็นไทย และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญา สร้างโอกาสทางการศึกษาให้มีความเสมอภาคเป็นธรรมทั่วถึง พัฒนา ครูและบุคลากรทางการศึกษา พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการและประสานการมีส่วนร่วม จัดการศึกษา มีค่านิยม บริการเยี่ยม เปี่ยมกับ質量มิตร พิชิตงานอย่างรอบรู้ เคียงคู่รับผิดชอบเลิศ เกิดประสิทธิภาพล้ำ พร้อมนำปฏิบัติ “SAKAE 2”

การกิจของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระเก้า เขต 2 นั่งเนินตรวจสอบ ความถูกต้อง ข้อมูล ตัวเลข วิเคราะห์ ประเมินผลการบริหาร การปฏิบัติงาน ตรวจสอบการบริหาร งบประมาณ การเงิน พัสดุและสินทรัพย์ จัดทำแผนตรวจสอบประจำปี ประเมินผลและเสนอแนะ มาตรการการปรับปรุงการปฏิบัติงานของหน่วยรับการตรวจสอบ ติดตามและเสนอแนะให้คำปรึกษา แก่ผู้บริหารของหน่วยรับการตรวจสอบ รายงานผลการตรวจสอบ ศึกษา วิเคราะห์ประเมิน กฎหมาย การเงิน การคลัง ประสานผู้ตรวจสอบภายในออกและปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย มีการจัด การบริหารงานออกเป็น 6 กลุ่มงาน ดังนี้

1. กลุ่มอำนวยการ มีอำนาจหน้าที่ด้านการปฏิบัติงานสารบรรณ ดำเนินการเกี่ยวกับงาน ช่วยอำนวยการ ดำเนินการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและyanพานพาหนะจัดระบบบริหารงาน การควบคุมภายในและพัฒนาองค์กรสำนักงานเขต ประชาสัมพันธ์ เพยแพร่กิจการและผลงานของ สำนักงานเขตพื้นที่และส่วนราชการ ในสังกัด เพยแพร่และให้บริการข้อมูลข่าวสารประสาน การดำเนินงานระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอกเขตพื้นที่การศึกษา อิกหั้งประสานงานเกี่ยวกับ การสร้างภาระกรรมการและอนุกรรมการในระดับต่าง ๆ ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการภายใน ของสำนักงานเขตที่มิใช่งานของส่วนราชการใดโดยเฉพาะ นอกจานนี้ยังมีการส่งเสริมการจัด สวัสดิการและสวัสดิภาพในสำนักงานเขต โรงเรียนและหน่วยงานทางการศึกษา ปฏิบัติงานร่วมกัน หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2. กลุ่มบริหารงานบุคคล มีอำนาจหน้าที่ในการวางแผนอัดตรากำลัง กำหนดตำแหน่ง และวิทยฐานะ สรรหา บรรจุ แต่งตั้ง ย้าย โอนและการออกจากราชการของข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา ดำเนินงานบำเหน็จความชอบและทะเบียนประวัติ พัฒนาบุคลากร ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูเกียรติ และพัฒนามาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ดำเนินงานวินัย ดุษธรณ์

ร้องทุกข์และการดำเนินคดีของรัฐ ปฏิบัติงานเลขานุการคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของเขตพื้นที่การศึกษา จัดทำมาตรฐาน คุณภาพงาน กำหนดภาระงานขั้นต่ำและเกณฑ์การประเมินผลงานสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงานเขต ประเมินคุณภาพ การบริหารงานบุคคลและจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษา เพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ของเขตพื้นที่การศึกษาและคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

3. กลุ่มนโยบายและแผน มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษา จัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษา ให้สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของโรงเรียนและแข่งการจัดสรรงบประมาณ ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินและรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณและผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผน มีดำเนินการเกี่ยวกับการจัดดัง บุบ รวม เลิกและโอนสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ปฏิบัติงานเลขานุการคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

4. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในรูปแบบการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมการจัดการศึกษา สำหรับผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ ส่งเสริมงานการแนะแนว สุขภาพอนามัย กีฬาและนันทนาการ สุกเสื่อ ยุวากาชาด เนตรนารี ผู้บำเพ็ญประโยชน์นักศึกษาวิชาทหาร ประชาชนป่าไทบ วินัยนักเรียน การพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชนและงานกิจกรรมพิเศษและงานโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ประสานการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้สารเสพติด และส่งเสริม ป้องกัน แก้ไขและคุ้มครองความประพฤติ นักเรียนและนักศึกษา รวมทั้งระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ดำเนินงานนิเทศสัมพันธ์ ประสาน ส่งเสริมการศึกษากับการศาสนาและการวัฒนธรรม ส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมทางการศึกษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประสานและส่งเสริม โรงเรียนให้มีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุน การปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

5. กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ ประสานส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาและหลักสูตรการศึกษาพิเศษ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาหลักสูตร การสอน และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน วิจัย พัฒนา ส่งเสริม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการศึกษา วิจัย พัฒนา ส่งเสริม มาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งประเมิน คิดตาม และตรวจสอบคุณภาพการศึกษา นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา ส่งเสริมและพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ปฏิบัติงานเลขานุการคณะกรรมการคิดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา มีการปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

6. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์ มีอำนาจหน้าที่ ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารการเงิน ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารงานบัญชี ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารงานพัสดุ ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารสินทรัพย์ ให้คำปรึกษาโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารการเงินงานบัญชี งานพัสดุและงานบริหารสินทรัพย์ ปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

ความหมายของการบริหาร

การบริหารโดยทั่วไปแล้วใช้ในความหมายที่กว้างออกไป และได้มีผู้ให้คำจำกัดความของคำว่า การบริหาร และการบริหารสถานศึกษาแตกต่างกันไป ดังนี้

ธงชัย สันติวงศ์ (2546, หน้า 18) กล่าวว่า การบริหารเป็นงานของหัวหน้าหรือผู้นำ ที่จะต้องกระทำเพื่อให้กลุ่มต่าง ๆ ที่มีคนหมู่มากมาอยู่ร่วมกัน และร่วมกันทำงานเพื่อวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้จนสำเร็จผลและได้ประสิทธิภาพ

เนตร์พันณา ขาวิราษ (2546, หน้า 2) กล่าวว่า การบริหาร คือ กระบวนการของ การวางแผน การจัดองค์กร การสั่งการ และการควบคุมกำลังความสามารถของสมาชิกขององค์กร และทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จในเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้ โดยอาศัยบุคคลและทรัพยากรทางการบริหาร

ปิยะพร ทำบุญ (2546, หน้า 34) ได้ให้ความหมายว่า การบริหาร หมายถึง ศาสตร์และศิลปะในการดำเนินงาน โดยอาศัยกระบวนการทางสังคมของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกัน ทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด โดยใช้กระบวนการและทรัพยากรอย่างเหมาะสม

มยุรี อนุมานราชาน (2546, หน้า 6) การบริหาร คือ ภารกิจของผู้ปฏิบัติงานคนใดคนหนึ่ง หรือหอหลายคนที่เข้ามาทำหน้าที่ประสานให้การทำงานของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งฝ่ายต่าง ๆ ทำแล้ว ไม่อาจประสบผลสำเร็จจากการแยกกัน ทำให้สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี

สุรัตน์ ราชกุลชัย (2547, หน้า 4) กล่าวว่า การบริหาร คือ กลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์ประกอบ การสั่งการหรือการชี้นำและการควบคุม ซึ่งจะมีความสัมพันธ์ โดยตรงกับทรัพยากรขององค์การ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญใน การบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลครบถ้วน

นุญจันทร์ จันทร์เจียม (2548, หน้า 11) ได้กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงาน อย่างเป็นระบบ โดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญ คือ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม ซึ่งมีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลร่วมกันดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

นพพงษ์ นุญจิตราคุลย์ (2548, หน้า 51) ได้กล่าวว่า การบริหารเป็นกิจกรรมที่บุคคล หอหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านบุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ รวมทั้งพฤติกรรมและคุณธรรม เพื่อให้ตรงกับความต้องการของสังคม โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล อาศัยทรัพยากรและ เทคนิคต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่

สม犹วิล ศรีจันทร์วิโรจน์ (2552, หน้า 10) ได้กล่าวว่า การบริหารเป็นศาสตร์ คือ กระบวนการบริหารอย่างเป็นระบบ มีระเบียบ หลักเกณฑ์และทฤษฎีที่เชื่อถือได้ อันเกิดจาก การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์และการบริหารที่เป็นศิลป์ คือ การบริหารที่ผู้บริหารต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และทักษะในการบริหารองค์กรให้บรรลุเป้าหมาย โดยการประยุกต์ ความรู้ หลักการ ทฤษฎีไปใช้ในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม

Simon (1957, p. 1) ให้ความหมายการบริหารว่า การบริหาร คือ ศิลปะในการทำให้ กิจการต่าง ๆ ได้รับการปฏิบัติจนเป็นผลสำเร็จ

Robbins (1980, p. 6) การบริหาร หมายถึง กระบวนการในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยบุคคลอื่น

Dessler (2004, p. 3) กล่าวว่า การบริหาร คือ การที่ผู้บริหารวางแผน จัดองค์กร การนำและควบคุมการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินงานโดยใช้ กระบวนการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ มีการร่วมกันดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น การบริหารการศึกษา จึงเป็นกระบวนการดำเนินงานทางด้านการศึกษาของผู้บริหาร เพื่อมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการตัวยการทำงานร่วมกันของกลุ่มคนที่เกิดจากความร่วมมือกัน

ทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งใช้กระบวนการบริหารเชิงคุณภาพ เช่น การวางแผน การปฏิบัติตามแผน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างประสิทธิภาพและประสิทธิผล ให้ผู้เรียนมีคุณภาพตรงกับความต้องการของสังคม

ความหมายของการบริหารโรงเรียน

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการบริหารโรงเรียนไว้มาก many ซึ่งมีทั้งแตกต่างและคล้ายกัน ดังนี้

รัตนารณ์ สกุณี (2546, หน้า 14) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มนบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องในด้านการบริหารโรงเรียน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ที่วางไว้และเป็นการพัฒนาสมาชิกให้เป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคมและประเทศชาติ

ประเสริฐ กลืนห้อมหลวง (2547, หน้า 11) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง การที่ผู้บริหารและครูใช้เทคนิคและทรัพยากร เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณสมบัติตามวัตถุประสงค์ที่สังคมกำหนด การบริหารโรงเรียนจะประสบความสำเร็จมากน้อย เพียงใดส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของผู้บริหารและครูที่จะปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ

รุปนพรรณ ฤกษ์เปลี่ยน (2548, หน้า 11) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มนบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียน โดยใช้กระบวนการบริหารจัดการที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วไป

ณรินทร์ ชำนาญดุ (2548, หน้า 16-17) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารโรงเรียนเป็นการดำเนินงานของกลุ่มนบุคคล เพื่อบริการทางการศึกษาแก่สมาชิกในสังคมให้เป็นคนดีของสังคม และให้มีการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียน

บุญจันทร์ จันทร์เจียม (2548, หน้า 13) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง การปฏิบัติภารกิจของผู้บริหารอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่โรงเรียนกำหนด

กิตติ เพ็งนู (2549, หน้า 9) กล่าวว่า การบริหารโรงเรียน คือ การบริหารงานกลุ่มนบุคคลภายในโรงเรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุกด้าน และส่งผลให้เกิดการตรวจสอบ ปรับปรุงพัฒนา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการศึกษา

เก่ง ตลาดฐานี (2550, หน้า 11-12) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารโรงเรียนเป็นกระบวนการที่ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ของกลุ่มนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม การบริหารโรงเรียนเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารต้องร่วมมือกับบุคลากรในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ของการจัดการศึกษา

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลที่มีผู้บริหาร โรงเรียนเป็นผู้กำกับดูแลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ โดยผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องนำความรู้ความสามารถที่ตน拥มมืออยู่ พร้อมนำหลักทฤษฎีมาใช้ในการบริหาร โรงเรียน เช่น หลักการของวงจรคุณภาพ (PDCA) มาใช้ในการวางแผน ตรวจสอบผลการดำเนินงาน มาตรฐานการในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน

ความสำคัญของการบริหารโรงเรียน

การบริหาร โรงเรียนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ซึ่งถือว่าเป็นการกิจหลักของผู้บริหาร ที่จะด้องวางแผนดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้ผลผลิตของการจัดการศึกษาที่มี คุณภาพโดยมีผู้ให้คำจำกัดความของการบริหาร โรงเรียน ดังนี้

ปริยaphr วงศ์อนุตรโจน (2546, หน้า 8) ได้กล่าวไว้ว่า ระบบการบริหารงานที่ไม่ดี จะมีผลกระทบต่อส่วนอื่น ๆ ของหน่วยงาน นักบริหารที่ดีต้องรู้จักเลือกวิธีการบริหารที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ เพื่อจะให้งานนั้นบรรลุคุณมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งการบริหาร โรงเรียนนั้นจะต้อง ใช้ศาสตร์และศิลป์ทุกประการ เพราะว่าการดำเนินงานต่าง ๆ มิใช่เพียงกิจกรรมที่ผู้บริหารจะกระทำ เพียงลำพังคนเดียว แต่ยังมีผู้ร่วมงานอีกหลายคนที่มีส่วนทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ

จันทรานี สงวนนาม (2551, หน้า 9) ได้กล่าวว่า การบริหาร โรงเรียนเป็นเรื่องที่มี ความสำคัญ เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรที่มุ่งไปสู่ความสำเร็จ อย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย และเพื่อความอยู่รอดขององค์กร

สมถวิล ศรีจันทร์วิโรจน์ (2552, หน้า 10) ได้กล่าวว่า การบริหาร โรงเรียนมีความสำคัญ เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดการศึกษาภายใน โรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นการวางแผนฐานชีวิตให้กับผู้เรียน ได้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งเป็นการพัฒนา สมาชิกของสังคมให้มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ ให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยมุ่งไปสู่ ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายของรัฐ ดังนั้น ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องวางแผน ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหาร โรงเรียนมีความสำคัญ เมื่อจากเป็นเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดการศึกษาภายใน โรงเรียนที่มุ่งไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ตามเป้าหมาย โดยใช้กระบวนการในการบริหาร เช่น วางแผน ปฏิบัติงานแผน ตรวจสอบผล การดำเนินงานและมีการแก้ไขปรับปรุงงาน ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ

บทบาทของโรงเรียน

กมล สุดประเสริฐ (2542, หน้า 27-28) ได้กล่าวถึงบทบาทของ โรงเรียน คือ กำหนด วิสัยทัศน์ของ โรงเรียน มุ่งความเป็นเลิศในอนาคต กำหนดภาระหน้าที่ของ โรงเรียน กำหนดงานหลัก

ของการพัฒนาด้านต่าง ๆ กำหนดงานเหล่านี้ออกเป็นเป้าหมายหรือมาตราฐาน กำหนดแผนบุคลาศาสตร์ ลงมือทำตามแผน การประเมินผลเพื่อพัฒนาปรับปรุงให้ได้ตามเป้าหมายหรือมาตราฐาน จัดทำรายงานนำเสนอให้สาธารณะนรนทราบความก้าวหน้าและการประกันคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียน

สถาบันราชภัฏเทพสตรี (2546, หน้า 4 ข้างถึงใน สมบูรณ์ เพียพิจิตร, 2548) ได้กล่าวถึงโรงเรียนมีบทบาทที่สำคัญ คือ จัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเชิงสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ประทีป โตสารเดช (2549, หน้า 22) ได้กล่าวถึงโรงเรียนมีบทบาทที่สำคัญ คือ จัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมและฝึกทักษะกระบวนการคิด การเชิงสถานการณ์ การนำความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตประจำวัน ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จัดสภาพแวดล้อม ต่อการเรียนรู้และอำนวย ความสะดวกให้ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีการประสานความร่วมมือกับบุคคลในชุมชน ทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ จัดการเรียนรู้หรือหลักสูตรให้สอดคล้องกับชุมชน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า บทบาทของโรงเรียน คือ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การเชิงสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และประยุกต์การนำความรู้มาใช้แก้ปัญหา การปลูกฝังให้นักเรียนคิดเป็น ปลูกฝังคุณธรรม ความดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์แก่ผู้เรียน จัดหลักสูตรที่สอดคล้องกับชุมชน

หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน

หลักการบริหารโรงเรียน

โรงเรียนเป็นหน่วยงานทางการศึกษาระดับปฏิบัติการที่สำคัญที่สุด มีสิทธิหน้าที่หรืออำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ และขอบเขตดูประสังค์ของเจ้าตั้งที่กำหนดไว้ในกฎหมาย คือ เป็นส่วนราชการที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นนุழຍ์ที่สมบูรณ์ หัวร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ เช่นเดียวกับโรงเรียนที่ไม่เป็นนิติบุคคล ส่วนอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้น ในฐานะนิติบุคคล กำหนดไว้ในมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้โรงเรียนของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของโรงเรียนที่เป็นราชพัสดุ

ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากการบริหาร โรงเรียน และเก็บค่าธรรมเนียมโรงเรียนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และการกิจของโรงเรียน ดังนั้น ประสิทธิผลของโรงเรียนจะเป็นเช่นใดนั้น จึงขึ้นอยู่กับการบริหารงานของโรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 หน้า 56)

แนวคิดการบริหารโรงเรียน

โรงเรียนเป็นสถาบันอีกอันบ้างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถในด้านต่าง ๆ นับได้ว่าเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียน ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องมี ความสามารถอย่างเพียงพอต่อการบริหาร โรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับ ผู้เรียนด้วย การบริหาร โรงเรียนเป็นกิจกรรมที่ผู้บริหาร โรงเรียนระดับต่าง ๆ ปฏิบัติตามนโยบาย ของแต่ละ โรงเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 4 ได้ให้ ความหมายสถานศึกษาไว้ว่า “สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือ เอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 ข, หน้า 24) แนวคิดการพัฒนาทั้ง โรงเรียน เป็นแนวคิดที่มุ่งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ในการพัฒนาไปพร้อม ๆ กันอย่างเป็นระบบ โดยมีการดำเนินการอย่างครอบคลุมในทุกองค์ประกอบ ของ โรงเรียน อาศัยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย การพัฒนาทั้ง โรงเรียน มีขั้นตอน การดำเนินการ 6 ขั้นตอน (ทิศนา แบบฝึก ภาษาไทย ประมวลศิลป์ชั้น, 2547, หน้า 11-13) ประกอบด้วย ขั้นสำรวจ (E-explore) ขั้นสนทน แลกเปลี่ยนความคิด (C-converse) ขั้นวางแผน (P-plan) ขั้นลงมือปฏิบัติตามแผน (I-implement) ขั้นประเมินผลการดำเนินงาน (E-evaluation) และ ขั้นการปรับปรุงแผนงาน (R-revision)

การพัฒนาทั้ง โรงเรียน มีลักษณะสำคัญดังนี้

1. การบูรณาการเข้าสู่ระบบงาน (Built-in) เป็นการนำเรื่องที่ต้องการนำเข้าสู่ระบบ โรงเรียนให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบงาน และภาระงานที่ทำอยู่ปกติ
2. การจดให้ครบวงจร (Complete cycle) โดยนำเรื่องที่ต้องการเข้าไปในขั้นตอนต่าง ๆ ของระบบและการงาน ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงานและการประเมินผล
3. การพัฒนาให้ครอบคลุมทุกส่วนของระบบ โรงเรียน (Total development) โดยให้ เรื่องที่ต้องการพัฒนาเป็นส่วนหนึ่งของทุกองค์ประกอบของ โรงเรียน
4. การกำหนดปัจจัยพื้นฐาน (Basic requirement) ที่เอื้อต่อการพัฒนา เพื่อให้เอื้ออำนวย ต่อการทำกิจกรรมของเรื่องที่ต้องการ เช่น ระบบงาน กระบวนการทำงาน บุคลากร และโครงสร้าง ของ โรงเรียนทางกายภาพ เป็นต้น

5. ส่งเสริมให้พัฒนาตนเอง (Self development) โดยให้ฝ่ายต่าง ๆ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องประเมินตนเองเกี่ยวกับการดำเนินงาน และพัฒนาตนเองในเรื่องนั้นอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาอย่างต่อเนื่องคังกล่าว ตลอดลักษณะกระบวนการพัฒนาของชรุณภาพของเดมิง (Deming cycle) คือ เป็นการบริหารอย่างมีระบบ ตามกระบวนการคุณภาพ PDCA ที่มีการวางแผน (Plan) ลงมือปฏิบัติ (Do) ตรวจสอบประเมินผล (Check) และกำหนดมาตรฐานและปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Act)

6. การมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ (Full participation) โดยให้ทุกฝ่ายทุกคนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของเรื่องนั้นบนพื้นฐานของความเข้าใจ การยอมรับ และกระหนငก ในการสำคัญการจัดการในลักษณะดังกล่าว ต้องครอบคลุมถึงการปฏิบัติงานที่เป็นองค์ประกอบหลัก ของงานในโรงเรียน คือ การบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมในโรงเรียน และกิจกรรมที่ทำร่วมกับชุมชน

หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพ

การบริหารเชิงคุณภาพหรือวิธีการคุณภาพ (PDCA) จัดเป็นกิจกรรมปรับปรุงและพัฒนางาน ให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการแก้ไข ปรับปรุง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอแยกเป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของการบริหาร เชิงคุณภาพ หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพ และการบริหารเชิงคุณภาพกับ การประยุกต์ใช้เพื่อการบริหารที่บรรลุประสิทธิผลของโรงเรียน

ประวัติความเป็นมาของการบริหารเชิงคุณภาพ

Bank (1992) กล่าวถึงประวัติของเดมิง (Deming) ว่าเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายในหลักการบริหารที่เรียกว่า การบริหารเชิงคุณภาพ (PDCA) หรือวงจรเดมิง (Deming cycle) ซึ่งเป็นชื่อที่ใช้แทนกันกับการจัดการคุณภาพ เพราะเขาเป็นคนผลักดันให้ผู้บริหารญี่ปุ่นยอมรับแนวคิดในการจัดการคุณภาพและเป็นคนแรกที่มองว่าการจัดการคุณภาพเป็นกิจกรรมขององค์กรทั้งหมด

เดมิง (Deming) เกิดที่เมืองซูส์ (Sioux) รัฐไอโวอา เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2443 เขายกปริญญาตรีฟิสิกส์ จากมหาวิทยาลัยไวโอมิง ได้ปริญญาเอกฟิสิกส์คณิตศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเยล เมื่อปี พ.ศ. 2471 ในระหว่างปี พ.ศ. 2471-2482 เขายกงานอยู่กระทรวงเกษตรของสหรัฐอเมริกา ต่อมายังปี พ.ศ. 2482-2488 ทำงานอยู่ที่สำนักสามัญในกระทรวงอเมริกันและโรงเรียนอุดสาหกรรมอาชีวะของสหรัฐอเมริกา ในช่วงปี พ.ศ. 2489 จนกระทั่งถึงเสียชีวิตเมื่อปี พ.ศ. 2536 เดมิงเป็นศาสตราจารย์ทางสถิติอยู่ที่มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก

ช่วงต้นปี พ.ศ. 2483 เดมิงได้พบกับชิวาร์ต (Schewhart) นักสถิติที่ห้องทดลองของบริษัท เบลล์เทเลโฟน ในนิวยอร์ก ซึ่งต่อมาก็ได้รับความคิดเรื่องการควบคุมทางสถิติและ

ความแปรปรวนเชิงสุ่มของกระบวนการทำงาน (Random variation of a work process) มาจาก ชีวชาร์ต ในภายหลังเดนมิ่งเริ่มตั้งตัวเป็นผู้บรรยายเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพในการผลิต เดنمิ่ง ออกไปบรรยายเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพในโรงงานทั่วสหรัฐอเมริกา แต่ในเวลานั้นผู้บริหาร ในสหรัฐอเมริกาให้ความสนใจเดنمิ่งไม่มาก

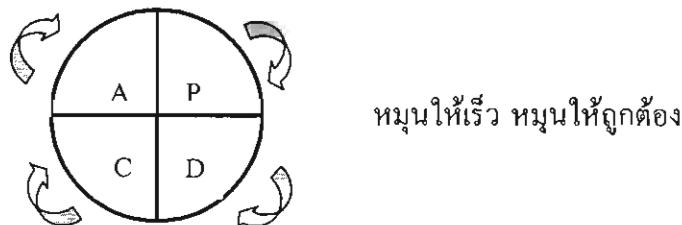
เดنمิ่งไปญี่ปุ่นเมื่อปี พ.ศ. 2490 สืบเนื่องมาจากหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 นายพลด เม็การ์เซอร์ (MacArthur) ผู้บัญชาการกองกำลังทหารสหรัฐอเมริกาที่บึ่ครองญี่ปุ่นอยู่ได้ไล่ ผู้บริหารระดับสูงและระดับกลางของบริษัทใหญ่ ๆ ของญี่ปุ่นออก ไทยฐานที่คุณเหล่านี้เข้าไป พัวพันกับสังคมการเสรีจัดการหุนคนรุ่นใหม่ขึ้นมาบริหารแทน นายพลดเม็การ์เซอร์ได้อธิบาย ความช่วยเหลือทางวิชาการมาบังสหรัฐอเมริกา เริ่มจากการขอให้สหรัฐอเมริกาช่วยส่งคนไปทำ สำมะโนประชากรที่ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกาจึงได้ส่งเดنمิ่งไป ตอนนั้นเดنمิ่งเริ่มประสบความสำเร็จ มาบ้างแล้วจากการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling methods) และเทคนิคการควบคุมทางสถิติ เพื่อเพิ่มผลผลิตอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกา เเดنمิ่งจึงนำเทคนิคการควบคุมทางสถิติมาเผยแพร่ ที่ญี่ปุ่นด้วย

ในเวลา 3 ปีต่อมา สภาพนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรญี่ปุ่นได้เข้ามาให้ความสนใจสนับสนุน เเดنمิ่งในการเผยแพร่ความคิดเรื่องคุณภาพและการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จนกระทั่งเดنمิ่ง สามารถตั้งกลุ่มผู้บริหารหลัก เพื่อกระจายความคิดออกสู่ผู้บริหารอื่น ๆ ในปี พ.ศ. 2493 มีผู้บริหาร มาเข้าร่วมถึง 400 กว่าคน ผู้บริหารที่อยู่ในกลุ่มนี้ล้วนแต่เป็นผู้นำในบริษัทสำคัญ ๆ เช่น โซนิค นิสสัน มิตซูบิชิและโตโยต้า สาเหตุที่ทำให้เดنمิ่งประสบความสำเร็จก็เนื่องมาจากคนญี่ปุ่น ได้สนใจการควบคุมคุณภาพด้วยวิธีการทางสถิติมาก่อน แต่ข้อด้อยที่มีอยู่คือ ทฤษฎีการควบคุม ทางสถิติของเดنمิ่งทำให้คนญี่ปุ่นเข้าใจ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานได้ คนญี่ปุ่น จึงยอมรับแนวทางของเดنمิ่ง นับว่าเดنمิ่งได้มีส่วนช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมญี่ปุ่นในช่วง สองครั้งโลกครั้งที่ 2 ต่อมาในภายหลังญี่ปุ่นจึงตั้งรางวัลเดنمิ่ง (Deming prize or deming award) ให้กับบริษัทที่มีผลงานดีเด่นในด้านคุณภาพมาตั้งแต่ พ.ศ. 2494 จนกระทั่งปี พ.ศ. 2523 โทรศัพท์ เอ็นบีซีจึงนำเอาผลงานของเดنمิ่งกลับไปเผยแพร่ในสหรัฐอเมริกา ยกย่องให้เดنمิ่งเป็น “บิดา แห่งคลื่นลูกที่สามของการปฏิวัติอุตสาหกรรม (Father of the third wave of the industrial revolution)” ซึ่งเสียงของเดنمิ่งจึงเป็นที่รู้จักกันทั่วสหรัฐอเมริกาและทั่วโลก ในสหรัฐอเมริกา มีการตั้งกลุ่มศึกษาและดำเนินตามทฤษฎีของเดنمิ่งเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีกลุ่ม ทำงานองค์กรกันในอังกฤษ เนเธอร์แลนด์และนิวซีแลนด์ หลังเดنمิ่งเกย์บอนอาญาก็ได้ไปบรรยาย ในระดับปริญญาโทและเอกที่มหาวิทยาลัยหลายแห่ง และได้รับแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์ เกียรติคุณของมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก เมื่อ พ.ศ. 2518 เเดنمิ่งได้เขียนหนังสือ บทความ และ จัดสัมมนาเรื่องคุณภาพเจ้าไว้เป็นจำนวนมาก

หลักการเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพ

การบริหารเชิงคุณภาพด้วยวงจรคุณภาพ (PDAC) ตามแนวคิดของเดมมิ่ง (Deming) ปัจจุบันจัดเป็นกระบวนการสำคัญที่ทุกคนทราบกันดี และถือเป็นเครื่องมือการบริหารที่จัดเป็นแกนร่วมของการบริหารที่หลากหลายบนพื้นฐานเดียวกัน ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการของเดมมิ่ง ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้กล่าวถึงวงจรคุณภาพ (PDCA) ไว้ดังนี้

ปริทรรศน์ พันธุบรรยงก์ (2545, หน้า 53-54) กล่าวว่า วงจรคุณภาพ (PDCA: plan do check act) คือ องค์ประกอบหลักของวงจรการจัดการ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 วงจรการจัดการ (ปริทรรศน์ พันธุบรรยงก์, 2545, หน้า 53)

คำว่า หมุนให้เร็ว หมุนให้ถูกต้อง ทืออยู่ทางด้านขวาของวงจรการจัดการนั้น คือ การหมุนวงรอบอย่างถูกต้องตามขั้นตอน 1 รอบ จะส่งผลให้เกิดการปรับปรุงหรือแก้ไขปัญหาได้ 1 ระดับ การหมุนให้เร็วจะทำให้เกิดการปรับปรุงอย่างรวดเร็ว ดังนี้

P (Plan) คือ จะเริ่มนับจากการแสวงหาจุดที่เป็นปัญหาระหว่างระดับความแตกต่าง จุดที่มุ่งหวังและสภาพที่เป็นจริง เมื่อจับจุดที่เป็นปัญหาได้แล้วจัดทำแผนมาตรการ ในการแก้ไข แล้วจึงเข้าสู่ขั้น D หรือ Do ต่อไป

D (Do) คือ การปฏิบัติตามแผน เริ่กต้นได้ว่าเป็นมาตรการแก้ไขแผนใหม่ล่าสุด เนื่องจาก แผน คือ สิ่งที่ปรับปรุงแก้ไขได้อยู่เสมอ นอกจากนี้ต้องแน่ใจว่าแผนที่จะลงมือปฏิบัตินั้นเป็นแผน ที่ใหม่ล่าสุดจริง ๆ

C (Check) คือ การเปรียบเทียบระหว่างผลลัพธ์กับค่าเป้าหมายเสมอ

A (Act) คือ การปฏิบัติหลังการตรวจสอบ ซึ่งเป็นไปได้หลายประการ ดังนี้

1. ในกรณีที่ผลลัพธ์ต่ำกว่าเป้าหมายจะต้องมีการทบทวนแผนของมาตรการแก้ไข แล้วคูณสิ่งที่ยังคงเป็นปัญหาอยู่นั้นมีสิ่งใดที่ปฏิบัติได้ทันทีให้ลงมือปฏิบัติเลย ส่วนสิ่งที่ปฏิบัติไม่ได้ทันที ให้สะท้อนสู่แผนการแก้ไขปัญหารอบต่อไป

2. ในกรณีที่ผลลัพธ์ดีกว่าเป้าหมาย จะต้องมีการทบทวนการกำหนดเป้าหมาย ว่าดำเนินไปหรือไม่ ความมีการปรับเปลี่ยนเป้าหมายให้ดีกว่าเดิมหรือไม่ ผลลัพธ์เหล่านี้ถือว่าความคาดหมาย โดยปัจจัยภายนอกอื่น ๆ หรือไม่

3. ในกรณีที่ผลลัพธ์ได้ตรงตามเป้าหมายให้ทบทวนคุณว่า ได้มีการปฏิบัติตามแผน มาตรการแก้ไขครบถ้วนหรือไม่ ถ้าใช่ แสดงว่าแผนนี้ถูกต้องและควรกำหนดเป็นวิธีการปฏิบัติงาน มาตรฐานเพื่อรักษาให้ผลลัพธ์คงอยู่ในระดับที่ต้องการต่อไป

Tozava (2544, หน้า 117-122 อ้างถึงใน ภูมิท ไกคพลากรณ์, 2547) กล่าวว่า วงจรคุณภาพ คือ กระบวนการทำงานที่เปรียบกับวงล้อที่เต็มไปด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การดำเนินตามแผน การตรวจสอบ การปรับปรุงแก้ไข เมื่อวงล้อหมุนไป รอบ จะทำให้งานบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และหากการดำเนินงานนั้นเกิดการสะคุค แสดงว่ามีบางขั้นตอน หายไป เช่น ส่วนของการวางแผนหายไป เรียกว่า ประเภทไม่มีแผนการ ถ้าในส่วนของการตรวจสอบ หรือปรับปรุงแก้ไขหายไป จะเรียกว่า พวกร้าวแล้วทิ้ง ซึ่งในกระบวนการทำงานของวงจรคุณภาพนั้น ประกอบด้วย

1. การวางแผน (Plan)

การวางแผน คือ การตั้งเป้าหมาย วางแผนคุณภาพ เพราะการควบคุมคุณภาพ คือ กระบวนการที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย ดังนั้น หากไม่มีวัตถุประสงค์ไม่ว่าจะป่าวร้องว่า ต้องควบคุมวงจรคุณภาพ ก็ไม่รู้ว่าทำไปเพื่ออะไร หรือจะเริ่มอย่างไร

เมื่อตั้งเป้าหมายเสร็จแล้ว ก็ต้องมากำหนดแผนการว่าอะไร จะต้องทำเมื่อไร เป็นตาราง เทียบระหว่างงานกับเวลาที่หลักนนีกภาพกันออก แต่จริง ๆ แล้วการวางแผนไม่ใช่จบแค่นั้น การวางแผนต้องครอบคลุมว่า ใครจะทำ ทำอะไร ต้องให้เสร็จเมื่อไร จะทำอย่างไร รวมถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ครอบคลุมถึงการแบ่งหน้าที่ วิธีการ และอื่น ๆ ให้ครบถ้วนด้วย

2. ลองทำ (Do)

การลองทำ คือ ก่อนจะลงมือทำ ได้นั่นแท้จริงแล้วต้องเตรียมวัสดุคิบ เตรียมขั้นตอน ต่าง ๆ เสียก่อน หากจะลงมือทำเรื่องใหม่ ๆ ก็ต้องเตรียมไปรับการฝึกหรืออบรมก่อน ขั้นตอน การเตรียมเหล่านี้รวมอยู่ในการลองทำนี้ด้วย ซึ่งต้องมีการตรวจสอบเสียก่อนให้พร้อม จึงจะสามารถ ลองทำตามแผนได้

3. ตรวจสอบ (Check)

การตรวจสอบ คือ การพิจารณาว่า ผลจากการลองทำนั้น ก่อให้เกิดสิ่งที่วางแผนว่า จะได้รับหรือไม่ ดังนั้น หากการวางแผนไม่มีการกำหนดว่าจะต้องได้อะไรเมื่อไร ด้วยของอะไร ที่ควรจะเป็นเป้าหมายไว้เสียตั้งแต่ตนก็จะไม่มีอะไรมาเป็นตัวเทียบ ได้ว่าผลจากการลองทำนั้นได้ ตามจริง ตามแผนหรือไม่ จะได้ก็เพียงแต่ว่ามันก็เป็นไปตามแผนหรือไม่ค่อยจะได้ผลลัพธ์ท่าไร

4. ปรับใช้ (Act)

จากผลของการตรวจสอบ ก็ไม่ควรวางใจในทันทีหากผลที่ได้เป็นไปตามแผน เพราะอาจบังเอิญคือครั้งนี้เพียงครั้งเดียว พอทำครั้งต่อ ๆ ไปอาจใช้ไม่ได้ก็ได้ หากไม่มีการนำกระบวนการที่ได้ลองทำไปมากำหนดให้เป็นรูปแบบใหม่ของการทำงานปัจจุบัน หากผลของการตรวจสอบพบว่าสิ่งที่ลองทำไปไม่ก่อให้เกิดผลที่ตั้งไว้ตามแผน ก็ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการที่คิดไว้ แล้วลองทำใหม่ นอกจากการเปลี่ยนแปลงกระบวนการของการลองทำแล้ว การพิจารณาว่าทำไม่กระบวนการเดิมจึงไม่ได้ผลตามแผน การหาสาเหตุที่แท้จริงเพื่อหากระบวนการแก้ปัญหาจนถึงรากก็เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะนำเนื่องไปถึงการวางแผนใหม่ แล้วลองทำใหม่ ลองตรวจสอบดูใหม่ หรือองจรคุณภาพรอบใหม่ เพื่อหาเป้าหมายและกระบวนการอันถูกต้องแท้จริง

วิธีรูร์ย สินะโซคดี (2545, หน้า 43-47) กล่าวถึงวงจรคุณภาพ (PDCA) เป็นกิจกรรมที่จะนำไปสู่การปรับปรุงงานและการควบคุมอย่างเป็นระบบ อันประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การนำแผนไปปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Act) กล่าวคือ จะเริ่มจากการวางแผน การนำแผนที่วางไว้มาปฏิบัติ การตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้และหากไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่คาดหมายไว้ จะต้องทำการทบทวนแผนการ โดยเริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่งและดำเนินวงจรคุณภาพซ้ำอีก เมื่อองจรคุณภาพมุ่งเข้าไปเรื่อย ๆ จะทำให้เกิดการปรับปรุงงานและทำให้ระดับผลลัพธ์สูงขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น การกระทำการตามวงจรคุณภาพเท่ากับการสร้างคุณภาพที่น่าเชื่อถือมากขึ้น โดยจุดเริ่มต้นของวงจรคุณภาพอยู่ที่การพยากรณ์ตอบคำถามให้ได้ว่าทำอย่างไรจะดีขึ้น

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan)

ในบรรดาองค์ประกอบห้อง 4 ประการของวงจรคุณภาพนั้น ต้องถือว่าการวางแผนเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด การวางแผนจะเป็นเรื่องที่ทำให้กิจกรรมอื่น ๆ ที่ตามมาสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิผล เพราะถ้าแผนการไม่เหมาะสมแล้ว จะมีผลทำให้กิจกรรมอื่นไม่ประสิทธิผลตามไปด้วย แต่ถ้ามีการเริ่มต้นวางแผนที่ดี จะทำให้มีการแก้ไขน้อย และกิจกรรมจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การนำแผนไปปฏิบัติให้เกิดผล (Do)

เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำแผนการไปปฏิบัติอย่างถูกต้องนั้น เราจะต้องสร้างความมั่นใจว่าฝ่ายที่รับผิดชอบในการนำแผนไปปฏิบัติได้รับทราบถึงความสำคัญและความจำเป็นในแผนการนั้น ๆ มีการติดต่อสื่อสารไปยังฝ่ายที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม มีการจัดให้มีการศึกษาและการอบรมที่ต้องการเพื่อการนำแผนการนั้น ๆ มาปฏิบัติ และมีการจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นในเวลาที่จำเป็นด้วย

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ (Check)

การตรวจสอบและประเมินผลลัพธ์ของการปฏิบัติตามแผน ควรจะต้องมีการประเมินใน 2 ประการ คือ มีการปฏิบัติตามแผนหรือไม่ หรือตัวแผนการเองมีความเหมาะสมหรือไม่ การที่ไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้เป็นเพราะไม่ปฏิบัติตามแผนการ หรือความไม่เหมาะสมของแผนการ หรือจากทั้งสองประการรวมกัน เราจำเป็นต้องหาว่าสาเหตุมาจากการไหน ทั้งนี้เนื่องจากการนำไปปฏิบัติการปรับปรุงแก้ไขจะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

1. ถ้าความล้มเหลวมาจากการที่จัดทำขึ้นไม่เหมาะสม อาจเป็นผลมาจากการขาดดังต่อไปนี้

1.1 ความผิดพลาดในการทำความเข้าใจกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่

1.2 เลือกเทคนิคที่ใช้ผิดเนื่องจากมีข้อมูลข่าวสารไม่เพียงพอและมีความรู้ในขั้นตอนการวางแผนไม่เพียงพอ

1.3 ประเมินผลกระทบจากการปฏิบัติตามแผนผิดพลาด

1.4 ประเมินความสามารถของบุคลากรที่ต้องนำแผนมาใช้ผิดพลาด

2. ถ้าความล้มเหลวมาจากการไม่ปฏิบัติตามแผน อาจเป็นผลมาจากการขาดดังต่อไปนี้

2.1 ขาดความตระหนักรถึงความจำเป็นในการปรับปรุง

2.2 การติดต่อสื่อสารที่ไม่เหมาะสมและมีความเข้าใจในแผนไม่เพียงพอ

2.3 การให้การศึกษาและการฝึกอบรมไม่เพียงพอ

2.4 ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้นำและการประสานงานระหว่างการปฏิบัติ

2.5 ประเมินทรัพยากรที่ต้องใช้แน่นอนไป

ขั้นตอนที่ 4 ปฏิบัติการปรับปรุงแก้ไข (Act)

ถ้าความล้มเหลวมาจากการวางแผนที่ไม่เหมาะสม การทบทวนแผนการท่านั้น

ไม่เพียงพอต่อการแก้ปัญหา ต้องมีการปรับปรุงคุณภาพของกระบวนการวางแผน โดยการหาปัจจัยที่ไม่เหมาะสม สาเหตุของการวางแผน และทำการปฏิบัติการแก้ไข ความก้าวหน้าของการปรับปรุงจะเกิดขึ้นได้โดยการกำจัดสาเหตุ และขั้นตอนที่สำคัญ ก็คือ การทบทวนแผนการที่ต้องมีการซึ่งบ่งถึงสาเหตุแห่งความล้มเหลวของตัวผู้นำและมีการเปลี่ยนแปลงแผน เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมไปได้อย่างมีประสิทธิผลเพิ่มขึ้น ควรมีการวางแผนการปรับปรุงคุณภาพเป็นรายปี และมีการทบทวนทุกปีเพื่อให้มั่นใจว่าแผนการดังกล่าวมีความเชื่อถือได้และเหมาะสม การนำงจรคุณภาพไปปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่องในทุกระดับขององค์กร จะทำให้เราสามารถปรับปรุงและเพิ่มคุณภาพงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน เมื่อปัญหาเดิมหมดไปเราจะสามารถแก้ปัญหาใหม่ๆ ได้ด้วยวิจารคุณภาพคือไป

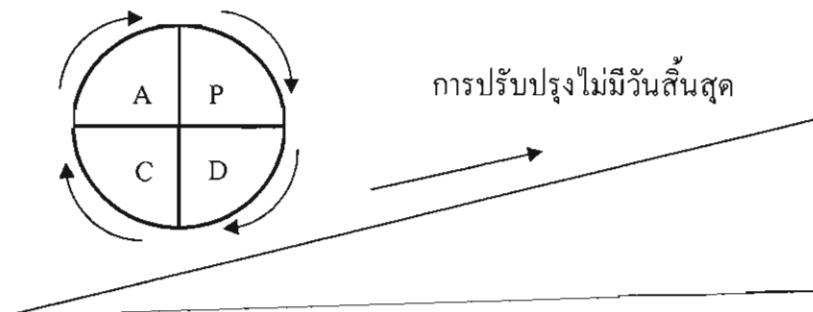
Melnyk and Denzler (1996) กล่าวถึงแนวคิดของเดมนิ่ง ว่าผู้บริหารระดับสูงต้องมีบทบาทหลักด้าน และการจัดการคุณภาพที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องอาศัยหลักการที่เรียกว่าวงจรคุณภาพ (PDCA) แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) หมายถึง วางแผนโดยใช้ข้อมูลที่มืออยู่หรืออาจเก็บรวบรวมขึ้นมาใหม่ นอกนั้นอาจทดสอบเพื่อเป็นการนำร่องก่อนก็ได้

ขั้นตอนที่ 2 การทำ (Do) หรือลงมือทำ หมายถึง ลงมือexecute ไปทำ ซึ่งอาจทำในขอบข่ายเด็ก ๆ เพื่อทดลองคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ (Check) หมายถึง การตรวจสอบ หรือสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้น ว่ามีการเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใดและเป็นไปในทางใด

ขั้นตอนที่ 4 การแก้ไข (Act) หรือลงมือแก้ไข (Corrective action) หมายถึง หลังจากที่ได้ศึกษาผลลัพธ์แล้ว อาจไม่เป็นไปตามที่ต้องการหรือมีปัญหาที่ต้องแก้ไข ก็ต้องดำเนินการแก้ไขตามที่จำเป็น หลังจากนั้นสรุปเป็นบทเรียนและพยากรณ์เพื่อเป็นพื้นฐานในการคิดหาวิธีการใหม่ ๆ ต่อไป การลงมือปฏิบัติถูกกล่าวว่าแสดงได้ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 วงล้อเดมนิ่ง (Melnyk & Denzler, 1996)

การทำความรู้คุณภาพต้องทำซ้ำไปเรื่อย ๆ เพื่อสรุปเป็นบทเรียนอยู่ตลอด ยิ่งกว่านั้นต้องเข้าใจด้วยว่าการบริหารเชิงคุณภาพไม่ใช่ส่วนที่ผู้บริหารจะรับ贅ะเพียงคนเดียว เนื่องจาก การจัดการคุณภาพจะประสบความสำเร็จได้ ต้องเป็นการกระทำทั่วทั้งองค์กร เพราะการจัดการคุณภาพเป็นปรัชญาสำหรับโรงเรียนและคนทุกคนในโรงเรียน

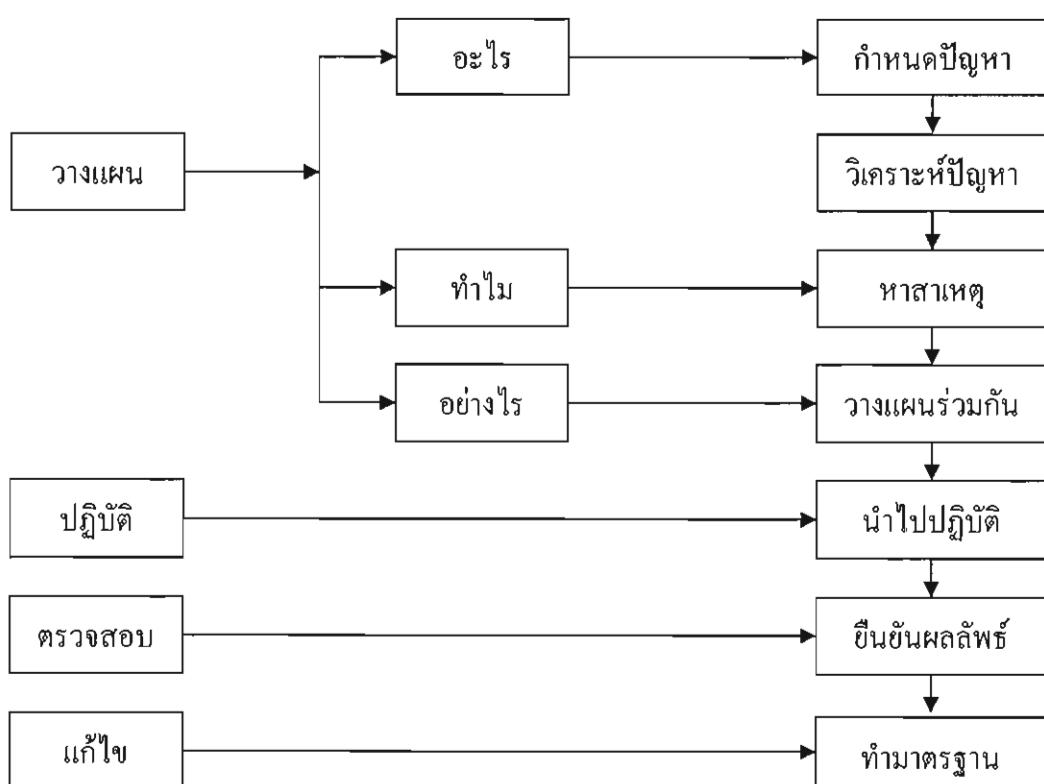
สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2542, หน้า 188-190) กล่าวถึงจุดหมายที่แท้ของวงจรคุณภาพ (PDCA) ว่าเป็นกิจกรรมพื้นฐานในการบริหารเชิงคุณภาพ นั่น มิใช่เพียงแค่การปรับแก้ผลลัพธ์ ที่เบี่ยงเบนออกไปจากเกณฑ์มาตรฐานให้กลับมาอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการเท่านั้น แต่เพื่อก่อให้เกิด การปรับปรุงในแต่ละรอบของ PDCA อย่างต่อเนื่องเป็นระบบและมีการวางแผน PDCA ที่มีวันໄต่สูงขึ้นเรื่อย ๆ วงจรควบคุมคุณภาพ PDCA มีการกิจหลัก 4 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 การวางแผน (Plan-P)

ขั้นที่ 2 การดำเนินตามแผน (Do-D)

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบ (Check-C)

ขั้นที่ 4 การแก้ไขปัญหา (Act-A)

ภาพที่ 4 กระบวนการ PDCA (สมศักดิ์ สินธุระเวชณ์, 2542, หน้า 188)

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) การวางแผนงานจะช่วยพัฒนาความคิดต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่รูปแบบที่เป็นจริงขึ้นมาในรายละเอียดให้พร้อมในการเริ่มต้นลงมือปฏิบัติ แผนที่ดีควรมี ลักษณะ 5 ประการ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง (Realistic)
2. สามารถเข้าใจได้ (Understandable)
3. สามารถวัดได้ (Measurable)
4. สามารถปฏิบัติได้ (Behavioral)
5. สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ (Achievable)

วางแผนที่ดีควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. กำหนดขอบเขตปัญหาให้ชัดเจน
2. กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย
3. กำหนดวิธีการที่จะบรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายให้ชัดเจนและถูกต้องแม่นยำ

ที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

ขั้นตอนที่ 2 ปฏิบัติ (Do) ประกอบด้วย การทำงาน 3 ระยะ

1. การวางแผนกำหนดการ

1.1 การแยกกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องการกระทำ

1.2 กำหนดเวลาที่คาดว่าต้องใช้ในกิจกรรมแต่ละอย่าง

1.3 การจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ

2. การจัดการแบบแมตริกซ์ (Matrix management) การจัดการแบบนี้สามารถ

ช่วยดึงเอาผู้เชี่ยวชาญหลายคนจากแหล่งต่าง ๆ มาได้ และเป็นวิธีช่วยประสานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ

3. การพัฒนาศักยภาพความสามารถในการทำงานของผู้ร่วมงาน

3.1 ให้ผู้ร่วมงานเข้าใจถึงงานทั้งหมดและทราบเหตุผลที่ต้องกระทำ

3.2 ให้ผู้ร่วมงานพร้อมในการใช้คุณลักษณะที่เหมาะสม

3.3 พัฒนาจิตใจให้รักการร่วมมือ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ (Check) การตรวจสอบทำให้รับรู้สภาพการณ์ของงาน

ที่เป็นอยู่เปรียบเทียบกับสิ่งที่วางแผน ซึ่งมีกระบวนการ ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ

2. รวบรวมข้อมูล

3. การทำงานเบื้องต้น ๆ เพื่อแสดงจำนวน และคุณภาพของผลงานที่ได้รับในแต่ละ

ขั้นตอนเปรียบเทียบกับที่ได้วางแผนไว้

4. การรายงานจะเสนอผลการประเมิน รวมทั้งมาตรการป้องกันความผิดพลาดหรือ

ความล้มเหลว

4.1 รายงานเป็นทางการอย่างสมบูรณ์

4.2 รายงานแบบอย่างไม่เป็นทางการ

ขั้นตอนที่ 4 การแก้ไขปัญหา (Act) ผลของการตรวจสอบหากพบว่าเกิดข้อบกพร่องขึ้น ทำให้งานที่ได้ไม่ตรงตามเป้าหมายหรือผลงานไม่ได้มาตรฐาน ให้ปฏิบัติการแก้ไขปัญหาตาม ลักษณะปัญหาที่ค้นพบ

1. ถ้าผลงานเป็นแบบนี้ไปจากเป้าหมายต้องแก้ไขที่ต้นเหตุ
2. ถ้าพบความผิดปกติใด ๆ ให้สอบถามคืนหาสาเหตุแล้วทำการป้องกัน เพื่อมิให้ความผิดปกตินั้นเกิดขึ้นซ้ำอีก

ในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้ผลงานได้มาตรฐานอาจใช้มาตรการ ดังด่อไปนี้

1. การยั่นโยน
2. การปรับปรุงระบบหรือวิธีการทำงาน
3. การประชุมเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หลักการบริหารเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวางแผน คือ การตั้งเป้าหมาย การวางแผนคุณภาพคือกระบวนการที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย การปฏิบัติตามแผน คือ การปฏิบัติตามแผนที่วางไว้โดยมีการกำกับ การนิเทศ การตรวจสอบ คือ การตรวจสอบและรายงานสรุปผลการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้หรือไม่ และการปรับปรุงแก้ไข คือ การนำผลที่รวมรวมมาวิเคราะห์ สังเคราะห์เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนางานต่อไปโดยการวางแผน การลงมือปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้และหากไม่บรรลุคุณภาพที่ตั้งไว้จะต้องทำการบทวนแผนการ โดยเริ่มต้นใหม่และดำเนินวงจรคุณภาพซ้ำอีก เมื่อวงจรคุณภาพหมุนซ้ำไปเรื่อย ๆ จะทำให้เกิดการปรับปรุงงานและระดับผลลัพธ์ที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งหลักการดังกล่าว หากนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน จะช่วยพัฒนาการบริหารโรงเรียนให้บรรลุประสิทธิผลยิ่งขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพ

การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียนตามแนวคิดของเดมมิง (Deming) เป็นขั้นตอน อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ดังด่อไปนี้

สุรัสวดี ราชกุลชัย (2543, หน้า 327-328) ได้กล่าวถึงแนวคิดของเดมมิง (Deming) ว่าเป็นวงจรการวางแผน ลงมือทำ ตรวจสอบและปฏิบัติเพื่อแก้ไขหรือปรับปรุงพัฒนาจาก การควบคุมคุณภาพและได้อธิบายถึงการบริหารทั้ง 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน เช่น การกำหนดคุณภาพ กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน กำหนดคุณลักษณะที่ใช้ในการควบคุม กำหนดวิธีการทำงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เป็นต้น
2. การลงมือทำ เช่น ศึกษาและฝึกอบรมให้เข้าใจวิธีการทำงานในแต่ละครั้งและลงมือปฏิบัติ เก็บข้อมูลคุณลักษณะทางคุณภาพว่าตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
3. การตรวจสอบ เป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของงานและการประเมินผลสิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัติไปแล้ว เช่น ตรวจสอบว่างานที่ทำได้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่
4. การแก้ไขปรับปรุง เมื่อตรวจสอบสิ่งที่ได้ทำตามแผน พบร่วมกัน นี้ความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องต้องแก้ไขปรับปรุง เช่น ค้นหาสาเหตุแล้วทำการป้องกัน ทางพัฒนาปรับปรุงงาน

สุมน อมรวิวัฒน์ (2544, หน้า 11-12) ได้กล่าวถึงแนวคิดของการบริหารเชิงคุณภาพตามแนวคิดของเดมинг (Deming) ว่า คร.ชิวาร์ท (Schewhart) เป็นผู้พัฒนาขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ก.ศ. 1939 และ คร.เดมинг (Deming) เป็นผู้นำมาเผยแพร่ในประเทศญี่ปุ่น จุดมุ่งหมายของการบริหารเชิงคุณภาพ เพื่อต้องการปรับปรุงการทำงานในแต่ละรอบของการทำงานอย่างต่อเนื่อง มีระบบและมีการวางแผนพัฒนาต่อไปเรื่อยๆ โดยมีหลักการบริหาร 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวางแผน จะช่วยพัฒนาความคิดต่างๆ เพื่อนำไปสู่รูปแบบที่เป็นจริงขึ้นมาในรายละเอียดให้พร้อมในการเริ่มต้น การลงมือปฏิบัติ ดังนี้ การวางแผนซึ่งต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยละเอียดรอบคอบ เพื่อให้แผนสมบูรณ์และดีที่สุด

ขั้นที่ 2 การดำเนินงานหรือการปฏิบัติตามแผน ประกอบด้วย การทำงาน 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวางแผนกำหนดการ ในระยะนี้มีการแยกแยะกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องการทำ กำหนดเวลาที่คาดว่าต้องใช้ในกิจกรรมแต่ละอย่างและการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ระยะที่ 2 การจัดการโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญหลายแขนงจากแหล่งต่างๆ มาช่วยและประสานงานให้กันฝ่ายต่างๆ ระยะที่ 3 พัฒนาความสามารถในการทำงานของผู้ร่วมงาน โดยการทำให้ผู้ร่วมงานเข้าใจถึงงานทั้งหมด

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบ จะทำให้ทราบสถานการณ์ของงานที่เป็นอยู่ เปรียบเทียบกับสิ่งที่วางแผนไว้ เช่น กำหนดวัดคุณภาพคงที่ของการตรวจสอบ รวบรวมข้อมูล พิจารณากระบวนการทำงานเป็นตอนๆ เปรียบเทียบกับแผนที่วางแผนไว้ การรายงานและการเสนอผลการประเมิน

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงและพัฒนา จากผลการตรวจสอบ หากพบว่าเกิดปัญหาอุปสรรค และข้อบกพร่อง ทำให้งานที่ได้ไม่ตรงตามเป้าหมายหรือผลงานไม่ได้มาตรฐาน จะต้องวิเคราะห์หาสาเหตุ เพื่อวางแผนปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น หรือการปฏิบัติการแก้ไขปัญหา ตามลักษณะปัญหาที่ค้นพบโดยอาจใช้มาตรการดังนี้ การบทวนนโยบาย การปรับปรุงระบบ หรือวิธีการทำงาน การประชุมแก้ไขกระบวนการการทำงาน หากประสบผลสำเร็จจะวางแผนปรับปรุงให้ได้ผลดียิ่งขึ้นไปเรื่อยๆ การบริหารเชิงคุณภาพจึงเป็นวงจรที่จะต้องหมุนให้มีการพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

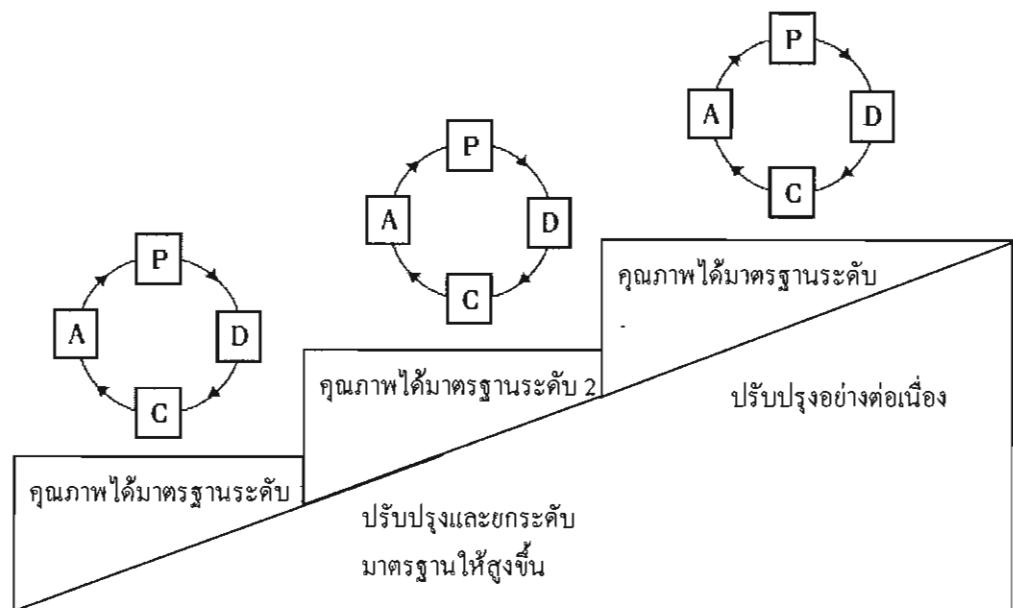
Maylor (1999, pp. 6-7) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการบริหารเชิงคุณภาพว่าจะบรรลุผลสำเร็จได้นั้น จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น การวางแผน เป็นระยะที่มีการกำหนดและบทวนเป้าหมายหรือวัดคุณภาพคงที่ของกิจกรรม การดำเนินงาน เป็นระยะเวลาที่เริ่มดำเนินการปฏิบัติตามโครงการ การตรวจสอบ เป็นระยะที่มีการประเมินผลของการปฏิบัติงานและผลของ การดำเนินงานตามโครงการ การปรับปรุงและพัฒนา เป็นระยะที่มีการบทวนจากการทำงาน โดยได้มีการกลับไปพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการและผู้ที่เกี่ยวข้อง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แนวคิดการบริหารเชิงคุณภาพ หมายถึง การบริหารที่เป็นขั้นตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ช่วยให้การทำงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและ

ผลการดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยประกอบด้วยการบริหาร 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบและการแก้ไขปรับปรุง

การบริหารเชิงคุณภาพกับการประยุกต์ใช้เพื่อการบริหารของโรงเรียน

สำหรับการบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยส่วนใหญ่ โรงเรียนจะใช้กระบวนการของวงจร PDCA ใน การบริหารจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของ โรงเรียน ซึ่งเมื่อโรงเรียนพัฒนาคุณภาพตามวงจรคุณภาพไปบรรลุเป้าหมาย ตามมาตรฐานระดับ 1 แล้ว โรงเรียนก็ต้องพัฒนามาตรฐานให้สูงขึ้นตามมาตรฐานระดับ 2 และ ระดับ 3 โดยดำเนินการพัฒนาตามวงจร PDCA เพื่อกำหนดแผนงานใหม่ โดยใช้ผล การประเมินมาวางแผนว่าจะพัฒนาไปถึงมาตรฐานระดับ 2 และระดับ 3 ได้อย่างไร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554, หน้า 37-38) ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 วงจรการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554, หน้า 38)

Deming (1986) กล่าวถึงการนำการบริหารเชิงคุณภาพหรือวงจรคุณภาพ (PDCA) มาใช้ในโรงเรียนในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผนเพื่อเตรียมการปฏิบัติ (Plan-P) การวางแผนหรือการจัดทำแผนเพื่อเป็นการเตรียมการอย่าง扎实ครอบคลุมในการปฏิบัติงาน เป็นการเตรียมการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคน เกี่ยวข้องกับงาน และเกี่ยวข้องกับทรัพยากรต่าง ๆ ของหน่วยงานที่จะเกิดในอนาคต ซึ่งผู้ปฏิบัติงาน

ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นงานใหญ่หรืองานเล็กมากน้อยแค่ไหน ต้องอาศัยการวางแผนหรือการเตรียมการเพื่ออนาคต เพื่อช่วยให้สามารถทำงานได้ดี มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวางแผนปฏิบัติงานจึงเป็นการกำหนดรายละเอียด เพื่อการทำงานในอนาคตของโรงเรียนโดยรวม และระบบการวางแผนในการทำงานจะก่อให้เกิดประโยชน์มากมาย โดยเฉพาะในประเด็นต่อไปนี้

1.1 การทำงานมีจุดหมาย เพราะได้เตรียมการแก้ปัญหาล่วงหน้าไว้แล้ว

1.2 สามารถตรวจวัดความสำเร็จ และประเมินผลการดำเนินงานได้เป็นระยะๆ และหากพบปัญหาหรืออุปสรรคกีสามารถปรับแก้ได้ทันท่วงที

1.3 ใช้ทรัพยากรได้อย่างประหยัดและคุ้มค่า

1.4 ทำให้เกิดการประสานงานภายในหน่วยงาน

1.5 ช่วยผู้บริหารในการตัดสินใจ และทำให้เกิดการกระจายอำนาจรับผิดชอบ

สรุปได้ว่า การวางแผน หมายถึง การคิดเตรียมการไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การบริหารงานบรรลุผลอย่างมีประสิทธิผลโดยวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์นโยบาย เป้าหมายและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป นอกจากนี้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แผนงานให้ชุมชนมีส่วนร่วมและรับทราบ กำหนดปฏิทินการดำเนินงานและผู้รับผิดชอบตามความสามารถของบุคลากร ตลอดจนวางแผนประจำคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบ

2. การปฏิบัติตามแผน (Do-D) คือ การดำเนินกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติตามแผนเป็นการบริหารแผน แผนงาน หรือโครงการของแต่ละคนตามลักษณะงานที่รับผิดชอบบุคลากรในหน่วยงานต่างปฏิบัติภารกิจตามที่ได้เตรียมการ หรือวางแผนล่วงหน้าไว้แล้วในงานของตนเองที่ต่างกันเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา ฝ่ายบริหาร โรงเรียนจะทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งการกำกับ ติดตาม เพื่อให้บุคลากรฝ่ายปฏิบัติทั้งที่รับผิดชอบงานเฉพาะตัวหรืองานเป็นกลุ่มได้ปฏิบัติงานโดยรับรู้มีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกันหากจำเป็นต้องมีผู้นิเทศ แนะนำ เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จดีขึ้น ที่เป็นหน้าที่ที่ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องขอสอดส่อง ดูแล และพร้อมที่จะให้การสนับสนุนอยู่ตลอดเวลา จุดบกพร่องของการดำเนินงานของโรงเรียนในขั้นตอนนี้ คือ เมื่อได้มีการวางแผนการดำเนินงานไว้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นไปในรูปของแผน แผนงาน หรือโครงการต่างๆ ที่จัดเป็นรูปเล่มสถาหู แต่ไม่ได้นำไปปฏิบัติอย่างจริงจังสมกับที่ได้ทุ่มเททรัพยากรอย่างมากมายเพื่อการนี้ บางแห่งวางแผนไว้อย่าง แค่ปฏิบัติจริงเป็นอีกอย่าง หรือบางแห่งมีการนำไปใช้เหมือนกัน แต่เป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ขาดการกำกับ ติดตาม หรือประสานงานการทำงานให้ไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในการปฏิบัติตามแผน ถ้าเป็นโรงเรียนที่มีภาระงานมาก มีบุคลากรมาก จำเป็นจะต้องมีระบบงานที่ตรวจสอบได้ว่าในห้วงเวลาหนึ่งๆ ได้กำลังทำโครงการอะไรอยู่ และในขณะเดียวกัน

จะต้องมีการนิเทศเพื่อช่วยเหลือแนะนำในการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานในเรื่องไหน ขึ้นตอนใดยังล่าช้าหรือทำไม่ถูกต้องก็สามารถช่วยเหลือในการปรับปรุงแก้ไข หรือปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานได้ทันท่วงที

สรุปได้ว่า การปฏิบัติตามแผน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยประชุมซึ่งวิธีดำเนินงานตามแผนการบริหาร โรงเรียนแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทักษะการปฏิบัติงานโดยวิธีการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริม สนับสนุนงบประมาณ ระดมทรัพยากรจากหน่วยงานต่าง ๆ ในการบริหาร โรงเรียนได้อย่างเหมาะสม ร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา นิเทศ ติดตาม กำกับการดำเนินงานตามแผนให้ดำเนินงานตามเวลาที่กำหนด ประชุมซึ่งกันและกัน ประเมินผล ประเมินคุณภาพ ประเมินคุณภาพการศึกษา ประเมินคุณภาพการบริหาร โรงเรียน ให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง

3. การตรวจสอบและประเมินผล (Check-C) การตรวจสอบและประเมินผล เป็นขั้นตอน ต่อเนื่องจากการปฏิบัติในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ทราบว่าการดำเนินงาน ประสบผลสำเร็จเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้มากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการทำงานหรือปรับเปลี่ยนวัตถุประสงค์และเป้าหมายของงานที่กำลังปฏิบัติอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ในหน่วยงาน การตรวจสอบและประเมินผล เป็นการหาข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนางาน กิจกรรมนี้จึงถือเป็นพื้นฐานของการพัฒนางาน ถ้าทำงานโดยไม่มุ่งหวังที่จะทำให้ดีขึ้นต่อไปก็คงไม่ต้องตรวจสอบและประเมินผล ให้เสียเวลา แต่ในวัյุจักรของการทำงานเราต้องการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้งานดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา จึงต้องใช้ผลจากการตรวจสอบและประเมินเป็นข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานต่อ ๆ ไป ซึ่งในการดำเนินงานในการตรวจสอบและประเมินผลมีกิจกรรมที่ควรปฏิบัติมี 4 ขั้นตอน คือ

3.1 การระบุสภาพความสำเร็จของงานในช่วงเวลาที่จะตรวจสอบ โดยปกติแล้ว ใน การปฏิบัติงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า จะมีข้อมูลที่บอกให้เรารู้ว่างานนั้น มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายอะไรบ้าง มากน้อยแค่ไหน ภายในระยะเวลาตามที่วางแผนไว้ใน การระบุความสำเร็จของงานในขั้นตอนนี้ก็ต้องดูช่วงเวลาที่จะทำการตรวจสอบ

3.2 การตรวจสอบวัดผลการดำเนินงาน เป็นการตรวจวัดผลการปฏิบัติงานจริง ๆ ณ วันที่ทำการตรวจสอบว่าสำเร็จมากน้อยแค่ไหน ในการตรวจวัดก็อาศัยเครื่องมือและวิธีการ ในการตรวจวัดที่แตกต่างกัน เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การทดสอบ เป็นต้น ภาษาอักษร การคุณภาพการปฏิบัติงานจริง เป็นต้น

3.3 การประเมินผลการดำเนินงาน เป็นการเปรียบเทียบเพื่อตัดค่าการดำเนินงานว่าดี มีความเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด โดยการเปรียบเทียบผลจากการวัด (Measurement) กับเกณฑ์

(Criteria) ก็คือหลักของการประเมิน (Evaluation) โดยทั่วไป การประเมินกรณีนี้อาจกล่าวได้ว่า สภาพความสำเร็จของงานถือเป็นเกณฑ์ ผลการดำเนินงานถือเป็นการวัด ดังนั้น เมื่อจะทำการประเมิน เรื่องใดก็ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสองอย่างของการประเมิน คือ เกณฑ์ และผลจากการตรวจวัด ถ้าองค์ประกอบทั้งสองอย่างไม่ครบถ้วนก็ไม่สามารถจะประเมินได้

3.4 การเสนอแนะ เป็นการเสนอข้อคิดเห็นของผู้ตรวจสอบและประเมินจากผล การประเมินในข้อ 3 เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปรับปรุงแก้ไข ทำให้การดำเนินงานในเรื่องนี้เป็นผลดี มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กล่าวคือ ถ้าผลการประเมินว่าดี มีความเหมาะสมอยู่แล้ว ก็อาจยกย่อง ชมเชย หรือให้กำลังใจผู้ปฏิบัติหรือปรับเปลี่ยนมาการดำเนินงานให้สูงขึ้น ให้ยกขึ้น ถ้าผล การประเมินยังไม่ดี ยังไม่เหมาะสม ก็อาจจะเสนอแนะให้ปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน เพิ่มคน เพิ่มอุปกรณ์ หรือแนะนำวิธีปฏิบัติที่คิดว่าเหมาะสม ซึ่งข้อมูลจากการชี้แนะของผู้ประเมินจะเป็น ประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องในการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงพัฒนางานต่อไป

สรุปได้ว่า การตรวจสอบ หมายถึง การควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน ที่กำหนดโดยให้มีกลไกการตรวจสอบการบริหารที่ชัดเจน ตรวจสอบการรายงานผลการปฏิบัติงาน ตามแผน ประเมินผลการใช้หลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพห้องถัน จัดให้มีครุ ชุมชน และผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหาร โรงเรียน ตรวจสอบการทำงานของบุคลากร ที่ได้รับมอบหมายในกิจกรรมต่าง ๆ มีการตรวจสอบการบริหาร โรงเรียนเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

4. การแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงาน (Act-A) การแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงาน เป็นการปรับแก้ตามผลการตรวจสอบ และประเมินในขั้นตอนก่อนหน้านี้ ถ้าผลการประเมินพบว่า งานยังไม่สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ก็จะต้องเร่งรัด ปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน หรือใช้เวลาในการทำงานให้มากขึ้น เพื่อจะสามารถทำงานที่คาดหวังไว้แล้วให้สำเร็จ แต่ถ้าผลการประเมินพบว่า งานสำเร็จตามเป้าหมายแล้ว ใน การดำเนินงานต่อไปก็จะได้ปรับเปลี่ยนตั้งเป้าหมายให้สูงขึ้น จะได้เป็นการทำลายผู้ปฏิบัติ จึงเห็นได้ว่าการปรับปรุงการปฏิบัติงานสามารถทำได้ตลอดเวลา ไม่ว่างานที่ทำมาแล้วประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ ผลจากการปฏิบัติในลักษณะนี้ก็จะเกิด ผลดีต่อโรงเรียน ทำให้โรงเรียนได้เปลี่ยนแปลงพัฒนาไปในทางที่ดี ที่พึงประสงค์มากยิ่งขึ้น อยู่ตลอดเวลา ปัญหาที่พบเห็นอยู่ในโรงเรียนขณะนี้ก็คือ ไม่ได้มีการปรับปรุงการดำเนินงานจาก ผลของการตรวจสอบกันอย่างจริงจัง หลายเรื่องที่ได้มีการประเมินผลการดำเนินงานพบข้อบกพร่อง เรียนร้อยแล้วแต่ก็ยังทำใหม่อยู่ชั่นเดิน ผู้มีอำนาจที่จะจะผลักดันให้มีการปรับปรุงแก้ไขก็ไม่เห็น ความสำคัญของข้อเท็จจริงที่ได้จากการประเมิน หรือเมื่อมีการยกย้ายเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง ผู้บริหาร การดำเนินงานของโรงเรียนก็มีการกำหนดงานใหม่ บางเรื่องก็แตกต่างไปจากที่เคย ปฏิบัติเดิม กระบวนการที่จะปรับปรุงแก้ไขข้อนกพร่องของการปฏิบัติงานให้เกิดความต่อเนื่อง จึงไม่ประสบผลสำเร็จ

สรุปได้ว่า การแก้ไขปรับปรุง หมายถึง การรวบรวมผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง โดยปรับปรุงระบบข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนให้ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน ปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายใน วิสัยทัศน์ เป้าหมายตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม นำผลการประเมินระหว่างดำเนินการมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน นำผลจากการศึกษาดูงานมาพัฒนาโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, หน้า 5) กล่าวว่า การบริหารเชิงคุณภาพตามวงจรคุณภาพ PDCA ในขั้นตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานเป็นขั้นที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะเป็นข้อมูลเชื่อมโยงไปสู่ขั้นการแก้ไขปรับปรุง เพื่อเป็นพื้นฐานในขั้นการวางแผนพัฒนา ทำให้การบริหารเชิงคุณภาพขับเคลื่อนไปในครborgวงจรคุณภาพและเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในขั้นการแก้ไขปรับปรุง มีความหมายเป็น 2 นัย คือ นัยแรกถ้าพบว่า ผลการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์อยู่ในเกณฑ์ดี ก็รักษาไว้เป็นปกติ แล้วนำมำจัดทำเป็นมาตรฐานการปฏิบัติงานของโรงเรียน ส่วนนัยที่สองถ้าพบว่าผลการดำเนินงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ต้องนำผลการดำเนินงานมาพิจารณา วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาเพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนาในปีต่อไป

นอกจากนี้ในการบริหารงานให้ประสบความสำเร็จนี้ ผู้บริหารจะต้องมีความตระหนักและเข้ามามีส่วนส่งเสริม สนับสนุน และร่วมคิดร่วมทำ รวมทั้งจะต้องมีการทำงานเป็นทีม และในการดำเนินการควรมีการเตรียมการเพื่อสร้างความพร้อมให้แก่บุคลากรและจัดให้มีกิจกรรมในการดำเนินงาน หลังจากนั้นบุคลากรทุกคนในโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องต้องร่วมกันวางแผน ร่วมกันปฏิบัติ ร่วมกันตรวจสอบ และร่วมกันปรับปรุงเพื่อประสิทธิผลของโรงเรียน

หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน

ความหมายของประสิทธิผล

คำว่า ประสิทธิผล (Effectiveness) มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะขององค์กรและมุมมองของผู้เขียนหรือนักวิชาการ แต่ส่วนใหญ่แล้ว คือ จุดหมายที่มุ่งหวังผลสำเร็จของงานหรือการทำงานที่บรรลุวัตถุประสงค์

กรณี ศิริสุขชัยฤทธิ์ (2545, หน้า 47) สรุปไว้ว่า ประสิทธิผล คือ ความสามารถของครุผู้นำ ผู้บริหารที่สามารถบริหารจัดการโรงเรียนในการทำงานร่วมกัน โดยอาศัยหลักในการดำเนินการให้งานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยความสามารถในการปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ รวมถึงความสามารถในการแก้ปัญหาภายใน ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มิตรชัย กอกฟัน (2545, หน้า 26) กล่าวสรุปไว้ว่า ประสิทธิผล คือ ความสามารถของผู้บริหารและคณะครุ โรงเรียนประเมินศักยภาพในการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานที่วางไว้ โดยมีความสามารถในการปรับปรุงโรงเรียนและมีความสามารถในการนูรณาการโรงเรียน

ปาลิกา นิธิประเสริฐกุล (2547, หน้า 38) สรุปไว้ว่า ประสิทธิผล คือ ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก สามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ตลอดจนมีความสามารถในการนูรณาการผู้สอนผ่านการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การตามที่ตั้งไว้

สุรชัย ช่วยเกิด (2547, หน้า 17) สรุปไว้ว่า ประสิทธิผล คือ ความสามารถของโรงเรียนในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของโรงเรียนที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานในโรงเรียน โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ความพึงพอใจในการทำงานของครุ และการรับรู้ประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวม ที่เป็นความสามารถในการผลิตทั้งปริมาณ และคุณภาพของผลผลิต ประสิทธิภาพ ความสามารถในการปรับตัว และความสามารถในการยืดหยุ่น รวมทั้งการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

Mott (1972, p. 188) กล่าวว่า ประสิทธิผลขององค์กร หมายถึง ความสามารถในการผลิต ความสามารถในการปรับตัว และความสามารถในการยืดหยุ่นขององค์กร

Hoy and Miskel (1991, p. 373) กล่าวว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน คือ การที่โรงเรียนสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สามารถพัฒนานักเรียนให้มีทักษะคิดทางบวก และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้

จากความหมายของประสิทธิผลที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน คือ ความสามารถในการดำเนินงานของโรงเรียนจนประสบผลสำเร็จในการขัดการศึกษาให้ผู้เรียน มีคุณภาพตามขอบข่ายงาน ตลอดจนผลสำเร็จในการจัดการศึกษาตามวัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยพิจารณาจากความสามารถ 4 ประการ คือ ความสามารถในการผลิต นักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถพัฒนานักเรียนให้มีทักษะคิดทางบวก ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน และความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน

มีนักวิชาการหลายท่านให้แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน ดังนี้

Caplow (1964, pp. 108-111) ได้เสนอแนวคิดว่า ประสิทธิผลขององค์การ พิจารณาได้ตามเกณฑ์ ดังนี้

1. ความมั่นคง เป็นความสามารถในการรักษาโครงสร้างขององค์กรไว้
2. ความสมดาน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
3. ความสมัครใจ เป็นความสามารถในการจัดให้มีความพึงพอใจสำหรับสมาชิก
4. ความสำเร็จ

Mott (1972) ได้เสนอแนวคิดว่า ประสิทธิผลขององค์การ พิจารณาได้ตามเกณฑ์ ดังนี้

1. ปริมาณและคุณภาพของผลผลิต
2. ประสิทธิภาพ
3. ความสามารถในการปรับตัว
4. ความสามารถในการยืดหยุ่น

Gibson (1979, p. 27) ได้เสนอแนวคิดว่า ประสิทธิผลขององค์การ พิจารณาได้ตามเกณฑ์

ดังนี้

1. ความสามารถในการผลิต
2. ประสิทธิภาพ
3. ความพึงพอใจ
4. ความสามารถในการปรับตัว
5. การพัฒนาและการอยู่รอด

Hoy and Miskel (1991, p. 373) ได้เสนอแนวคิดว่า ประสิทธิผลขององค์การ พิจารณาได้ตามเกณฑ์ ดังนี้

1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะคิดท่างบวก
3. ความสามารถในการแก้ปัญหาภาษาในโรงเรียน
4. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน พิจารณาจากความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะคิดท่างบวก ความสามารถในการแก้ปัญหาภาษาในโรงเรียน และความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

ประสิทธิผลของโรงเรียน

การวิจัยในครั้งนี้ใช้หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนตามแนวคิดของ Mott (1972) โดยพิจารณาจากความสามารถ 4 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลลัพธ์ทางการเรียนสูง ซึ่งหมายถึง ปริมาณและคุณภาพของนักเรียน รวมถึงประสิทธิผลของโรงเรียนที่สร้างความเชื่อมั่นได้สูง โดยวัดความนิยมจากชุมชนและผู้ปกครองนักเรียน อีกประการหนึ่งคือ โรงเรียนนั้นมีนักเรียนเข้าเรียนปริมาณมากและคุณภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับสูง โดยมาจากผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการศึกษาต่อในสถาบันชั้นสูงได้จำนวนมาก โรงเรียนที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพสูง ดังกล่าวนี้ ได้แก่ โรงเรียนในเมือง โรงเรียนระดับจังหวัดที่มีชื่อเสียง โรงเรียนที่มีความพร้อมทั้งทางด้านปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลาย เช่น อาคารสถานที่ บรรยากาศสิ่งแวดล้อมเหมาะสม ปัจจัยด้านการเงินคล่องตัว สามารถจัดซื้อ จัดซื้อ และการเบิกจ่ายงบประมาณได้อย่างสะดวก มีบุคลากร คือ ครูผู้สอน มีคุณภาพ ตลอดจนการบริหารจัดการที่มีระบบและมีประสิทธิภาพ เรื่องคุณภาพของนักเรียนนั้น ส่วนใหญ่จะคุ้มที่ผลลัพธ์ทางการเรียนเป็นเกณฑ์ชี้วัดเพียงประการเดียว ซึ่งเป็นความเข้าใจผิด ควรจะพิจารณาถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาทักษะคติ แรงจูงใจของนักเรียน ความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความปรารถนาและความคาดหวังต่าง ๆ รวมทั้งการประพฤติ ปฏิบัติดนอย่างเหมาะสม มีจริยธรรม คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวัง และมีความต้องการอย่างมาก

องค์ประกอบต่าง ๆ ในการสร้างเสริมประสิทธิผล ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของนักเรียน นอกจากปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ อาคารสถานที่เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการ บรรยากาศสิ่งแวดล้อมสะอาด ร่มรื่น สวยงาม วัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอและทันสมัยต่อการเรียน การสอนแล้ว บุคลากรที่สำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารและครู ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อประสิทธิผล ของโรงเรียน หากผู้บริหารเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมองเห็นถึงความสำคัญของงานในโรงเรียนอย่างแท้จริง หาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนา ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและเป็นไปตามความคาดหวังของรัฐบาล ผู้ปกครอง ชุมชน และสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ก่อให้เกิดประสิทธิผล ครุภูมิบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีการวางแผน พัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ วางแผนพัฒนาการเรียนการสอน ให้อย่างเหมาะสม โดยขึ้นอยู่กับความสามารถและผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน ตลอดจนปรับพัฒนาระบบการสอน ให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ จึงกล่าวได้ว่า โรงเรียนนี้จะต้องบรรลุวัตถุประสงค์ เกิดประสิทธิผลในด้านปริมาณและคุณภาพของผู้เรียน

สรุปได้ว่า ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลลัพธ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครูในการบริหารจัดการ โรงเรียนในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้นักเรียน ส่วนใหญ่มีผลลัพธ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง รวมถึงความสามารถทางด้านวิชาการ การจัดทำ

หลักสูตรที่สอดคล้องกับผู้เรียน ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและความสามารถในการจัดกิจกรรม ตลอดจนการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและนักเรียนที่จบการศึกษาสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงได้

2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก หมายถึง การมีความคิดเห็นท่าที ความรู้สึกหรือพฤติกรรมของผู้ที่ได้รับการศึกษาแสดงออกในทางที่ดีงาม สมเหตุสมผลและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม การศึกษานอกจากจะสร้างเสริมความเจริญของงานให้บุคคลทั้ง 4 ด้าน กล่าวคือ ด้านร่างกาย ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง พัฒนาการส่วนต่าง ๆ อย่างเหมาะสม กับวัย ด้านสติปัญญา มีความใฝ่เรียน รู้จักคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านสังคม สามารถนำความรู้ความสามารถและทักษะอันจำเป็นนำไปใช้ในการดำรงชีวิต ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างเป็นสุข และด้านจิตใจรู้จักเหตุผล มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม อย่างเหมาะสมและดีงามแล้ว ทัศนคติทางบวกจะเป็นผลที่เกิดขึ้นจากผู้ได้รับการศึกษารอบด้านทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าวแล้ว ผู้ที่มีทัศนคติทางบวกจะเป็นผู้ที่มีความรู้สึกและแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม โดยส่วนรวม มีจิตใจกว้างขวาง ไม่ทำตนต่อด้านหรือด้านอยหนึ่งสังคม มีความมั่นคงทางจิตใจ มีเหตุผล ยอมรับและเคารพความคิดเห็นของส่วนรวม เห็นความสำคัญและคุณค่าของการอยู่ร่วมกันในสังคม ให้ความร่วมมือร่วมใจต่อการปฏิบัติภารกิจของส่วนรวมให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เป็นผู้ที่มีความสามารถควบคุมจิตใจและมีวินัยในตนเอง อดกลั้น และเผชิญหน้ากับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ประพฤติปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม รู้จักเอื้อเพื่อเพื่อแผ่และมีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม ตลอดจนผู้บริหารและครูสามารถดำเนินการอบรม สั่งสอนให้นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม อุปนิสัยบวินัย รู้จักพัฒนาตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อการศึกษาและอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

สรุปได้ว่า ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครูผู้สอนในด้านการดำเนินการอบรมสั่งสอน พัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่ดี แข็งแรง สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงการมีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักพัฒนาตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อสังคมและคนรอบข้าง รู้จักประยัคและเห็นคุณค่าของทรัพยากร ตลอดจนทักษะความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุข

3. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน กล่าวคือ โรงเรียนจะมีประสิทธิผลนั้น ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน นอกจากนี้องค์การต่าง ๆ หรือโรงเรียนย่อมมีรูปแบบในการบริหารงาน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ แตกต่างกัน ซึ่งในการกำหนดครูปแบบการบริหารงานภายในโรงเรียนนั้นแต่ละโรงเรียนจะมีการกำหนดครูปแบบให้เหมาะสมกับขนาดและการกิจของโรงเรียน แต่ไม่ว่าจะมีรูปแบบ

การบริหารงานแบบได้กีตาม ระบบในการทำงานของโรงเรียนย่อมประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ เป้าหมาย คือ การมุ่งถึงความสำเร็จสูงสุดที่เกิดจากการทำงาน บทบาทหน้าที่เป็นส่วนประกอบของลงมา เพื่อร่วมกันปฏิบัติภารกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามที่เป้าหมายกำหนด การประสานงานเป็นแนวทางของความร่วมมือในการปฏิบัติงานให้มีความชัดเจน สมบูรณ์และเกิดความเรียบร้อยและกิจกรรม คือ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย การจัดการศึกษาในโรงเรียนเป็นการสร้างคนให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพของบุคคลตามแนวทางที่เหมาะสม การบริหารและการจัดการในโรงเรียนจึงควรมีความยึดหยุ่นพอสมควร นับตั้งแต่เรื่องของหลักสูตรควรปรับให้เหมาะสมกับสภาพห้องถัน สภาพของบุคลากรและทรัพยากรที่มีอยู่ การจัดวิชาต่าง ๆ สำหรับการเรียนการสอน รวมทั้งการจัดกิจกรรมทั้งในหลักสูตรและเสริมหลักสูตร ควรจัดให้เพียงพอและหลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการและความถนัดของนักเรียน จะช่วยเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ การปรับตัว บุคลิกภาพของนักเรียน ได้อย่างเหมาะสม กถุระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ บางเรื่องเป็นสิ่งที่ล้าสมัยไม่ทันกับสภาพปัจจุบันควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ผู้บริหารเป็นผู้มีส่วนสำคัญยิ่งในการดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพเกิดความราบรื่น เรียบร้อยและเจริญก้าวหน้า ผู้บริหารซึ่งควรปฏิบัติตนให้เหมาะสม ไม่ควรใช้อำนาจหน้าที่ในทางเด็ดขาด ไม่สมควรยึดกฎระเบียบโดยเคร่งครัด สิ่งใดที่จะเป็นอุปสรรคต่อการทำงานควรจะมีการยึดหยุ่นบ้างแต่ไม่เสียประโยชน์หรือเป้าหมายขององค์กร ผู้บริหารควรเป็นผู้ที่สร้างความไว้วางใจ ให้กับผู้ร่วมงานให้มีการยอมรับและมีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนร่วมงาน สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีงาม กับผู้ร่วมงาน ไม่ควรวางแผนด้วยเป็นผู้บังคับบัญชา แต่ควรวางแผนใหม่อีกเพื่อร่วมงาน เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างซึ่งกันและกัน ควรมีการสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานโดยวิธีต่าง ๆ เช่น การยกย่อง ชมเชยหรือให้รางวัลในบางโอกาส พยายามสร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้เกิดความเป็นมิตร ให้ความร่วมมือร่วมใจแก่บุคลากรทุกฝ่าย บ่มเพาะให้เกิดประสิทธิผลในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครู ที่รับรู้และร่วมมือร่วมใจกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งทางด้านการเรียนการสอน การปกครองนักเรียนและงานรับผิดชอบ ตลอดจนความเข้าใจที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน นอกจากนี้ ผู้บริหารยังต้องเป็นที่ปรึกษาและสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารและครู เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน

4. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ในองค์กรต่าง ๆ ประกอบด้วย “คน” และ “งาน” โรงเรียนเป็นสถาบันทางการศึกษาที่เข้มแข็งกันย่อมประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียนและนักการการโรง จึงทำให้เกิดการเรียนการสอนอย่างสมบูรณ์

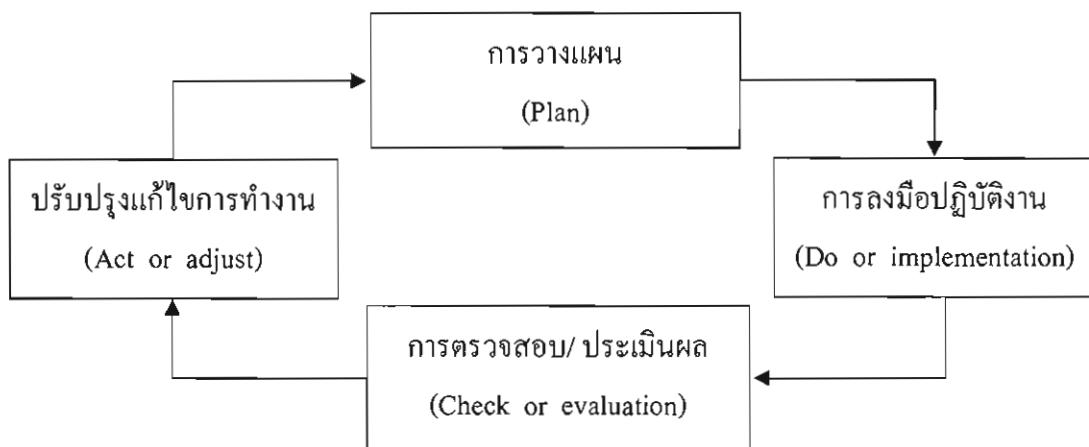
การจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น โรงเรียนจะต้องมีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม การกำหนดนโยบายต่าง ๆ ของโรงเรียนจะต้องสอดคล้องและทันสมัย กับความเจริญก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลง ในนโยบายของโรงเรียนไม่ควรยึดติดตายตัว จนเปลี่ยนแปลงไม่ได้จะทำให้ล้าสมัย ในขณะเดียวกันจะต้องสามารถปรับตัวให้ทันสมัย กับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอน ความมีนวัตกรรมและสื่อการสอน ใหม่ ๆ มีการค้นคว้าและพัฒนาสื่ออุปกรณ์การสอนอย่างสม่ำเสมอ ปรับปรุงอาคารสถานที่ให้สะอาด ร่มรื่น เพื่อให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการ และเกิดบรรยากาศการเรียนรู้ ผู้บริหารและครู จะต้องมีบทบาทสำคัญต่อการปรับตัวไม่หยุดนิ่งต้องพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงองค์การ รูปแบบ การบริหารงานและการดำเนินการต่าง ๆ ให้มีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและครู ต้องเป็นนักพัฒนา มีความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ การจัดการเรียนการสอน ให้นักเรียนมีความรู้เพื่อให้สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขนั้น จะต้องมีเทคนิค วิธีการสอนที่เหมาะสม ครุด้องสร้างกระบวนการและวิธีการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ทั้งเนื้อหาวิชา และคุณธรรม จริยธรรมมากกว่าที่จะบอกความรู้ หรือสอนหนังสือแบบธรรมชาติ เพราะวิธีการ เรียนรู้หรือกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนจะเป็นวิธีการที่ติดด้วยนักเรียน ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ ต่อการประกอบอาชีพ และพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครูในการร่วมดำเนินงานด้านการบริหาร ด้านการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยี รวมทั้งด้านอาคารสถานที่ เพื่อให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการทางด้านการเรียนรู้ เพื่อให้โรงเรียนมีความก้าวหน้าเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน

ในช่วงของการปฏิรูปการศึกษา นวัตกรรมในการบริหารงานเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จ เรื่องหนึ่งที่มีการนำเสนอมาใช้ในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและ มีประสิทธิผลเป็นอย่างยิ่ง ก็คือ กระบวนการบริหารเชิงคุณภาพด้วยวงจรคุณภาพ (PDCA) เนื่องจาก วงจรคุณภาพเป็นทั้งปรัชญา นวัตกรรมและเป็นดัชนาระบุนนิปัณญา หรือเป็นศาสตร์ใหญ่ของวงจร การบริหารในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะเครื่องมือการบริหารที่มีนับร้อย นับพัน หรือมีรูปแบบนี้ ล้วนแต่มีแกนร่วมที่สำคัญบนพื้นฐานเดียวกัน คือ วงจรคุณภาพ (PDCA) (ลวัลย์ มาศจรัส, 2546, หน้า 16)

สมคิด พรมจุ้ย และสุพัคตร์ พิบูลย์ (2544, หน้า 7-8) กล่าวว่า การบริหารเชิงคุณภาพ เป็นกระบวนการดำเนินงานให้โรงเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ประกอบด้วย การดำเนินงาน 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การลงมือปฏิบัติ (Do or implementation) และ การตรวจสอบผลปฏิบัติงานหรือประเมิน (Check or evaluation) และการปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Act or adjust) เรียกย่อ ๆ ว่า วงจรการบริหารงานแบบวงจรคุณภาพ (PDCA) ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 วงจรการบริหารเชิงคุณภาพ (สมคิด พรมจุ้ย และสุพัคตร์ พิบูลย์, 2544, หน้า 7)

จากภาพที่ 6 แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของ โรงเรียน ว่าเริ่มจากการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงนำแผนไปปฏิบัติในระหว่างที่ปฏิบัติตามแผนจำเป็นต้องมีการตรวจสอบ ประเมินผล อยู่ตลอดเวลา ว่าได้ผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ นอกเหนือนี้มีปัญหาและ อุปสรรคอะไรบ้าง หากพบปัญหาควรปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสายใจ ครีดี (2542, หน้า 95) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหารคุณภาพกับสุขภาพองค์กรของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมศักดิ์ คลประเสริฐ (2539, หน้า 33) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารคุณภาพ ทั้งทั้งองค์กร ส่งผลทำให้มีการปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานในทุก ๆ ด้าน มีคุณภาพ ผลจากการทำงานที่มีคุณภาพจะได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการและความคาดหวัง ของผู้รับบริการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Glickman, Gordon, and Ross (2001, p. 49) ที่สรุป คุณลักษณะของโรงเรียนที่มีประสิทธิผลหรือโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารงานที่

ปรับปรุงแล้ว คือ ใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อพัฒนาปรับปรุงโรงเรียนและสอดคล้องกับ Mott (1972) ซึ่งกล่าวว่าในการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น โรงเรียนจะต้องมีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม การกำหนดนโยบายต่าง ๆ ของโรงเรียนจะต้องสอดคล้องและทันสมัยต่อความจริงก้าวหน้า ผู้บริหารและครูจะต้องมีบทบาทสำคัญต่อการปรับตัวไม่หยุดนิ่ง

นอกจากนี้ จันทน์ มั่นคง (2546, หน้า 36) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหารงานคุณภาพของโรงเรียน คือ การที่ผู้บริหาร โรงเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมของแต่ละโครงการสร้างงานของโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีปัจจัยที่สนับสนุนการบริหาร โรงเรียนให้สามารถบรรลุเป้าหมาย คือ การวางแผนและกำหนดนโยบายอย่างชัดเจน โดยใช้วงจร PDCA มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์เพื่อให้เกิดการบริหารคุณภาพ สอดคล้องกับถวิล อรัญเวศ (ม.ป.ป., หน้า 5) ที่กล่าวว่า การบริหารและทำงานด้านกระบวนการบริหารเชิงคุณภาพที่ประสานสอดคล้องทั้งโรงเรียนตามบทบาทหน้าที่และการกิจที่ได้รับมอบหมาย นอกจากจะช่วยให้การบริหารงานของโรงเรียนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ชัดเจนแล้ว ยังส่งสัจการบริหารและการทำงานอย่างมีระบบของผู้บริหาร ก็จะทำให้เกิดผลงานที่เป็นรูปธรรมอย่างค่อเนื่องและชัดเจน

จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียนที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการทำงานที่เป็นระบบ มีเป้าหมายชัดเจน มีการดำเนินงานตามแผน มีการตรวจสอบประเมินผล และมีการปรับปรุงแก้ไข เป็นวงจรคือเนื่องเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จที่คาดหวังและเพื่อแสวงหาสภาพที่ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาอีym ละอ (ม.ป.ป., หน้า 1-4 อ้างถึงใน เคือนใจ สืบพิม, 2545) ได้กำหนดระบบและกลไกการบริหารงานให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการวางแผนการปฏิบัติงานให้เกิดความต่อเนื่อง โดยใช้หลักการควบคุมคุณภาพของวงจรเด้มิ่ง (Deming cycle) โดยมีเป้าหมายเน้นผลงานตามมาตรฐาน 3 ด้าน คือ ด้านประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านคุณภาพของผู้เรียน และด้านบริการที่วิทยาลัยจัดให้แก่ผู้เรียน จากที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพต้องมีการวางแผน กำกับ ติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน ชั้นเรียน งานทุกด้านของโรงเรียน และปรับปรุงโครงการหรือแผนงานต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนที่จะสร้างจุดแข็งของโรงเรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนที่ยั่งยืน

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ขนาดโรงเรียน

ขนาดขององค์กรมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผลการปฏิบัติงานในองค์กรนั้น ๆ ประสบความสำเร็จได้มากหรือน้อย เมื่อองค์การมีขนาดใหญ่ขึ้น กิจการในองค์การก็จะมีความซับซ้อนทำให้ประสิทธิภาพขององค์การต่าง ๆ ที่จัดไว้อาจลดต่ำลง ตลอดจนทรัพยากรบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย (ชงชัย สันติวงศ์ และชัยยศ สันติวงศ์, 2534, หน้า 194) สองคล้องกับ Moorhead and Griffin (1998) กล่าวว่า องค์การที่มีขนาดใหญ่จะมีพนักงานเฉพาะสาขา ขอบเขตการควบคุมสามารถบังคับบัญชา และความเป็นทางการมากกว่าองค์การที่มีขนาดเล็ก สองคล้องกับงานวิจัยของประกอบ พอดี (2549, หน้า 90) ซึ่งศึกษาการนำวงจรเดมิ่ง (Deming cycle) มาใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกับโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทุกด้าน เนื่องจากโรงเรียนขนาดใหญ่มีบุคลากรมาก ผู้บริหารมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนไว้อย่างชัดเจน มีการกำหนดบุคคลที่รับผิดชอบพร้อมทั้งมีการกำกับ ตรวจสอบอย่างเป็นระบบ และเมื่อพบปัญหาที่มีการวางแผนร่วมกัน สองคล้องกับงานวิจัยของจันทนา มั่นคง (2546, หน้า 93-94) ที่เปรียบเทียบองค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหารคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการวางแผนการปฏิบัติงานต่าง ๆ โดยผู้บริหารมีความสามารถ นำบุคลากรในการปฏิบัติงานในโรงเรียน ได้อย่างมีคุณภาพ สามารถเลือกบุคลากรทำงานได้ตรงตามความสามารถกว่าโรงเรียนที่มีบุคลากร ดังผลการวิจัยของสินสมุทร เหมนาค (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะกับผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวมและรายค้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค้านการบริหารทั่วไปและค้านการบริหารงานบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เขตที่ตั้งโรงเรียน

ความคิดเห็นของ Cope and Hannah (1975, p. 23) ได้กล่าวว่า สภาพทางภูมิศาสตร์ มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อ ชีวิตอย่างมากในการดำรงชีวิต โครงสร้างทางค่านิยมและความรู้สึกนึกคิดที่แตกต่างกันสองคล้องกับ งานวิจัยของพรรนี สุวัตถี (2536, หน้า 262) พบว่า โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง มีสุขภาพองค์การต่างกับโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขต อำเภอเมือง สองคล้องกับงานวิจัยของอภิชาติ บัวทอง

(2546, หน้า 101) ศึกษาการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เอกสารศึกษา 3 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนด้านความสามารถผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำแนกตามเพศของครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อจำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเมืองสามารถผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเมือง สอดคล้องกับชัวร์ชัช ศุภประดิษฐ์ (2556, หน้า 106) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า ที่ตั้งของสถานศึกษามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโท

ดังนั้น ตัวแปรขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน จึงเป็นตัวแปรสำคัญที่น่าสนใจว่า จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นตัวแปรของการศึกษาในครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ชุมพล เปี้ยมศรี (2547, หน้า 73-74) ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ภายในโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านความสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีทักษัณติ ในทางบวก ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน

นุยเชิด ขำชุ่น (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาการบริหารการจัดการศึกษาและประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 132 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีทั้งหมด 3 ตอน การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของแซฟเฟ่ ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการศึกษาและประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2

จำแนกตามขนาดโรงเรียนและประสบการณ์ในการบริหาร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3) ประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 อยู่ในระดับมาก 4) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียนและประสบการณ์ในการบริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) การบริหารการจัดการศึกษาและประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิชาติ ใจยวงศ์ (2547, หน้า 54-55) ได้ศึกษาระบวนการบริหารงานเชิงคุณภาพในการพัฒนาวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ซึ่งการศึกษารังนีมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุหาการบริหารงานเชิงคุณภาพในการพัฒนาวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 428 คน ผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารงานเชิงคุณภาพในการพัฒนาวิชาชีพครู ของผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ในด้านการวางแผน การลงมือปฏิบัติ และการปรับปรุงตามลำดับ ส่วนด้านการตรวจสอบประเมินมีการปฏิบัติมาก เป็นอันดับสุดท้าย ปัจจุหาการบริหารงานเชิงคุณภาพในการพัฒนาวิชาชีพครู อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการปรับปรุงมีปัจจุหา อยู่ในอันดับสุดท้าย

กิริมย์ จำดี (2547, หน้า 87) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียนด้วยวงจรเดنمิ่งของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษางานเด็กและอนาคต มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียนด้วยวงจรเดนมิ่งแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการวางแผนเป็นการช่วยพัฒนาความคิด ต่างๆ เพื่อนำไปสู่รูปแบบการทำงานที่เป็นจริง ความพร้อมในการเริ่มต้นลงมือปฏิบัติ โดยการกำหนดขอบเขตของปัจจุหาให้ชัดเจน กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย กำหนดวิธีการที่จะบรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายให้ชัดเจนและถูกต้องแม่นยำที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ และนำผลการวางแผนกำหนดทางเลือกไปปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีวิสัยทัศน์ ประสบการณ์และความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการตามขั้นตอน อย่างเป็นระบบ

ทักษิณ อารยะจาโร (2548) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาระบวนการบริหารงานวิชาการ โดยใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการโดยใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ขั้นตอนการปฏิบัติตามแผน ขั้นตอน

การวางแผน ขั้นตอนการตรวจสอบ และขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข การบริหารงานวิชาการ โดยใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารและขนาดของสถานศึกษา ในภาพรวม พบว่า “ไม่แตกต่างกัน”

นิกัตรา สังข์มณี (2549, หน้า 154-155) ได้ศึกษาการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ตามทัศนะของครุวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ระดับการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ตามทัศนะของครุวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา “ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชูครี ถนนมกิจ (2550, หน้า 116-124) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี จำนวน 360 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ขนาดสถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษา โดยรวมและรายค้าน มีความสัมพันธ์กันในระดับมาก ยกเว้น ค้านงานพัฒนาเหล่าเรียนรู้สัมพันธ์กับโรงเรียนขนาดเล็ก ในระดับปานกลาง

งานวิจัยต่างประเทศ

Smith (1974, p. 1935-A) ได้วิจัยเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมของครูใหญ่ที่ทำงานให้เกิดประสิทธิผลและไม่มีประสิทธิผล พบร่วมกับ พฤติกรรมของครูใหญ่ที่ทำงานให้เกิดประสิทธิผลนั้นมี 15 ประการ แต่ประการที่สำคัญในยังดับแรกๆ คือ การสร้างความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และคณะกรรมการโรงเรียน การวางแผนและร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดกับคณะกรรมการในโรงเรียน การสร้างความเข้าใจที่ตระห่วงบ้านกับโรงเรียนและการกระตุ้นให้ครูมีการพัฒนา ทั้งด้านอาชีพ และด้านส่วนตัว

Eager (1987, p. 1974-A) ได้ทำการศึกษาลักษณะในการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนระดับมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิผล โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารและคณะกรรมการ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่สำคัญ ได้แก่ 1) การแสดงให้เห็นว่ามีความสนใจต่อนักเรียน 2) การภูมิใจในโรงเรียน และความสำเร็จของนักเรียน 3) การให้โปรแกรมการเรียนที่มีคุณภาพแก่นักเรียน 4) มีความเชื่อว่า เราเป็นโรงเรียนที่มีประสิทธิผล 5) ความสนใจในนักเรียนแต่ละคน 6) พัฒนาคิดเห็นของนักเรียน 7) จัดหลักสูตรที่สอนองค์ความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ 8) พัฒนาโปรแกรมการเรียนที่นักเรียนพอใจ

9) เป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียน 10) มีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองถึงความก้าวหน้าของนักเรียน
11) แจ้งให้นักเรียนทราบถึงพฤติกรรมที่ควรประพฤติ

Davis and Magaret (1989) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของผู้บริหารโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจะบริหารประสบผลสำเร็จเป็นที่พึงพอใจนั้นมีลักษณะ โดดเด่นเฉพาะอยู่ໆหลายประการ กล่าวคือ มีวิสัยทัศน์มองทะลุปูรุ ไปร่วมว่าโรงเรียนจะพัฒนาอย่างไร และกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานตระหนักถึงวิสัยทัศน์นี้ ๆ เป็นผู้นำที่ได้รับความคาดหวังสูง ทั้งด้าน ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและการปฏิบัติงานของบุคลากร สะท้อนความคิดเพื่อปรับปรุงการสอน เน้นการใช้สื่ออุปกรณ์อย่างสร้างสรรค์ กำกับติดตามการปฏิบัติงานเอาใจใส่ในผลสัมฤทธิ์ของ นักเรียน ใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนการสอน

McCurtain (1989, p. 41-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน ประเมินศึกษา และประสิทธิผลของงานตามการรับรู้ของครูในโรงเรียนในลักษณะ รัฐแคลิฟอร์เนีย การวิจัยได้ให้ความสำคัญของความสามารถในวิชาชีพของผู้บริหารโรงเรียน โดยศึกษาความสัมพันธ์ ของโรงเรียนที่มีประสิทธิผลกับความสามารถในวิชาชีพของผู้บริหารโรงเรียน 8 รายการ พบร่วม ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความสามารถเท่าไรก็จะส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมากขึ้นเท่านั้น และ ผู้บริหาร นักเรียน ชุมชน รู้ถึงระดับความสามารถของตนเอง

Spirito (1990, p. 3986-A) ทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูใหญ่ในฐานะผู้บริหาร ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ที่มีผลต่อความสำเร็จทางวิชาการของนักเรียน ได้ผลที่น่าสนใจอย่างหนึ่งว่า การพัฒนาบุคลากรของครูใหญ่มีความสำคัญต่อความสำเร็จทางวิชาการ ของนักเรียน

Goodhart (1991, p. 1941-A) ได้ศึกษาลักษณะของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐที่มี ประสิทธิภาพในด้านวิชาการ ซึ่งทำการวิเคราะห์โดยศึกษาผลผลิตทางการศึกษาของโรงเรียน มัธยมศึกษา ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการ ความสำเร็จของโรงเรียนและประสิทธิภาพของ การวัดผลพบว่า ความเป็นผู้นำในด้านการจัดองค์กรของผู้บริหาร ความมีคุณธรรมจริยธรรม ของครูปฏิบัติการสอนและความเป็นหนึ่งเดียวของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อความมีประสิทธิภาพ ของโรงเรียนและส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพซึ่งกันและกัน

Taff (1998, p. 2486-A) ได้ทำการศึกษาความเข้าใจของครูเกี่ยวกับบทบาทพฤติกรรม ของผู้บริหารและความสำเร็จของโรงเรียน โดยศึกษาเพื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาท ของผู้บริหารโรงเรียนจากครู 536 คน ใน 25 โรงเรียน เป็นครูที่สอนเต็มเวลาในภาคตะวันออก เนียงใต้ ของรัฐอลาบามา สหรัฐอเมริกา พบร่วม บทบาทพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนมีผลต่อ การประสบความสำเร็จของโรงเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าประสิทธิผลของโรงเรียน เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารโรงเรียนและมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการศึกษา เพื่อพัฒนา คุณภาพทรัพยากรมนุษย์ของชาติ ซึ่งในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนผู้บริหารและครู จะต้องมีการนำหลักการบริหารเชิงคุณภาพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง กีส่งผลให้เกิดประสิทธิผล ต่อโรงเรียนและคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ในอนาคต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,338 คน จำแนกเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 289 คน โรงเรียนขนาดกลาง 647 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่ 402 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ซึ่งหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) หลังจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้ง โรงเรียน ด้วยวิธีเก็บสัคส่วนประชากรแล้วจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 302 คน รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระ域 เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน และเขตที่ดังโรงเรียน

ที่ตั้งของโรงเรียน	จำนวนประชากร (คน)				จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)			
	จำแนกตามขนาดโรงเรียน				จำแนกตามขนาดโรงเรียน			
	เล็ก	กลาง	ใหญ่	รวม	เล็ก	กลาง	ใหญ่	รวม
อำเภอรัษฎาเทศ	120	160	79	359	27	36	18	81
อำเภอวัฒนานคร	120	238	140	498	27	54	32	113
อำเภอโคลงสูง	21	101	15	137	5	23	3	31
อำเภอตาพระยา	28	148	168	344	6	33	38	77
รวม	289	647	402	1338	65	146	91	302

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระ域 เขต 2 จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) สอบถามเกี่ยวกับขนาดของโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการปฏิบัติตามแผน 3) ด้านการตรวจสอบ และ 4) ด้านการแก้ไขปรับปรุง รวมจำนวน 39 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของ Likert (1961) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน จำนวน 4 ด้าน ได้แก่
 1) ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ด้านความสามารถในการพัฒนาทักษะติดตามบวก 3) ด้านความสามารถในการปัญหาภายในโรงเรียน 4) ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม รวมจำนวน 30 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของ Likert (1961) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเชิงคุณภาพตามแนวคิดของ Deming (1986) ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการปฏิบัติตามแผน 3) ด้านการตรวจสอบ และ 4) ด้านการแก้ไขปรับปรุง เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
2. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียนตามแนวคิดของ Mott (1972) ประกอบด้วย ความสามารถ 4 ด้านคือ 1) ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ด้านความสามารถในการพัฒนาทักษะติดตามบวก 3) ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน 4) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามเป็นชนิด มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
3. เขียนนิยามสิ่งที่ต้องการวัด และศึกษาเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามไว้ในแบบสอบถามแต่ละตอน
4. กำหนดขอบเขตการวิจัยครั้งนี้ โดยแบ่งเป็นสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน และประสิทธิผลของโรงเรียน
5. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามจำนวน 3 ตอน ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 69 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน จำนวน 39 ข้อ และคำถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน จำนวน 30 ข้อ จำแนกได้ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบ
ตรวจสอบรายการ (Check list) สอบถามเกี่ยวกับขนาดของโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน จำนวน 4 ด้าน
แบบสอบถามเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับตามแบบของ Likert (1961)
โดยเรียงคะแนนจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ใช้วัดการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน จำนวน
4 ด้าน รวม 39 ข้อ ได้แก่

1. ด้านการวางแผน จำนวน 10 ข้อ (ข้อ 1-10)
2. ด้านการปฏิบัติตามแผน จำนวน 10 ข้อ (ข้อ 11-20)
3. ด้านการตรวจสอบ จำนวน 10 ข้อ (ข้อ 21-30)
4. ด้านการแก้ไขปรับปรุง จำนวน 9 ข้อ (ข้อ 31-39)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน จำนวน 4 ด้าน แบบสอบถาม
เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับตามแบบของ Likert (1961) โดยเรียงคะแนน
จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ใช้วัดประสิทธิผลของโรงเรียน จำนวน 4 ด้าน รวม 30 ข้อ ได้แก่

1. ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลลัพธ์ทางการเรียนสูง จำนวน 5 ข้อ
(ข้อ 1-5)
2. ด้านความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก จำนวน 9 ข้อ (ข้อ 6-14)
3. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน จำนวน 9 ข้อ (ข้อ 15-23)
4. ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม จำนวน 7 ข้อ
(ข้อ 24-30)
6. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์
ตรวจสอบแล้วนำไปแก้ไขปรับปรุง

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพของแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็นการหาค่าความเที่ยงตรง
การทดสอบค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

1. ความเที่ยงตรง (Validity) การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยได้นำ
แบบสอบถามที่สร้างขึ้นดำเนินการ ดังนี้

1.1 เสนอแบบสอบถามที่สร้างขึ้นต่อประธานกรรมการและกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและจำนวนภาษาแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขและปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของนื้อหา ตลอดจนความชัดเจนของนื้อหา และความเหมาะสมในการใช้ภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1.2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.วชิระ ชาวหา อารยพิเศษศูนย์นวัตกรรมการบริหาร และผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2.2 ดร.索กิณ ม่วงทอง อารยพิเศษศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2.3 นายศักดิ์ชัย บรรณสาร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 วิทยฐานะเชี่ยวชาญ และเป็นอาจารย์พิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2.4 ดร.เพชรัชฎ์ แก้วสุวรรณ ศึกษานิเทศก์ฝ่ายนิเทศ ติดตาม และประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และเป็นอาจารย์พิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2.5 นายวัลลภ วนานม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัว วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ

1.3 นำแบบสอบถามมาทำการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ด่อไป

2. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามคำนวณการดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนี้ไปทดลองใช้ (Try out) กับครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มด้วยกันจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อในแต่ละค้าน ด้วยวิธีการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation)

หลังจากที่นำแบบสอบถามไปทดลองใช้แล้ว ปรากฏว่าแบบสอบถามที่ใช้วัดการบริหาร เชิงคุณภาพของโรงเรียนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อยอมรับได้คือ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป โดยได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 - 0.90 และสามารถนำไปเก็บข้อมูลได้จริง 39 ข้อ สำหรับแบบสอบถามที่วัดประสิทธิผลของโรงเรียน ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.26 - 0.87 และสามารถนำไปเก็บข้อมูลได้จริง 30 ข้อ

2.2 นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (1990, pp. 202-204)

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ปรากฏว่าแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

2.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้ว นำเสนอประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบเป็นครั้งสุดท้ายและจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากครุฑ์ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอหนังสือจากศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 302 ฉบับ พร้อมกับหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลและไปทุกโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ตามจำนวนครุฑ์ที่เป็นก่อสั่นตัวอย่าง และแจ้งกำหนดเวลาในการส่งแบบสอบถามคืน โดยให้ส่งไปยังกล่องรับหนังสือของโรงเรียนบ้านหนองบัว ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

3. กรณีที่ยังไม่ได้รับแบบสอบถามคืนตามเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยจะทำการติดต่อกับครุฑ์ที่ยังไม่ได้ตอบแบบสอบถามกลับมาเพื่อขอรับแบบสอบถามด้วยตนเอง 302 ฉบับ

การจัดกระทำข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ลงรหัสแต่ละฉบับและจัดทำตารางลงทะเบียนรายค้านและรายชื่อให้ตรงกับรหัสของแต่ละฉบับ
- นำข้อมูลจากตารางลงทะเบียนไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
- ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนดไว้ ดังนี้
แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน
ซึ่งประกอบด้วย ข้อคำถาม 39 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของ Likert (1961) แบ่งเป็น 5 ระดับคือ

- 5 คะแนน หมายถึง มีการบริหารเชิงคุณภาพมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง มีการบริหารเชิงคุณภาพมาก
- 3 คะแนน หมายถึง มีการบริหารเชิงคุณภาพปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง มีการบริหารเชิงคุณภาพน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง มีการบริหารเชิงคุณภาพน้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนเป็นตัวชี้วัดโดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอุด, 2545, หน้า 103)

- ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีการบริหารเชิงคุณภาพอยู่ในระดับสูงมาก
- ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีการบริหารเชิงคุณภาพอยู่ในระดับสูง
- ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีการบริหารเชิงคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีการบริหารเชิงคุณภาพอยู่ในระดับต่ำ
- ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีการบริหารเชิงคุณภาพอยู่ในระดับต่ำมาก

แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน ประกอบด้วย ข้อคำถาม 30 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของ Likert (1961) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

- 5 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนมาก
- 3 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนน้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนเป็นตัวชี้วัดโดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอุด, 2545, หน้า 103)

- ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับสูงมาก
- ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับสูง
- ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับต่ำ
- ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับต่ำมาก

เกณฑ์การแปลความหมายของระดับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสัมพันธ์ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 153)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า +1 ถึง -1 โดยมีเกณฑ์กว้าง ๆ ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.81 - 1.00 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.61 - 0.80 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.41 - 0.60 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.21 - 0.40 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันระดับค่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.20 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0 ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเด่นตรง

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะแปล้ว่าดัวแปร 2 ตัวมีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไรและในระดับใด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) สอบถามเกี่ยวกับขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้ง โรงเรียน สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. วิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิผลของโรงเรียน สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

4. วิเคราะห์ข้อมูลปฏิสัมพันธ์ของขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีผลต่อการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เชต 2 สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - ways ANOVA)

5. วิเคราะห์ข้อมูลปฏิสัมพันธ์ของขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เชต 2 สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - ways ANOVA)

6. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เชต 2 สถิติที่ใช้คือ การทดสอบสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สร้างคัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระเรื่อง เขต 2 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และคำอธิบายดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
SD	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
F	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบอef (F - Distribution)
P	ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับนัยสำคัญ (Probability)
df	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	ผลรวมคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง (Sum of squares)
MS	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Mean squares)
r	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Simple correlation)
*	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
X	การบริหารเชิงคุณภาพ ทั้ง 4 ด้าน
X_1	การวางแผน
X_2	การปฏิบัติตามแผน
X_3	การตรวจสอบ
X_4	การแก้ไขปรับปรุง
Y	ประสิทธิผลของโรงเรียน ทั้ง 4 ด้าน
Y_1	ความสามารถในการผลิตนักเรียนใหม่ผลลัพธ์ทางการเรียนสูง
Y_2	ความสามารถในการพัฒนานักเรียนใหม่ทัศนคติทางบวก

Y_3 แทน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

Y_4 แทน ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีผลต่อการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ตอนที่ 6 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	<i>n = 302</i>	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรงเรียนขนาดเล็ก	65	21.50
โรงเรียนขนาดกลาง	146	48.30
โรงเรียนขนาดใหญ่	91	30.10
รวม	302	100

จากตารางที่ 2 พบร้า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 146 คน รองลงมาคือ ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 91 คน และอันดับสุดท้ายคือ ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 65 คน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน

เขตที่ตั้งโรงเรียน	<i>n = 302</i>	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อำเภอรัษฎาประเทศ	81	26.80
อำเภอวัฒนานคร	113	37.40
อำเภอโคกสูง	31	10.30
อำเภอตาพระยา	77	25.50
รวม	302	100

จากตารางที่ 3 พบร้า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในอำเภอวัฒนานคร จำนวน 113 คน รองลงมาคือ ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในอำเภอรัษฎาประเทศ จำนวน 81 คน รองลงมาคือ ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในอำเภอโคกสูง จำนวน 31 คน และอันดับสุดท้ายคือ ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในอำเภอตาพระยา จำนวน 77 คน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้าน

การบริหารเชิงคุณภาพ	<i>n = 302</i>			อันดับ
	<i>X̄</i>	<i>SD</i>	ระดับ	
1 การวางแผน	3.70	0.66	มาก	1
2 การปฏิบัติตามแผน	3.68	0.65	มาก	2
3 การตรวจสอบ	3.67	0.65	มาก	3
4 การแก้ไขปรับปรุง	3.65	0.66	มาก	4
รวม	3.68	0.63	มาก	

จากตารางที่ 4 พบร่วมกันว่า การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน และการตรวจสอบ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การแก้ไขปรับปรุง

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน ด้านการวางแผน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

การวางแผน	<i>n = 302</i>			อันดับ
	<i>X̄</i>	<i>SD</i>	ระดับ	
1. โรงเรียนจัดประชุมครุภูมิเพื่อศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการมาเป็นแนวทางในการวางแผน พัฒนาคุณภาพนักเรียน	3.64	0.75	มาก	10
2. โรงเรียนวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาสอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง	3.64	0.74	มาก	9

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การวางแผน	<i>n = 302</i>			อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	
3. โรงเรียนวางแผนปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์นโยบายและเป้าหมาย	3.66	0.73	มาก	7
4. โรงเรียนวางแผนร่วมกับชุมชนโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา	3.72	0.74	มาก	3
5. โรงเรียนจัดวางระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีระบบ	3.89	0.85	มาก	1
6. โรงเรียนวางแผนกรอบอัตรากำลังทุกปีเพื่อวางแผนการดำเนินงานตามกิจกรรม	3.72	0.74	มาก	3
7. โรงเรียนวางแผนในการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้	3.67	0.71	มาก	6
8. โรงเรียนจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนงานที่วางไว้	3.70	0.71	มาก	5
9. โรงเรียนเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์แผนงานให้ชุมชน/องค์กรในชุมชนรับทราบ	3.79	0.78	มาก	2
10. โรงเรียนอนุมายการปฏิบัติงานให้ตรงตามวัฒนธรรมศึกษาและความรู้ความสามารถของบุคลากร	3.64	0.73	มาก	8
รวม	3.70	0.66	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน ด้านการวางแผน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนจัดวางระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีระบบ โรงเรียนเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์แผนงานให้ชุมชน/องค์กรในชุมชนรับทราบ โรงเรียนวางแผนกรอบอัตรากำลังทุกปีเพื่อวางแผนการดำเนินงานตามกิจกรรม และโรงเรียนวางแผนร่วมกับชุมชนโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ โรงเรียนจัดประชุมครุพัฒนาศึกษาสภาพปัญหาความต้องการมาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาคุณภาพนักเรียน

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับการบริหารเชิงคุณภาพของ โรงเรียน ด้านการปฏิบัติตามแผน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระภาคใต้ เขต 2

การปฏิบัติตามแผน	<i>n = 302</i>			อันดับ
	\bar{X}	SD	ระดับ	
1. ปฏิบัติตามแผนงานหรือกิจกรรมที่วางไว้	3.84	0.80	มาก	1
2. โรงเรียนระดมทรัพยากรจากองค์กร หน่วยงาน และชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.65	0.74	มาก	9
3. คูແລօຄารสถานที่และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนให้อยู่ในสภาพดี	3.66	0.73	มาก	7
4. จัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น วัสดุ ครุภัณฑ์ อย่างเหมาะสมให้เพียงพอ กับความต้องการของผู้เรียน	3.68	0.73	มาก	4
5. ดำเนินการจัดซื้อและจัดซื้อตามแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ของโรงเรียน	3.76	0.78	มาก	2
6. กำกับ ติดตาม นิเทศการดำเนินงานของโรงเรียนตามแผนงาน ที่วางไว้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	3.70	0.74	มาก	3
7. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้รับผิดชอบแผนงานของโรงเรียน ปฏิบัติงานอย่างมีความสุข	3.65	0.72	มาก	8
8. โรงเรียนจัดทำข้อมูลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จะให้เกิด แก่ผู้เรียน	3.67	0.69	มาก	5
9. โรงเรียนสามารถดำเนินงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนด	3.67	0.73	มาก	6
10. ประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าของโรงเรียนให้ชุมชนทราบ อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง	3.61	0.74	มาก	10
รวม	3.68	0.65	มาก	

จากตารางที่ 6 พบร่วมกันว่า การบริหารเชิงคุณภาพของ โรงเรียน ด้านการปฏิบัติตามแผน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระภาคใต้ เขต 2 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ปฏิบัติตามแผนงานหรือกิจกรรมที่วางไว้ ดำเนินการจัดซื้อและจัดซื้อตามแผนการใช้จ่ายงบประมาณของโรงเรียน และกำกับ ติดตามนิเทศการดำเนินงานของโรงเรียนตามแผนงานที่วางไว้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าของโรงเรียนให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน
ด้านการตรวจสอบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระภาคใต้ เขต 2

การตรวจสอบ	<i>n = 302</i>			อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	
1. ตรวจสอบปัญหาแทรกซ้อนที่ทำให้การดำเนินงาน ไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้	3.61	0.73	มาก	9
2. ตรวจสอบการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	3.56	0.77	มาก	10
3. จัดให้ครู ชุมชนและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ การบริหาร โรงเรียน	3.65	0.70	มาก	5
4. ติดตาม กำกับการจัดทำข้อมูลและระบบสารสนเทศของ โรงเรียน	3.67	0.72	มาก	3
5. ตรวจสอบและรายงานผลการปฏิบัติงานตามกิจกรรมของ โรงเรียน	3.96	0.84	มาก	1
6. ตรวจสอบการวัดและประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริง	3.64	0.70	มาก	7
7. กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตรที่สอดคล้อง กับสภาพห้องถีน	3.64	0.69	มาก	6
8. ติดตามและประเมินผลด้านอาคารสถานที่ให้มีสภาพพร้อม ใช้งาน	3.66	0.71	มาก	4
9. ตรวจสอบและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตาม เป้าหมายที่กำหนดเพื่อปรับปรุงคุณภาพ	3.75	0.77	มาก	2
10. ตรวจสอบ ติดตามการทำงานของบุคลากรที่ได้รับ มอบหมายโครงการจากผู้บริหาร	3.63	0.69	มาก	8
รวม	3.67	0.65	มาก	

จากตารางที่ 7 พบร่วมกับ การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน ด้านการตรวจสอบ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระภาคใต้ เขต 2 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก
โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ตรวจสอบและรายงานผลการปฏิบัติงาน
ตามกิจกรรมของโรงเรียน ตรวจสอบและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายที่กำหนด

เพื่อปรับปรุงคุณภาพ และติดตาม กำกับการจัดทำข้อมูลและระบบสารสนเทศของโรงเรียน ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ตรวจสอบการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน อย่างดื่องเนื่อง

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน
ค้านการแก้ไขปรับปรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

การแก้ไขปรับปรุง	<i>n = 302</i>			อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	
1. ปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียน	3.60	0.77	มาก	9
2. นำผลการประเมินจากหน่วยงานต่างๆ มาใช้ใน การปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน	3.70	0.74	มาก	2
3. ปรับปรุงวิธีทัศน์ภารกิจ เป้าหมายการจัดการศึกษาตาม การเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม	3.67	0.74	มาก	4
4. กำหนดนโยบายในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของ นักเรียนรายบุคคล	3.72	0.82	มาก	1
5. ปรับปรุงแผนกลยุทธ์เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ครั้งต่อไป	3.64	0.70	มาก	5
6. นำผลจากการไปศึกษาดูงาน การอบรมมาปรับปรุงพัฒนา นักเรียนและโรงเรียน	3.64	0.70	มาก	5
7. พัฒนาปรับปรุงระบบสารสนเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	3.68	0.81	มาก	3
8. ระดมพลังสมองเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาหรือจุดอ่อนของ โรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์	3.63	0.77	มาก	8
9. นำผลที่ได้จากการระดมพลังสมอง เสนอคณะกรรมการ ประกันคุณภาพภายในเพื่อพิจารณาสำหรับวางแผนงาน ในครั้งต่อไป	3.63	0.74	มาก	7
รวม	3.65	0.66	มาก	

จากตารางที่ 8 พบร่วมกับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน ค้านการแก้ไขปรับปรุง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ กำหนดนโยบายในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล นำผลการประเมินจากหน่วยงานต่างๆ มาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน และพัฒนาปรับปรุงระบบสารสนเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้าน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 9-13

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้าน

ประสิทธิผลของโรงเรียน	<i>n = 302</i>			อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	3.70	0.67	มาก	1
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก	3.69	0.65	มาก	2
3. ความสามารถในการแก้ปัญหาภาษาในโรงเรียน	3.64	0.64	มาก	4
4. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม	3.65	0.67	มาก	3
รวม	3.67	0.61	มาก	

จากตารางที่ 9 พนวจ ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประมาณศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก และความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ความสามารถในการแก้ปัญหาภาษาในโรงเรียน

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของประสิทธิผลของโรงเรียน
ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	<i>n = 302</i>			อันดับ
	\bar{X}	SD	ระดับ	
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทุกระดับชั้นของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับดี	3.76	0.72	มาก	1
2. นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์หรือย่างมีเหตุผล	3.75	0.73	มาก	2
3. การเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นของนักเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ	3.60	0.80	มาก	5
4. โรงเรียนมีชื่อเสียงทางด้านทักษะวิชาการ	3.73	0.73	มาก	3
5. ความพึงพอใจของครูต่อผลการสอบ O-Net ของนักเรียน	3.67	0.70	มาก	4
รวม	3.70	0.67	มาก	

จากตารางที่ 10 พบร่วมกันว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทุกระดับชั้นของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับดี นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์หรือย่างมีเหตุผล และโรงเรียนมีชื่อเสียงทางด้านทักษะวิชาการ ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นของนักเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของประสิทธิผลของโรงเรียน
ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะคิดท่างบวก สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะคิดท่างบวก	<i>n = 302</i>			อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	
1. ผู้ปกครองและชุมชนมีความพึงพอใจในระเบียบวินัย คุณธรรมและความประพฤติของนักเรียน	3.64	0.75	มาก	8
2. นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม เนมานะสมกับวัย	3.63	0.75	มาก	9
3. นักเรียนมีระเบียบวินัยและความประพฤติที่เรียบร้อย	3.66	0.73	มาก	6
4. นักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนยอมรับฟังและเคารพ ความคิดเห็นของผู้อื่น	3.72	0.74	มาก	2
5. นักเรียนประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม	3.87	0.87	มาก	1
6. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่	3.70	0.74	มาก	3
7. นักเรียนมีความรู้ความสามารถและความทักษะที่จำเป็น ในการแสดงหากความรู้ด้วยตนเอง	3.65	0.73	มาก	7
8. นักเรียนเป็นผู้มีมารยาทดีงามและปฏิบัติตาม ขบวนธรรมเนียมประเพณีไทยอย่างเหมาะสม	3.69	0.72	มาก	4
9. นักเรียนรู้จักประเพด็จ รู้จักรักษาและเห็นคุณค่าของทรัพยากร ที่มีอยู่อย่างจำกัด	3.66	0.70	มาก	5
รวม	3.69	0.65	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียน ให้มีทักษะคิดท่างบวก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียน ประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม นักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนยอมรับฟังและเคารพ ความคิดเห็นของผู้อื่น และนักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมเหมาะสมกับวัย

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของประสิทธิผลของโรงเรียน
ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	<i>n = 302</i>			อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	
1. ผู้บริหารสามารถแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของโรงเรียน ในกรณีที่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสม	3.65	0.79	มาก	4
2. ผู้บริหารสามารถผูกมิตรและใช้วิธีการประนีประนอม ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้	3.67	0.80	มาก	3
3. ผู้บริหารและครูมีความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ ฉุกเฉินหรือปัญหาเฉพาะหน้าของโรงเรียนที่เกิดขึ้นได้	3.67	0.77	มาก	2
4. ผู้บริหารและครูรับรู้ถึงปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียนที่เกิดขึ้น และร่วมมือกันแก้ไขปัญหาเหล่านั้นจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี	3.64	0.77	มาก	6
5. ครูมีความสามารถในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน หรือหลักสูตร	3.60	0.75	มาก	9
6. ผู้บริหารและครูยอมรับข้อเสนอแนะของผู้ปกครองและชุมชน ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียน	3.61	0.79	มาก	8
7. ผู้ปกครองร่วมมือกับโรงเรียนในการแก้ปัญหาด้านการเรียน ของนักเรียน	3.61	0.78	มาก	7
8. ผู้ปกครองร่วมมือกับโรงเรียนในการแก้ปัญหา ด้านความประพฤติของนักเรียน	3.65	0.80	มาก	5
9. ผู้บริหารให้ความยึดหยุ่นต่อครูเพื่อรักษาผลประโยชน์หรือ เป้าหมายของโรงเรียน	3.69	0.79	มาก	1
รวม	3.64	0.64	มาก	

จากตารางที่ 12 พนวจ ประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา
ภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายข้อ
อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารให้
ความยึดหยุ่นต่อครูเพื่อรักษาผลประโยชน์หรือเป้าหมายของโรงเรียน ผู้บริหารและครูมีความสามารถ

ในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินหรือปัญหาเฉพาะหน้าของโรงเรียนที่เกิดขึ้นได้ และผู้บริหารสามารถดูแลและใช้วิธีการประเมินประเมินในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้ ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ครูมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาด้านการเรียนการสอนหรือหลักสูตร

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม	<i>n = 302</i>			อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	
1. ผู้บริหารและครูได้นำวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษา มาใช้ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน	3.58	0.76	มาก	7
2. ผู้บริหารและครูสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับสังคมและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น	3.69	0.74	มาก	2
3. ผู้บริหารและครูยอมรับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ โรงเรียน	3.66	0.72	มาก	3
4. โรงเรียนมีการปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ เป้าหมาย ตามสภาพ การเปลี่ยนแปลงของสังคม	3.75	0.76	มาก	1
5. โรงเรียนสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของสังคม ที่มีการเปลี่ยนแปลง	3.63	0.71	มาก	5
6. ครูพัฒนางานด้านต่าง ๆ ได้ตรงตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ของโรงเรียน	3.65	0.69	มาก	4
7. การศึกษาดูงาน และสามารถนำข้อมูลมาปรับให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมของโรงเรียน	3.62	0.71	มาก	6
รวม	3.65	0.67		

จากตารางที่ 13 พนว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยน และพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

โดยรวมและรายข้ออูปในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ขันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนมีการปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ เป้าหมายตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม ผู้บริหาร และครุศาสตร์จัดกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสังคมและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น และผู้บริหารและครุยอมรับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารและครุได้นำวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีผลต่อ การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

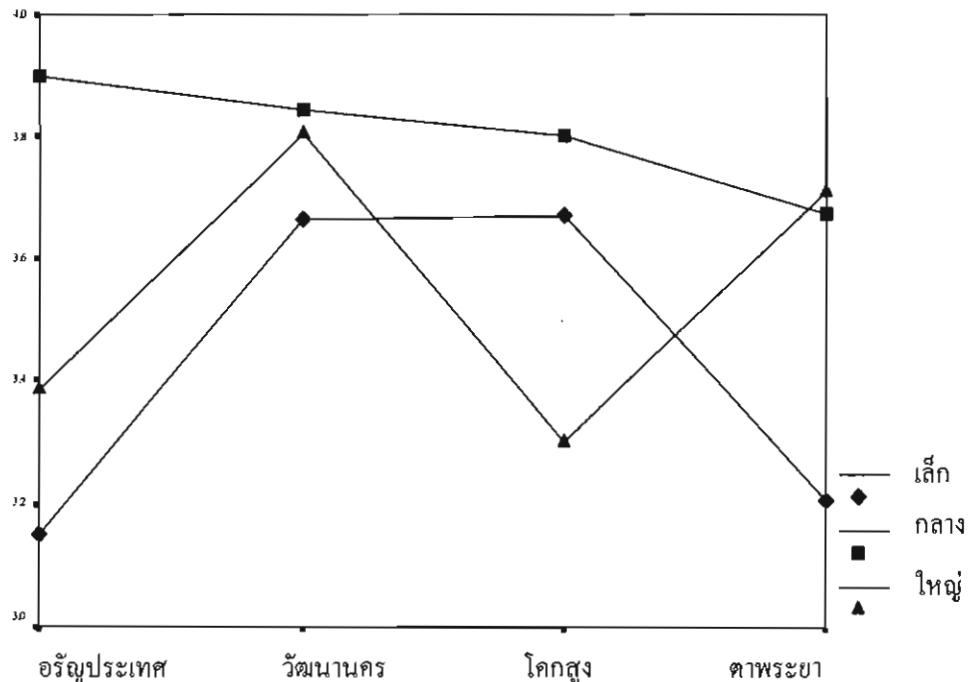
**ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนส่องทางของการบริหารเชิงคุณภาพ สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน และ
เขตที่ตั้งโรงเรียน**

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ขนาดโรงเรียน	2	5.087	2.544	7.057*	0.001
เขตที่ตั้งโรงเรียน	3	4.187	1.396	3.872*	0.010
ขนาดโรงเรียน x เขตที่ตั้งโรงเรียน	6	4.940	0.823	2.284*	0.036
ความคลาดเคลื่อน (Error)	290	104.530	0.360		
รวม	302	4211.966			

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 พบว่า ปฏิสัมพันธ์ของขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีผลต่อ การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว พบร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน มีอิทธิพลร่วมกันต่อการบริหารเชิงคุณภาพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน พบร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระเก้า เขต 2 ในอำเภอรัฐประทุม อำเภอ
วัฒนานคร อำเภอโภกสูง และอำเภอตาพระยาแตกต่างกัน

ภาพที่ 7 กราฟแสดงปัญหัมพันธ์ระหว่างขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อ การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระเก้า เขต 2

จากการที่ 7 พบว่า กราฟทั้ง 3 เส้นไม่เป็นเส้นตรง มีทั้งขานานและไม่ขานานกัน แสดงให้เห็นว่าการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระเก้า เขต 2 โดยภาพรวมในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ไม่เป็นไปตามรูปแบบเดียวกัน กล่าวคือ โรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอโภกสูงมีการบริหารเชิงคุณภาพสูงกว่าอำเภอ อบอุ่นประเทศไทย อำเภอตาพระยาและอำเภอวัฒนานคร โรงเรียนขนาดกลางในอำเภอรัฐประทุม มีการบริหารเชิงคุณภาพสูงกว่าอำเภอตาพระยา อำเภอโภกสูง และอำเภอวัฒนานคร โรงเรียนขนาดใหญ่ในอำเภอวัฒนาครรมีการบริหารเชิงคุณภาพสูงกว่าอำเภอโภกสูง อำเภอรัฐประทุม และอำเภอตาพระยา

เพื่อให้เกิดความนั่นใจผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนของการบริหารเชิงคุณภาพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระเก้า เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน และเขตที่ตั้งของโรงเรียน

ตารางที่ 15 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการบริหารเชิงคุณภาพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน

การบริหารเชิงคุณภาพ โดยรวม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
จำแนกตามขนาดโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	7.403	3.701	9.868*	0.000
	ภายในกลุ่ม	299	112.154	0.375		
	รวม	301	119.556			
จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.171	1.057	2.706*	0.046
	ภายในกลุ่ม	298	116.386	0.391		
	รวม	301	119.556			

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 แสดงว่า ขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนต่างกัน มีการบริหารเชิงคุณภาพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบรายคู่ ดังตารางที่ 16-17

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบรายคู่ของการบริหารเชิงคุณภาพ จำแนกตามขนาดโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ขนาดของโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ขนาดกลาง		
		ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง
ขนาดเล็ก	3.40	-	0.26*	0.41*
ขนาดใหญ่	3.66	-	-	0.15
ขนาดกลาง	3.81	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 พนวจ การบริหารเชิงคุณภาพโดยภาพรวม ในโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารเชิงคุณภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มีการบริหารเชิงคุณภาพสูงกว่าขนาดเล็ก ส่วนโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่มีการบริหารเชิงคุณภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบรายคู่การบริหารเชิงคุณภาพ จำแนกเขตที่ตั้งโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระ域 เขต 2

เขตที่ตั้งโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	อัรัญประเทศ	ตาพระยา	โคลกสูง	วัฒนานคร
	\bar{X}	3.53	3.65	3.73	3.78
อัรัญประเทศ	3.53	-	0.12	0.20	0.25*
ตาพระยา	3.65	-	-	0.08	0.13
โคลกสูง	3.73	-	-	-	0.05
วัฒนานคร	3.78	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 พนวจ การบริหารเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โรงเรียนที่มีเขตที่ตั้งในอำเภอ อัรัญประเทศกับอำเภอวัฒนานคร มีการบริหารเชิงคุณภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยอำเภอวัฒนาครรมีการบริหารเชิงคุณภาพสูงกว่าอำเภออัรัญประเทศ ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

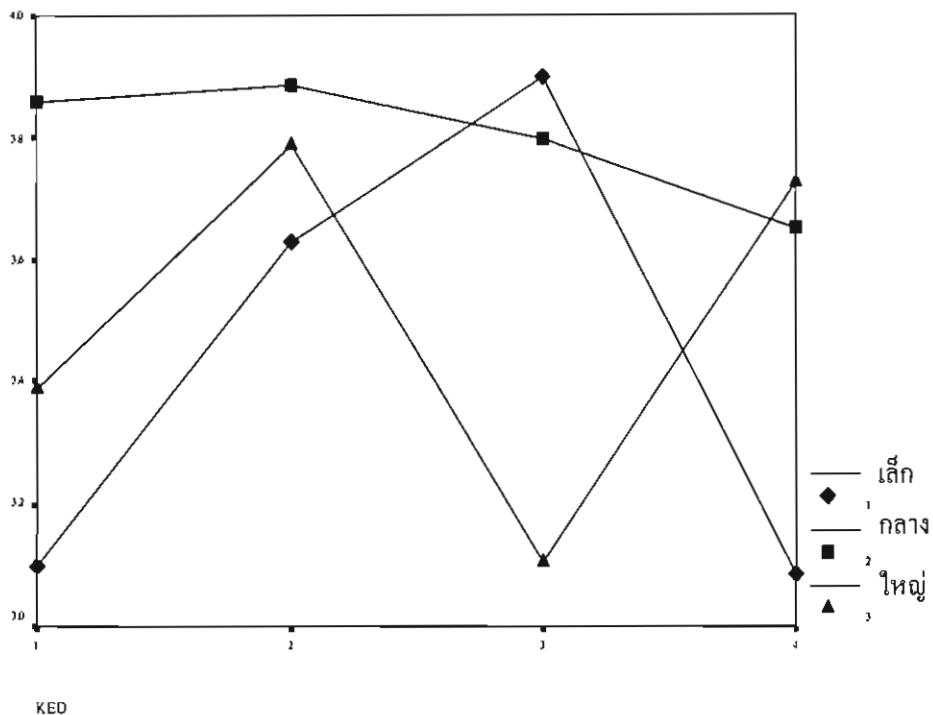
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปฎิสัมพันธ์ของขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน และเขตที่ตั้งโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ขนาดโรงเรียน	2	5.338	2.669	8.009*	0.000
เขตที่ตั้งโรงเรียน	3	5.114	1.705	5.115*	0.002
ขนาดโรงเรียน x เขตที่ตั้งโรงเรียน	6	6.227	1.038	3.114*	0.006
ความคลาดเคลื่อน (Error)	290	96.639	0.333		
รวม	302	4190.127			

* $p < .05$

จากตารางที่ 18 พบร่วมกันว่า ปฎิสัมพันธ์ของขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 มีปฎิสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน มีอิทธิพลร่วมกันต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบร่วมกันว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน พบร่วมกันว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ในอำเภอรัษฎา อำเภอวัฒนา อำเภอไก่สูง และอำเภอตาพระยาแตกต่างกัน

ภาพที่ 8 กราฟแสดงปัญหัมพันธ์ระหว่างขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

จากภาพที่ 8 พบว่า กราฟทั้ง 3 เส้นไม่เป็นเส้นตรง มีทิ้งขนาดและไม่ขนานกัน แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมในโรงเรียนขนาดเด็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ไม่เป็นไปตามรูปแบบเดียวกัน ก้าวคือ โรงเรียนขนาดเด็กในอำเภอโකสูงมีประสิทธิผลของโรงเรียนสูงกว่าอำเภอตัวพระยา อำเภอรัษฎา อำเภอวัฒนาคร โรงเรียนขนาดกลางในอำเภอวัฒนาคร มีประสิทธิผลของโรงเรียนสูงกว่าอำเภอตัวพระยา อำเภอโโคกสูง และอำเภอรัษฎา โรงเรียนขนาดใหญ่ ในอำเภอวัฒนาครมีประสิทธิผลของโรงเรียนสูงกว่าอำเภอโโคกสูง อำเภอรัษฎา และอำเภอตัวพระยา

เพื่อให้เกิดความมั่นใจวิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน และเขตที่ตั้งของโรงเรียน

ตารางที่ 19 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน

ประสิทธิผลของโรงเรียน	แหล่งความ	df	SS	MS	F	p
โดยรวม	แปรปรวน					
จำแนกตามขนาดโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	8.513	4.256	11.949*	.000
	ภายในกลุ่ม	299	106.511	0.356		
	รวม	301	115.023			
จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	4.341	1.447	3.896*	.009
	ภายในกลุ่ม	298	110.682	0.371		
	รวม	301	115.023			

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 แสดงว่า ขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนต่างกัน มีประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบรายคู่ ดังตารางที่ 20-21

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบรายคู่ของประสิทธิผลของโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ขนาดของโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ขนาดเต็ก	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง
		\bar{X}	3.37	3.66
ขนาดเล็ก	3.37	-	0.29*	0.44*
ขนาดใหญ่	3.66	-	-	0.15
ขนาดกลาง	3.81	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 พนบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนโดยภาพรวม ในโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีประสิทธิผลของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มีประสิทธิผลของโรงเรียนสูงกว่าขนาดเล็ก ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

**ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบรายคู่ประสิทธิผลของโรงเรียน จำแนกเขตที่ตั้งโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระแห่งเวท 2**

เขตที่ตั้งโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	อรัญประเทศ	ตาพระยา	โคลงสูง	วัฒนานคร
	\bar{X}	3.50	3.64	3.73	3.79
อรัญประเทศ	3.50	-	0.14	0.23	0.29*
ตาพระยา	3.64	-	-	0.09	0.15
โคลงสูง	3.74	-	-	-	0.05
วัฒนานคร	3.79	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 21 พนบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนโดยภาพรวม โรงเรียนที่มีเขตที่ตั้งในย่านกรุงอรัญประเทศกับย่านวัฒนาคร มีประสิทธิผลของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยย่านกรุงวัฒนาครมีการบริหารเชิงคุณภาพสูงกว่าย่านอรัญประเทศ ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระแห่งเวท 2 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระเก้า เขต 2

ตัวแปร	Y_1		Y_2		Y_3		Y_4		Y	
	r	p								
X_1	0.718*	0.000	0.992*	0.000	0.729*	0.000	0.763*	0.000	0.854*	0.000
X_2	0.861*	0.000	0.866*	0.000	0.814*	0.000	0.901*	0.000	0.919*	0.000
X_3	0.940*	0.000	0.809*	0.000	0.886*	0.000	0.978*	0.000	0.965*	0.000
X_4	0.907*	0.000	0.828*	0.000	0.881*	0.000	0.951*	0.000	0.953*	0.000
X	0.899*	0.000	0.918*	0.000	0.869*	0.000	0.943*	0.000	0.969*	0.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 22 พบว่า การบริหารงานเชิงคุณภาพ โดยรวมและทุกด้าน กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระเก้า เขต 2 โดยรวมและทุกด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาระดับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน และศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียน ศึกษาปฏิสัมพันธ์ของขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียน ที่มีผลต่อการบริหารเชิงคุณภาพ และศึกษาปฏิสัมพันธ์ของขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้งโรงเรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ส่วนประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูที่ปฏิบัติการสอนจำนวน 1,338 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จะกำหนดขนาดจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) หลังจากนั้น ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามขนาดโรงเรียน แล้วจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 302 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพและประสิทธิผลของโรงเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำเจนราخيข้อระหว่าง 0.22 - 0.90 และ 0.26 - 0.87 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับเท่ากับ 0.95 และ 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-ways ANOVA) และการทดสอบสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) แล้วทำการแปลงและนำเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยายความเรียง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ปรากฏผลดังนี้

1. การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายค้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน และการตรวจสอบ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การแก้ไขปรับปรุง เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่า

1.1 ค้านการวางแผน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนจัดระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีระบบ โรงเรียนเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์แผนงานให้ชุมชน/ องค์กรในชุมชนรับทราบ โรงเรียนวางแผน

กรอบอัตรากำลังทุกปีเพื่อวางแผนการดำเนินงานตามกิจกรรม และโรงเรียนวางแผนร่วมกับชุมชน โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ โรงเรียน จัดประชุมครุภูมิเพื่อศึกษาสภาพปัญหาความต้องการมาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาคุณภาพนักเรียน

1.2 ด้านการปฏิบัติตามแผน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ปฏิบัติตามตามแผนงานหรือกิจกรรมที่วางไว้ ดำเนินการจัดซื้อและจัดจ้างตามแผนการใช้จ่ายงบประมาณของโรงเรียน และกำกับ ติดตาม นิเทศการดำเนินงานของโรงเรียนตามแผนงานที่วางไว้อีกต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าของโรงเรียนให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

1.3 ด้านการตรวจสอบ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ตรวจสอบและรายงานผลการปฏิบัติตามตามกิจกรรมของโรงเรียน ตรวจสอบและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายที่กำหนดเพื่อปรับปรุงคุณภาพ และติดตาม กำกับการจัดทำข้อมูลและระบบสารสนเทศของโรงเรียน ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ตรวจสอบการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

1.4 ด้านการแก้ไขปรับปรุง โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ กำหนดนโยบายในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล นำผลการประเมินจากหน่วยงานต่างๆ มาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน และพัฒนาปรับปรุงระบบสารสนเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียน

2. ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เชต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก และความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1 ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทุกระดับชั้นของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับดี นักเรียนรู้จักคิววิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และโรงเรียนมีชื่อเสียงทางด้านทักษะวิชาการ ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นของนักเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ

2.2 ด้านความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะคิดทางบวก โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม นักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนยอมรับฟังและการพัฒนาความคิดเห็นของผู้อื่น และนักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรมเหมาะสมกับวัย

2.3 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารให้ความยืดหยุ่นต่อครูเพื่อรักษาผลประโยชน์หรือเป้าหมายของโรงเรียน ผู้บริหารและครูมีความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินหรือปัญหาเฉพาะหน้าของโรงเรียนที่เกิดขึ้นได้ และผู้บริหารสามารถผูกมิตรและใช้วิธีการประสานงานในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้ ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ครูมีความสามารถในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนหรือหลักสูตร

2.4 ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนมีการปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ เป้าหมาย ตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม ผู้บริหารและครูสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสังคมและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น และผู้บริหารและครูยอมรับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารและครูได้นำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน

3. ปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนและเขตที่ตั้ง โรงเรียนที่มีผลต่อการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 พ布ว่า มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้ง โรงเรียนมีอิทธิพลร่วมกันต่อการบริหารเชิงคุณภาพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พ布ว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามเขตที่ตั้ง โรงเรียน พ布ว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน

4. ปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนและเขตที่ตั้ง โรงเรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ขนาดโรงเรียนและเขตที่ตั้ง โรงเรียนมีอิทธิพลร่วมกันต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามเขตที่ตั้ง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมและทุกด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกล่าวถึงประเด็นสำคัญจากการศึกษาค้นพบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับดังนี้ ด้านวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุง แก้ไข ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของการบริหารเชิงคุณภาพ จึงทำให้ การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และอาจเป็นเพราะโรงเรียนทุกแห่งได้มีการจัดวางระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนอย่างเข้มแข็งซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ที่กล่าวถึงความสำเร็จในการบริหารคือ โรงเรียนทุกแห่งมีระบบประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง ตามกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ประกอบด้วย วางแผน ปฏิบัติตามแผน ตรวจสอบ และแก้ไขปรับปรุง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2, 2557, หน้า 31-32) ซึ่งสอดคล้องกับสำนักเลขานุการสภาพการศึกษา (2544, หน้า 10-12) ที่กล่าวว่า การใช้กระบวนการ ดำเนินงานวงจรเดมинг (Deming) โดยการควบคุมคุณคุณภาพคือ การที่โรงเรียนต้องร่วมกันวางแผนและ ดำเนินการตามแผนเพื่อให้โรงเรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษา ส่วนการตรวจสอบ คุณภาพ คือ การที่โรงเรียนต้องร่วมกันตรวจสอบเพื่อพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของงานให้เป็นไปตาม เป้าหมายและมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับสมศักดิ์ ผืนคำอักษร (2546, หน้า 108) ซึ่งศึกษา การบริหารโรงเรียนของผู้บริหารที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพของคณะกรรมการข้าราชการครูตามความเห็น ของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการครูมี ความเห็นว่า การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนตามวาระแห่งความสำเร็จ (PDCA) ในภาพรวม ผู้บริหารได้ปฏิบัติตามวาระแห่งความสำเร็จ (PDCA) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า มีการใช้กระบวนการบริหารตามวาระแห่งความสำเร็จอยู่ระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับ งานวิจัยของภูษิต โภคพลากรณ์ (2547, หน้า 84) ซึ่งศึกษาการบริหารเชิงคุณภาพตามธรรมนูญ โรงเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 ผลการศึกษา พบว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 มีการบริหารเชิงคุณภาพ

ตามธรรมนูญโรงเรียน โดยใช้กระบวนการบริหารคุณภาพวงจร PDCA โดยภาพอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรัตน์ ชัชวาลย์ (2549, หน้า 59) ซึ่งศึกษาการบริหารโดยใช้วงจรคุณภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลข เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน โดยใช้วงจรคุณภาพ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของประกอบ พอดี (2549, หน้า 83) ซึ่งศึกษาการนำงจรเดنمมีมาใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชลบุรี เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า การนำงจรเดนมีมาใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผู้วิจัยได้แยกอภิปรายแต่ละด้านไว้ ดังนี้

1.1 ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 (2557) มียุทธศาสตร์เกี่ยวกับการวางแผนด้านการจัดทำแผนปฏิบัติการตามปีงบประมาณ โดยจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดคือ ผู้รับบริการให้มีประสิทธิภาพและความคุ้มค่ามากที่สุด มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ มีการวิเคราะห์ผลดี ผลเสียให้ครอบคลุมทุกด้าน กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอน มีรายละเอียดของ การปฏิบัติงาน ระยะเวลา และงบประมาณที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการวางแผนด้านการจัดโครงสร้างและการบริหารงานที่ชัดเจน ตามภารกิจและหน้าที่ มีการจัดการบริหารงานออกเป็น 6 กลุ่มงาน คือ กลุ่มอำนวยการ กลุ่มบริหารงานบุคคล กลุ่มนโยบายและแผน กลุ่มส่งเสริม การจัดการศึกษา กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา และกลุ่มบริหารงานการเงิน และสินทรัพย์ ซึ่งแต่ละกลุ่มงานจะทำหน้าที่ในการดูแลคุณภาพของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ช่วยลดภาระงานที่ซ้ำซ้อน เกิดความคุ้มค่าและประโยชน์สูงสุดคือโรงเรียน สอดคล้องกับ Sergioovanni (1982, p. 332) กล่าวว่า การวางแผนเป็นการเชื่อมโยงความมุ่งหมายและโครงการการปฏิบัติงานให้เป็นเชิงประจักษ์และการวางแผนจะช่วยทำให้โครงสร้างของงานออกแบบใหม่ในรูปของการนำไปปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ ผืนคำอ้าย (2546, หน้า 102) ซึ่งศึกษาการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพของคณะกรรมการข้าราชการครูตามความเห็นของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารใช้กระบวนการวางแผน

ในการบริหารงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับงานวิจัยของประกอบ พอดี (2549, หน้า 86) ซึ่งศึกษาการนำวิธีเด่นมีมาใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า การนำวิธีเด่นมีมาใช้การปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 ด้านการวางแผนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของมงคล จันทน์ (2546, หน้า 91) ศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอพนัสนิคม ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนด้านการวางแผน อยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.2 ด้านการปฏิบัติตามแผน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 (2557) ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามแผน โดยมีมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัตรราชการ เพื่อเป็นการผลักดันการปฏิบัติงานตามแผนงานหรือกิจกรรมตามปฏิทินที่กำหนด มีการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาบุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนในสังกัด ให้สามารถพัฒนาการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามสมรรถนะ ทำให้โรงเรียนมีความเข้มแข็ง ใน การบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ อาจกล่าวได้ว่าความสำเร็จในการบริหารคือ ผู้บริหาร และบุคลากรทุกระดับให้ความสำคัญในการใช้แผนเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543, หน้า 28) ที่กล่าวว่า บุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการแต่ละงานต้องดำเนินงานตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ซึ่งในขั้นตอนของการปฏิบัติตามแผน จะทำให้ทราบว่าแผนที่วางไว้มีปัญหาหรือมีอุปสรรคใดบ้าง สอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธ แตงห้อม (2546, หน้า 94) ซึ่งศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการวางแผนปฏิบัติการประจำปีของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า สภาพ การดำเนินการวางแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอ่างทอง ด้านการปฏิบัติตามแผน อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉลอง จำาก (2544, หน้า 63) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้วิธีตรวจสอบคุณภาพในการปฏิบัติงาน ตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้วิธีตรวจสอบคุณภาพในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการตรวจสอบ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การตรวจสอบทำให้โรงเรียนทราบข้อมูลว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไข สิ่งใดเพื่อให้โรงเรียนบรรลุประสิทธิผล อีกทั้งหลังจากตรวจสอบแล้วหากโรงเรียนทำได้ตาม

เป้าหมายที่กำหนดให้รักษาคุณภาพนี้ไว้ แต่หากตรวจสอบแล้วไม่เป็นไปตามเป้าหมายจะทำให้โรงเรียนหาสาเหตุได้ทันท่วงทีและแก้ไขปัญหานั้น สอดคล้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 (2557) “ได้กำหนดคุยหศาสตร์ในการนิเทศ ตรวจสอบและประเมินผล โดยการติดตามความก้าวหน้าของจุดเน้นและตัวชี้วัดความสำเร็จเพื่อตรวจสอบถึงผลงานที่เกิดขึ้นจริง แล้วเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนด อันจะนำไปสู่การทบทวนปรับปรุง แก้ไขเป้าหมายและกลยุทธ์ให้มีความเหมาะสม โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ 1) การตรวจสอบ การประเมินผลระยะครึ่งปี เพื่อทราบถึงความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค รวมทั้งทบทวนกลยุทธ์ จุดเน้น ความสำเร็จหรือ การปรับแผนให้มีความเหมาะสม 2) การตรวจสอบ ประเมินผลเมื่อสิ้นสุดแผน เป็นการประเมินผล แผน เมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณ เพื่อสรุปผลการปฏิบัติงานและประสิทธิผลของโรงเรียนตลอดช่วงเวลา 1 ปีงบประมาณ สอดคล้องกับมาตรฐานพิชญ์ จำปาเทศทอง (2544, หน้า 22) ที่กล่าวว่า การตรวจสอบ และประเมินผลเป็นกลไกกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา เพื่อเป็นข้อมูลข้อนกลับที่ทำให้โรงเรียนทราบ ผลการดำเนินงานของตนเอง

1.4 ด้านการแก้ไขปรับปรุง โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 (2557) มีนโยบายในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหาร โรงเรียน โดยมีการกำหนดนโยบายการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายใน โรงเรียน นำผลที่ได้จากการประเมินมาปรับปรุงและหาแนวทางแก้ไขและพัฒนา โดยมีกรรมธรรม ทรัพยากรจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนปัจจัยพื้นฐาน สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง สำนักงานเขตพื้นที่ โรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน นำผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมา วิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญในการปรับปรุง ข้อมูลสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับวรรณ พจน์พัฒนา (2542, หน้า 111) ซึ่งศึกษาปัญหา และแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน โรงเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 12 ผลการศึกษาพบว่า ด้านการบริหาร โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านการนิเทศภายใน โรงเรียน และจัดให้มีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ มีการนิเทศและดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ทุกขั้นตอน และนำผลการนิเทศมา ปรับปรุงพัฒนางาน ซึ่งสอดคล้องกับสมศักดิ์ ผันคำข้าว (2546, หน้า 113) ซึ่งศึกษาการบริหาร โรงเรียนของผู้บริหารที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพของคณะกรรมการข้าราชการครูตามความเห็นของ ข้าราชการครูใน โรงเรียน ประถมศึกษา จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีการปรับปรุง แก้ไขการบริหาร โรงเรียน ทั้ง 6 งาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่

ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สารแก้ว เขต 2 (2557) ได้กำหนดดุษฎีศาสตร์ในการจัดการศึกษา 5 ด้านเพื่อให้เกิดแก่ผู้เรียน ได้แก่ 1) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตรและส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ 2) ปลูกฝังคุณธรรม ความสำนึกรักชาติไทย และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดกิจกรรมค่ายส่งเสริมวิถีประชาธิปไตย สถานศึกษาพอเพียง จัดกิจกรรมปฏิบัติธรรมรักษาศีล 3) ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงครอบคลุม ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มศักยภาพ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กได้เรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับ 4) พัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ เช่น การศึกษาด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และ 5) พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางการกระจายอำนาจทางการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สถาคณิต้องกับแนวคิดของ Mott (1972, p. 373) กล่าวว่า ประสิทธิผล คือ คุณภาพที่เกิดกับผู้เรียน เป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นที่น่าพอใจ มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ เงื่อนไข และคุณธรรม สถาคณิต้องกับงานวิจัยของสมบูรณ์ เพียพิจาร (2548, หน้า 41) ซึ่งศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สถาคณิต้องกับงานวิจัยของภัทรพร อะพรรัมย์ (2555, หน้า 76) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียน ประเมินศึกษาในทำเลกบินทร์ สร้างสรรค์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในทำเลกบินทร์ สร้างสรรค์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสถาคณิต้องกับงานวิจัยของสาวลักษณ์ โสมาหัต (2553, หน้า 59) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของผู้บริหารสตรีกับประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เช่นกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ประสิทธิผลของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสารแก้ว เขต 2 ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผู้วิจัยได้แยก ยกประยุต์ละด้านไว้ดังนี้

2.1 ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประเมินศึกษาสาระแก้ว เขต 2 (2557) ได้กำหนดคุณศาสตร์ด้านการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตร และส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ โดยมีการทำกิจกรรมทั่วไป ความสำเร็จด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-Net) และ การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (NT) เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 และจัดให้มีโครงการหรือกิจกรรม สร้างและพัฒนาคลังข้อสอบเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมอบหมายให้ก่อจัดทำขึ้น 10 กลุ่มจัดทำแบบทดสอบ แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรกจัดทำแบบทดสอบระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ประถมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระยะที่ 2 จัดทำแบบทดสอบระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากนั้นดำเนินการทดสอบผู้เรียนทุกโรงเรียนใน สังกัด ก่อนที่จะมีการทดสอบจริงตามกำหนดการสอบของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่ง เพื่อเป็นการวางแผนเตรียมความพร้อมและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อีกทั้งปัจจุบัน โรงเรียนต้อง จัดการศึกษา โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางทำให้ผู้บริหารและครุภัณฑ์มีความตื่นตัวร้อนที่จะพัฒนา นักเรียน ตลอดถึงกับงานวิจัยของมนตรี บุญธรรม (2544, หน้า 93) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง คุณลักษณะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อยู่ในระดับมาก และสอดคล้อง กับงานวิจัยของอำนวย ชัยน์ตั้น คร (2544, หน้า 83) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การบริหารของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนนูนตันนิชิตณัชเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิณพญา เกษยวิทย์ (2549, หน้า 73) ซึ่งศึกษาประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายการศึกษาที่ 2 แกลงบูรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อยู่ในระดับมากเช่นกัน

2.2 ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะที่ทางบวก โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนให้ความสำคัญด้วยการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ส่งเสริม ให้นักเรียนประพฤติดี เป็นแบบอย่างที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 (2557) ที่ได้กำหนดคุณศาสตร์ด้านการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ความสำนึกรักในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจ พولเพียง มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยมีการทำกิจกรรมให้แต่ละโรงเรียนมีกิจกรรม

ทางศาสนา กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคมอย่างสม่ำเสมอ จัดให้มีโครงการปฏิบัติธรรมรักษาศีล อีกทั้งส่งเสริมให้โรงเรียนจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน เช่น กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมส่งเสริมความมีจิตสาธารณะ นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้โรงเรียนให้โรงเรียนเข้ารับการประเมินโรงเรียนวิถีพุทธ เพื่อมุ่งเน้นพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวกต่อตนเองและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541, หน้า 33-39) ที่ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานด้านทัศนคติของนักเรียนไว้ ซึ่งโรงเรียนทุกโรงเรียนต้องพยายามทำให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานเพื่อรับการประเมินจากสถาบันส่งเสริมการประเมินคุณภาพและมาตรฐานแห่งชาติ (สมศ.) การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญและเน้นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรของโรงเรียน ทำให้นักเรียนมีความสามารถต่อรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง ส่งผลให้ประสิทธิผลของโรงเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับประเภท ๒๙๕๓ (2544, หน้า 25) กล่าวว่า การปฏิรูปการเรียนรู้ให้มีกระบวนการที่ง่าย สนุก และพัฒนาได้ตามศักยภาพของความเป็นมนุษย์ จะต้องปรับการเรียนรู้ให้นักเรียนมีคุณลักษณะสามารถดำเนินชีวิตในสังคม โลกาภิวัตน์ได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของสมโชค โพธิ์งาม (2550, หน้า 68) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียน สรุกด์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต ๒ ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก อยู่ในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนที่การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนจะหาวิธีที่เหมาะสมนุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และเรียนรู้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของหัวญี่ใจ ศรีทาพักตร์ (2548, หน้า 85) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปกับประสิทธิผลในการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สรุกด์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบอง เขต ๒ ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพยวารรณ ปุณณิพันธ์ (2551, หน้า 65) ซึ่งศึกษาอิทธิผลของการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารต่อประสิทธิผลของโรงเรียนคาಥอลิก สรุกด์ฝ่ายการศึกษาอครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ เขต ๖ พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนคาಥอลิก ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก อยู่ในระดับมาก

2.3 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต ๒ (2557) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางการกระจายอำนาจทางการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา มุ่งพัฒนาระบบ

การจัดการตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ มีระบบการบริหารจัดการที่มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร เพื่อให้เก็บปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ นอกจากนี้ยังมีนโยบายในการจัดตั้งกลุ่มเครือข่าย เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและแก้ปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียน ได้อย่างใกล้ชิด จึงทำให้การแก้ปัญหาภายในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 솔可想ถึงกับงานวิจัยของ จิณพญา เจ้าชาย (2549, หน้า 70) ซึ่งศึกษาประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายการศึกษาที่ 2 แหล่งบูรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับเขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของ โรงเรียน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก 솔可想ถึงกับงานวิจัย ของนิศาดา นนท์จุ่มจัง (2552, หน้า 103) ซึ่งศึกษาภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพของผู้บริหาร โรงเรียน และประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก และ 솔可想ถึงกับงานวิจัยของสมบูรณ์ เพียพิจิตร (2548, หน้า 42) ซึ่งศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานະเชิงเทรา เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานະเชิงเทรา เขต 1 อยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม โดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากในยุคที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โรงเรียนมี การปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานอย่างค่อยเป็นค่อยไป มีการวางแผนในการพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับ บริบทของชุมชนและสิ่งแวดล้อม 솔可想ถึงกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2 (2557) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาครุภัณฑ์และบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการกำหนดตัวชี้วัดร้อยละ 80 ของครุภัณฑ์และบุคลากร ทางการศึกษา ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารอย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ และพัฒนาตนเองตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ตลอดเวลา ส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนที่มีครุภัณฑ์การศึกษา โดยใช้การเรียนรู้ทางไกลผ่าน ดาวเทียม เพื่อทดแทนอัตรากำลังครุภัณฑ์ขาด จัดให้มีการอบรมแท็บเล็ตให้กับครุภัณฑ์ เพื่อให้สามารถใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสมัยใหม่ ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้การจัดการศึกษามี ประสิทธิภาพ 솔可想ถึงกับสำนักงานเขตพื้นที่ 66 (2553, หน้า 66) กล่าวว่า การที่โรงเรียนมี ความสามารถยอมรับในการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ และนำมามีส่วนร่วมในการปรับเปลี่ยน ให้เพื่อการพัฒนาโรงเรียน มีการวางแผน การปรับปรุงรูปแบบในการดำเนินงาน โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาพัฒนาผู้เรียน ส่งผลให้โรงเรียนมีความเจริญก้าวหน้าและประสบผลสำเร็จในทุกด้าน 솔可想ถึงกับงานวิจัยของ จิณพญา เจ้าชาย (2549, หน้า 70) ซึ่งศึกษาประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายการศึกษาที่ 2

แกลงบูรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับเขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติมา นันพานิช (2547, หน้า 101) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ในอำเภอเมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ในระดับมาก

3. ปฏิสัมพันธ์ของบุคลากรโรงเรียนและเขตที่ตั้ง โรงเรียนที่มีผลต่อการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า บุคลากรโรงเรียนและเขตที่ตั้ง โรงเรียนมีอิทธิพลร่วมกันต่อการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน โดยพบว่า โรงเรียนขนาดกลางในเขตที่ตั้งอำเภอวัฒนาครร่วมส่งผลต่อการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 (2557) ได้กำหนดจุดเน้นด้านการบริหารจัดการไว้ว่า ร้อยละ 100 ของโรงเรียนได้รับการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลอย่างเป็นระบบและทั่วถึง จึงส่งผลให้โรงเรียนขนาดกลางในเขตที่ตั้งอำเภอวัฒนาครร่วมมีการบริหารเชิงคุณภาพอย่างเป็นระบบ เพราะ โรงเรียนส่วนใหญ่ในอำเภอวัฒนาครรเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความคล่องตัว ผู้บริหารและครูมีปฏิสัมพันธ์กัน มีการวางแผนพัฒนาโรงเรียนร่วมกัน ในขณะเดียวกันเขตที่ตั้ง โรงเรียนร่วมส่งผลต่อการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน เช่นกัน ที่เป็นเหตุนี้เนื่องจากอำเภอวัฒนาครรเป็นที่ตั้งภูมิลำเนาของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ตลอดจนข้าราชการการเมืองหลายท่าน จึงทำให้รับรู้ถึงสภาพ ปัญหา ข้อมูลที่เป็นจริง และสามารถหาแนวทางแก้ไขปัญหา พร้อมทั้งวางแผนพัฒนาอำเภอวัฒนาครรให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน รวมถึงด้านการศึกษา โดยเป็นอำนาจเดียวในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ที่มีมหาวิทยาลัยมากถึง 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยบูรพาและวิทยาลัยโพธิวิชาลัย ภายใต้การคุ้มครอง มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ รวม สองคล้องกับงานวิจัยของชูเพียร์ ดำรงราษฎร์ (2549, หน้า 94) ซึ่งศึกษาคุณธรรมจริยธรรมอิสลามของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรโรงเรียนและจังหวัดที่ตั้งมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ปฏิสัมพันธ์ของบุคลากรโรงเรียนและเขตที่ตั้ง โรงเรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า บุคลากรโรงเรียนและเขตที่ตั้ง โรงเรียนมีอิทธิพลร่วมกันต่อประสิทธิผลของโรงเรียน โดยพบว่า โรงเรียนขนาดกลางในเขตที่ตั้งอำเภอวัฒนาครร่วมส่งผลต่อ

ประสิทธิผลของโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนขนาดกลางสามารถจัดประชุม อบรมครูทั้งโรงเรียน เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้เกิดความตระหนักเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนา คุณภาพการศึกษา มีการบริหารจัดการที่คล่องตัว ลดขั้นตอนการทำงาน สามารถแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกันได้อย่างทั่วถึง ครูมีความใกล้ชิด สนับสนุน ผูกพันกันมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ อีกทั้งโรงเรียนขนาดใหญ่มีบุคลากรมาก ทำให้มีมีข่าวสาร การประชุมต้องดำเนินการประชุมทีละกลุ่ม เช่น เรียกประชุมหัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่มสาระ แล้วนำ ข้อมูลข่าวสารที่รับทราบมาแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งอาจทำให้รับข้อมูลคลาดเคลื่อน ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กจะประสบปัญหาขาดแคลน人力ด้าน เช่น ด้านงบประมาณ ด้านอาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องปฏิบัติการ แหล่งเรียนรู้และสื่อต่าง ๆ ครูไม่ครบชั้น ไม่ครบถ้วน ล้วนแต่สาเหตุ การเรียนรู้ ในขณะเดียวกันเขตที่ตั้งอยู่ในวัฒนานครร่วมส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน เนื่องจาก มีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ เช่น เป็นแหล่งประมง อ่างเก็บน้ำห้วยชัน อ่างเก็บน้ำ ห้วยชัย ป่าชุมชนหนองมะอี้ ป่าชุมชนหนองน้ำใส เป็นต้น จึงทำให้ประชากรในพื้นที่มีแหล่ง อาหารซึ่งมาจากแหล่งน้ำและป่าของชุมชนในการเลี้ยงชีพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ธรรมชาติที่มีอยู่มาใช้ในการประกอบอาชีพ ด้านเศรษฐกิจ อาชีพหลัก ได้แก่ เกษตรกรรม ค้าขาย ทำไร่ อ้อย และข้าราชการ ด้านเกษตรและอุตสาหกรรมมีผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด รวมถึงเป็นเขตที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม เช่น โรงงานอีสต์บอร์ด จำกัด โรงงานน้ำตาลตะวันออก โรงงานเบรนนิ่งบูรพา โรงงาน โปรเฟสชันแนล เวสต์ จำกัด ด้านการศึกษา มีสถาบันการศึกษาที่สำคัญ ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาลัยเทคนิคระแหง และวิทยาลัยโพธิวิชาลัยภายในตัวเขตฯ ได้แก่ ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารและพัฒนางานปกครอง, 2555) นอกจากนี้ อำเภอที่ตั้งอยู่ในเขตฯ ที่ตั้งภูมิลำเนาของข้าราชการการเมืองระดับจังหวัดและระดับประเทศ รวมทั้งเป็นที่ตั้งภูมิลำเนาของ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 สอดคล้องกับงานวิจัยของซูเฟียร์ คำสำราญ (2549, หน้า 94) ซึ่งศึกษาคุณธรรมจริยธรรมอิสลามของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาใน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส ผลการศึกษาพบว่า ขนาดโรงเรียนและจังหวัดที่ตั้งมีปัจจัยพันธุ์ก้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมและทุกด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมนติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรา 47 ได้กำหนดให้โรงเรียนมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546ก, หน้า 28-29) และระบบการประกันคุณภาพจัดเป็นเรื่องเดียวกับกระบวนการบริหารงานเชิงคุณภาพหรือวิเคราะห์คุณภาพที่ผู้บริหารโรงเรียนทราบกันดีอยู่แล้วว่า เป็นการทำงานตามปกติของโรงเรียน ซึ่งจะเป็นระบบที่ผสมพسانอยู่ในกระบวนการบริหารจัดการศึกษาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 12) สองคล้องกับแนวคิดของสมคิด พรมจุ้ย และสูพัคตร์ พิบูลย์ (2544, หน้า 7-8) ที่กล่าวว่า การบริหารเชิงคุณภาพเป็นกระบวนการดำเนินงานให้สถานศึกษารบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการประกอบด้วยการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การลงมือปฏิบัติ (Do or implementation) และการตรวจสอบผลปฏิบัติงานหรือประเมิน (Check or evaluation) และการปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Act or adjust) เรียกย่อ ๆ ว่า วงจรการบริหารงานแบบวงจรคุณภาพ (PDCA) สองคล้องกับแนวความคิดของสมศักดิ์ คลประสิทธิ์ (2539, หน้า 33) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรส่งผลทำให้มีการปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานในทุก ๆ ด้านมีคุณภาพ ผลจากการทำงานที่มีคุณภาพจะได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ตามความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ และสองคล้องกับ Glickman, Gordon, and Ross (2001, p. 49) ที่สรุปคุณลักษณะของโรงเรียนที่มีประสิทธิผลหรือโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารงานที่ปรับปรุงแล้ว คือ ใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อพัฒนาปรับปรุงโรงเรียน ซึ่งสองคล้องกับงานวิจัยของอำนวย เห็นหมุนทด (2544, หน้า 80) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานตามมาตรฐานวิชาชีพครุภัณฑ์ ประสิทธิ์ผลของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานตามมาตรฐานวิชาชีพครุภัณฑ์ ประสิทธิ์ผลของวิทยาลัยเทคนิค ทั้งโดยรวมและรายทุกด้านมีความสัมพันธ์ทั่วไป สองคล้องกับงานวิจัยของสายใจ ศรีดี (2542, หน้า 95) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหารคุณภาพกับสุขภาพองค์กรของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสองคล้องกับงานวิจัยของวรรณา พยุงวงศ์ (2544, หน้า 79) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผลการศึกษาพบว่า สุขภาพองค์การแต่ละด้านและประสิทธิผลโดยรวมของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 12 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สาระแก้ว เขต 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านการวางแผน พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โรงเรียนจัดประชุมครุภูมิเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันความต้องการมาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาคุณภาพนักเรียน ซึ่งโรงเรียนควรปรับปรุงพัฒนาเกี่ยวกับการจัดให้ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาคุณภาพนักเรียน มีการวางแผนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

1.2 ด้านการปฏิบัติตามแผน พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประชาสัมพันธ์ ความก้าวหน้าของโรงเรียนให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ซึ่งโรงเรียนควรเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผลงานการปฏิบัติงานของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

1.3 ด้านการตรวจสอบ พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ตรวจสอบการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งโรงเรียนควรมีการกำหนดแนวทางในการพัฒนาทั้งระบบ มีการจัดประชุมแลกเปลี่ยนความรู้และทักษะในการติดตามตรวจสอบโดยเฉพาะการตรวจสอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน รวมถึงการจัดทำและจัดทำเครื่องมือการตรวจสอบการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ

1.4 ด้านการแก้ไขปรับปรุง พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนควรให้ความสำคัญในปรับปรุงคุณภาพของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และไม่หยุดนิ่ง ถึงแม้ว่าระบบประกันคุณภาพภายในจะดีอยู่แล้ว

2. ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1 ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลลัพธ์ทางการเรียนสูง พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นของนักเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ ซึ่งโรงเรียนควรจัดให้มีครุณณะแนวทางและให้สอนแนวทางอย่างจริงจังและต่อเนื่องสม่ำเสมอ นอกจากนี้ควรสร้างเครือข่ายแนะนำกับโรงเรียนอื่น ๆ

2.2 ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะดิจิทัลมากขึ้น พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมเหมาะสมกับวัย ซึ่งโรงเรียนควรสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษา เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและความมีระเบียบวินัย ในตนเอง จนเกิดการพัฒนาตนเองและนำไปปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

2.3 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครุภูมิความสามารถในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนหรือหลักสูตร ซึ่งโรงเรียนควรเข้าร่วม

การอบรม ประชุมสัมมนาเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่าง ๆ จากนั้นนำข้อมูลมาจัดทำ หลักสูตร และประยุกต์ใช้ในโรงเรียนเพื่อประโยชน์ของโรงเรียน รวมถึงสร้างความสามัคคีกัน ประสานความร่วมมือเพื่อเป้าหมายในการพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

2.4 ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม พนวจ ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารและครูได้นำวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งโรงเรียนควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาวิธีการสอน หรือพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน จัดให้มีสื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระแก้ว เขต 2
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารเชิงคุณภาพและปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระแก้ว เขต 2 เพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนาต่อไป
3. การศึกษารังนี้เป็นการศึกษาการบริหารเชิงคุณภาพเฉพาะโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระแก้ว เขต 2 ดังนั้น หากมีการศึกษาการบริหารเชิงคุณภาพ ในเขตพื้นที่การศึกษาที่ใกล้เคียงกัน รวมทั้งมีการเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่าง เขตพื้นที่การศึกษา จะทำให้เห็นภาพรวมของการศึกษาอย่างครอบคลุม

บรรณานุกรม

กมล สุคประเสริฐ. (2542). โครงการสร้างการบริหารการศึกษาประเทศไทยสหภาพ. กรุงเทพฯ:
ที พี พรินท์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). เอกสารการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา:
กรอบและแนวการดำเนินงาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาชาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546 ก). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎหมายกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษา
ภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546 ข). คู่มือบริหารสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กลุ่มน โยบายและแผน. (2555). คู่มือการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ถูรายภูร์ธานี: สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาถูรายภูร์ธานี เขต 3.

กิตติ เพ็งนู. (2549). การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารัฐเรียมราช เขต 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช.

เก่ง ตลาดชานี. (2550). การบริหารงานสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคลตามรูปแบบศูนย์พัฒนาคุณภาพ
การศึกษาในเขตอำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหาสารคาม เขต 1.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ขวัญใจ ศรีพาพัตร์. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปกับประสิทธิผลใน
การบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ
เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

จันทนฯ มั่นคง. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหารคุณภาพกับ
ประสิทธิผลของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด
กำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

จันทรานี สงวนนาม. (2551). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: บู๊คพอยท์.

จำรัส นองมาก. (2545). การประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้องและมีความสุข. กรุงเทพฯ: พลิกศักการพิมพ์.

จิตพญ เจ้าชาย. (2549). ประสิทธิผล โรงเรียนประ同胞ศึกษาเครือข่ายการศึกษาที่ 2 แกลงบูรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับเขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

จิตติมา นันทพานิช. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารกับ ประสิทธิผลของสถานศึกษาในเขตอ่าเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา. งานนิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ฉลอง จำมาก. (2544). พฤติกรรมการใช้งานควบคุณคุณภาพภายในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานการ同胞ศึกษาภูมิบูรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏนครปฐม.

ชุมพล เปี้ยมศรี. (2547). ประสิทธิผล โรงเรียน同胞ศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน การ同胞ศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชูศรี อนอมกิจ. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะบูรี. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตร การพิมพ์.

ชูฟีบร์ คำสำราญ. (2549). คุณธรรมจริยธรรมอิสลามของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชูปันพรษ ฤกษ์เปลี่ยน. (2548). ประสิทธิภาพในการบริหาร โรงเรียนกีฬาตามปฏิรูปการศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

- ณรินทร์ ชำนาญดุ. (2548). การบริหารการควบคุมภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เตือนใจ สีบพิม. (2545). ศึกษาประสิทธิผลในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). PDCA: นวัตกรรมการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการเขียนหนังสือสำหรับครูและผู้บริหาร. กรุงเทพฯ: 21 เซนจูรี.
- ถวิล อรัญเวศ. (ม.ป.ป.). นวัตกรรมการบริหารแบบมีส่วนร่วมใช้ด้วยเทคนิคสี่แนวคิดพิชิตคุณภาพ การศึกษา. นครราชสีมา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 4.
- ทักษิณ อารยะจาโร. (2548). การศึกษาการบริหารงานวิชาการ โดยใช้วิชวิทยาคุณภาพของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, สำนักบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ทิพวรรณ ปุณณิณท์. (2551). อิทธิพลของการวางแผนของผู้บริหารต่อประสิทธิผล ของโรงเรียนคatholic สังกัดฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ เขต 6. งานนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิศนา แรมณี และภายิต ประมวลศิลป์ชัย. (2547). ประสบการณ์และกลยุทธ์ของผู้บริหาร ในการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน. กรุงเทพฯ: เมธิทิปส์.
- โทชาวด์ บุนจิ. (2544). คิดใหม่ ทำใหม่ ค่วยไคเซ็น (ชไมพร สุธรรมวงศ์, แปล). กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพรส.
- ทรงชัย สันติวงศ์ และชัยยศ สันติวงศ์. (2534). การเงินธุรกิจ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ทรงชัย สันติวงศ์ และชัยยศ สันติวงศ์. (2546). พฤติกรรมบุคคลในองค์การ. กรุงเทพฯ: เจริญพัฒนา.
- ทรงชัย สันติวงศ์. (2546). การบริหารสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง.
- ชวัชชัย ศุภประดิษฐ์. (2556). ศึกษาปัจจัยที่มีผลลัพธ์ทางการเรียนในระดับปริญญาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ม.ป.ท.
- นพพงษ์ บุญจิตรคุลย์. (2548). โน๊ตย่อบริหาร. เชียงใหม่: Orange Group Tactics Design.
- นพรัตน์ ชัชวาลย์. (2549). การบริหาร โดยใช้วิชวิทยาคุณภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

- นิกัตรา สังข์มณี. (2549). การใช้ช่วงครุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ตามทัศนะของครุวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, สำนักบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- นิศาดา นันท์จุ่มจัง. (2552). ศึกษาภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพของผู้บริหารโรงเรียนและ ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแกร้ว. งานนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัย บูรพา.
- เนตรนพิชญ์ จำปาเทศทอง. (2544). โครงการเรียนการสอนเพื่อการค้นพบ. วารสารวิชาการ, 4(4), 30-32.
- เนตรพัฒนา ยาริราช. (2546). การจัดการสมัยใหม่ (*Modern management*). กรุงเทพฯ: เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส.
- บุญจันทร์ จันทร์เจียม. (2548). การบริหารสถานศึกษาแบบกระจายอำนาจของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- บุญชน ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.
- บุญเชิด ขาชุ่ม. (2547). การศึกษาการบริหารการจัดการศึกษาและประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะเชิงเทรา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ประกอบ พอดี. (2549). การนำงจรเดินมิ่งมาไซในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ประทีป โถสารเดช. (2549). สภาพและปัญหาการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ประเวศ วงศ์. (2546). ปฏิรูปการศึกษาภารกิจเครื่องทางปัญญาทางรอดจากความทายนะ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิศดครร.-สฤทธิ์ดิวงศ์.
- ประเสริฐ กลิ่นหอมหวาน. (2547). ศึกษาปัญหาการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอัมกອบ้างละมุง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปริทรรศน์ พันธุบรรยงก์. (2545). *TQM ภาคภูมิบัติ: เทคนิคการแก้ปัญหาแบบ “สีเขียว”*.

กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

ปรียวพร วงศ์อนุตร โรมน์. (2546). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

ปัญญา เพ็งประ淑พ. (2551). การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนเช่นเดือนลุยส์ จังหวัดเชียงใหม่. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปาลิตา นิธิประเสริฐกุล. (2547). ปัจจัยภาวะผู้นำและองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปีบะพร ทำบุญ. (2546). การบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในสถานศึกษาครีสต์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พรณี สุวัตถี. (2536). การวิเคราะห์สุขภาพองค์การของโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7).

กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

พิชาติ ไชยวงศ์. (2547). กระบวนการบริหารงานเชิงคุณภาพในการพัฒนาวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2. การศึกษาเก็บค่านิยมวิชาชีพครู สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ภรณี กีรติบุตร. (2529). การประเมินประสิทธิผลขององค์การ. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.

ภรณี ศิริสุขชัยบุตร. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับประสิทธิผลของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, สำนักบัณฑิตศึกษา, สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.

ภัทรพร อะพรรัมย์. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอกรุงบ้านทราย จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาวิณี ชินคำ. (2547). รูปแบบการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา นครสวรรค์

เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

กิริมย์ จำดี. (2547). การดำเนินงานตามมาตรฐานการบริหาร โรงเรียนด้วยงบประมาณของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏปฐม.

ภูมิ โภคพลากรณ์. (2547). การศึกษาการบริหารเชิงคุณภาพตามธรรมเนียม โรงเรียนของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระ域ของ เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

มงคล จันทน์. (2546). ศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอําเภอพนัสนิคม. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

มนตรี บุญธรรม. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย บูรพา.

มนูรี อนุมานราชชน. (2546). การบริหารโครงการ (พิมพ์ครั้งที่ 4). เชียงใหม่: คณีนิจการพิมพ์.

นิตราชัย กอกผึ้น. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างวิถีทัศน์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของ โรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, สำนักบัณฑิตศึกษา, สถาบันราชภัฏ กำแพงเพชร.

บงยุทธ แตงห้อม. (2546). การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการวางแผนปฏิบัติการประจำปี ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏพระนครศรีอุธรรม.

รัตนารณ์ ตกณี. (2546). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี

- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2545). การจัดการคุณภาพ: จาก TQC ถึง TQM, ISO 9000และการประกันคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บพิชการพิมพ์.
- วรณา พยุงวงศ์. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การกับประสิทธิผลของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 12.
- วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรณี พจน์พัฒนพล. (2542). การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนามาตรฐานโรงเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 12.
- วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชรากรณ์ ศรีเมืองช้าง. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยนครพนม.
- วิญญาณ์ สินะโชคดี. (2541). คุณภาพคือความอยู่รอด = *Quality means survival*. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- วิญญาณ์ สินะโชคดี. (2545). คุณภาพคือ การบูรณาการ. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ศิริพร จินดาพงษ์. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เชต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารและพัฒนางานปักธงชัย. (2555). ศูนย์บริการข้อมูลอำเภอ.
เข้าถึงได้จาก <http://www.amphoe.com>
- สถาบันราชภัฏเทพศรี. (2546). เอกสารประกอบการสอนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ลพบุรี:
สถาบันราชภัฏเทพศรี.
- สมศิด พรมจุ๊บ และสุพักร์ พิบูลย์. (2544). การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. นนทบุรี:
จตุพรตีไซด์.
- สมโชค โพธิ์งาม. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เชต 2. งานนิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัย
บูรพา.

- สมถวิต ศรีจันทร์วิโรจน์. (2552). สภาพและปัญหาการบริหารสถานศึกษา สำนักงานส่งเสริมการศึกษาอุตสาหกรรมอัชยาศัย จังหวัดสระบุรี ประการ. งานนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเรศวร.
- สมบูรณ์ เพียพิจิตร. (2548). การศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมศักดิ์ คลประสิทธิ์. (2539). การนำรูปแบบระบบบริหารคุณภาพแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรคุณวีบัณฑิต, สาขาวิชา การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ ผึ้นคำอ้าย. (2546). การบริหารโรงเรียนของผู้บริหารที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพของคณะกรรมการ ข้าราชการครู ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, สำนักบัณฑิตศึกษา, สถาบันราชภัฏลำปาง.
- สมศักดิ์ ตินธุระเวชญ์. (2542). มุ่งคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สายใจ ศรีดี. (2542). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหารคุณภาพ กับสุขภาพองค์กรของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระแห่ง เขต 2. (2557). แผนปฏิบัติการประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2557. สรุป: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระแห่ง เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554 ก). การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554 ข). แนวทางการพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษาตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการ ประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 เล่ม 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: บริษัทกราฟฟิก.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559). กรุงเทพฯ: บริษัทกราฟฟิก.

สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.). คู่มือกำกับติดตามการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ่นไอ.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2546). ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

สินสมุทร เหมนาค. (2549). คุณลักษณะกับผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนอร์เวย์.

สุมน อมรวิวัฒน์. (2544). คู่มือการพัฒนาการศึกษาด้วยกระบวนการ PDCA. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสศครี-สฤษดิ์วงศ์.

สุรชัย ช่วยเกิด. (2547). คุณลักษณะของผู้บริหารและวัฒนธรรมโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลโรงเรียนภายใต้การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพัฒนาศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ.

สุรัสวดี ราชกุลชัย. (2543). การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จำรูญ.

สุรัสวดี ราชกุลชัย. (2547). การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สารลักษณ์ โสมอาท. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสตรีกับประสิทธิผลของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนอร์เวย์.

อดิศักดิ์ จันทะนาม. (2549). สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- อภิชาติ บัวทอง. (2546). การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนประเมินศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เอกสารศึกษา 3. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนูรพา.
- อำนวย ชัยันต์นร. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารกับประสิทธิผล ของโรงเรียนมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนูรพา.
- อำนวย เห็นชุมทด. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานตามมาตรฐานวิชาชีพครุกับ ประสิทธิผลของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนูรพา.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2546). หลักการบริหารแบบบูรณาโรงเรียน (S-B-M). กรุงเทพฯ: พระรามสี การพิมพ์.

Andrews, R., & Soder, R. (1987). Principal leadership and student achievement. *Educational Leadership*, 44(06), 9-11.

Bank, J. (1992). *The essence of total quality management*. New York: Prentice-Hall.

Best, J. W., & Kahn, J. V. (1993). *Research in education* (7th ed.). Boston, MA: Allyn & Bacon.

Caplow, T. (1964). *Principles of organization*. New York: Harcourt, Brace & World.

Cope, R., & Hannah, W. (1975). *Revolving college doors*. New York: John Wiley & Sons.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.

Davis, G. A., & Magaret, A. T. (1989). *Effective school and effective teachers*. Boston: Allyn & Bacon.

Deming, W. E. (1986). *Out of the crisis*. Cambridge: Massachusetts Institute of Technology.

Dessler, G. (2004). *Management, principles & Practices for tomorrow's leaders*. New Jersey: Pearson Education.

Eager, H. J. (1987). Identification of key strategies for school effectiveness and how they are implemented, as perceived by administrators and teachers in selected exemplary private secondary schools. *Dissertation Abstracts International*, 18(08), 1941-A

Gibson, J. (1979). *Organization: Behavior structure process* (3rd ed.). Texas: Business Publication.

Glickman, C. D., Gordon, S. P., & Ross, G. J. M. (2001). *Supervision and instructional leadership: A development Approach* (5th ed.). Boston: Allyn & Bacon.

Goodhart, W. H. (1991). The Instrument and expressive characteristics of public secondary school and effectiveness. *Dissertation Abstracts International*, 18(8), 1941-A.

- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (1991). *Educational administration: Theory, research and practice* (4th ed.). Singapore: McGraw-Hill International.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill.
- Lillrank, P., & Kano, N. (1989). *Continuous improvement: Quality control circles in Japanese industry*. The University of Michigan: AEIOU.
- Maylor, H. (1999). *Project management* (2nd ed.). London: Financial Times Pitman.
- McCurtain, B. L. (1989). Elementary school principle competencies and school effectiveness instructional staff perception. *Dissertation Abstracts International*, 18(1), 41-A.
- Mehnyk, S. A., & Denzler, D. R. (1996). *Operations management: A value driven approach*, Boston, MASS: Irwin McGraw-Hill.
- Moorhead, G., & Griffin, R. W. (1998). *Organizational behavior* (5th ed.). New York: Houghton Mifflin Company.
- Mott, F. E. (1972). *The characteristics of effective organizations*. New York: Harper & Row.
- Robbins, S. P. (1980). *The administrative process* (2nd ed.). London: Prentice-Hall.
- Robbins, S. P. (1989). *The training in inter-personal skills: Tips for managing people at work*. Englewood Cliffs: Prentice Hall International.
- Sergiovanni, T. J. (1982). Ten principles of quality leadership. *Educational leadership*, 16, 331-339.
- Simon, H. A. (1957). *Administrative behavior, a study of decision-making processes in administrative organization* (2nd ed.). New York: Macmillan.
- Smith, H. B. (1974). Description of effective and ineffective behavior of school principals. *Dissertation Abstracts International*, 48(3), 1935-A.
- Spirito, J. P. (1990). The Instructional leadership behaviors of principals in middle school in California and the impact of their implementation of academic achievement. *Dissertation Abstracts International*, 51(12), 3986-A
- Taff, B. C. (1998). Teacher perceptions of principal role behavior and school effectiveness, (Leadership, rural education). *Dissertation Abstracts International*, 58(7), 2486-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ 6621/ว.1662

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

2 กันยายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางกรรณิการ์ นันทะเทศ นิติตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ในความควบคุมดูแลของผู้อำนวยการศูนย์ฯ ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิติ ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มนตรี แม้มกสิก

(รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แม้มกสิก)

คณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

ผู้วิจัยโทร 087-9114515

(ดำเน)

ที่ นช 6621/ว.1731

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

24 กันยายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

เรียน

สังฆ์ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางกรรณิการ์ นันทะเทศ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณี ผู้วิจัยจะขอความร่วมมือจากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือจากครุภัณฑ์สอนในสังกัด อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เชษฐ์ ศิริสวัสดิ์

(ดร.เชษฐ์ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

ผู้วิจัยโทร 087-9114515

(สำเนา)

ที่ คช 6621/ว.1731

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

3 พฤศจิกายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางกรรณิการ์ นันทะเทศ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาแห่งแคว้น เขต 2 ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร นิบมศรี สมศักดิ์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่ออำนวย ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอน องค์กร การวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการ พิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา เรียนร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **นายชัย ศิริสวัสดิ์**

(ดร.นายชัย ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

ผู้วิจัยโทร 087-9114515

ภาคผนวก ฯ
ค่าอัมนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางที่ 23 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเริงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.58	21	0.23
2	0.52	22	0.70
3	0.63	23	0.61
4	0.59	24	0.48
5	0.46	25	0.64
6	0.43	26	0.40
7	0.79	27	0.54
8	0.85	28	0.70
9	0.34	29	0.83
10	0.86	30	0.87
11	0.25	31	0.64
12	0.83	32	0.43
13	0.43	33	0.61
14	0.76	34	0.77
15	0.90	35	0.66
16	0.48	36	0.31
17	0.22	37	0.55
18	0.74	38	0.53
19	0.84	39	0.49
20	0.42		

หมายเหตุ: ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเริงคุณภาพของโรงเรียน
เท่ากับ 0.95

ตารางที่ 24 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผล
ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสะแก้ว เขต 2

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.44	16	0.77
2	0.86	17	0.35
3	0.57	18	0.61
4	0.66	19	0.34
5	0.84	20	0.70
6	0.60	21	0.61
7	0.43	22	0.87
8	0.36	23	0.71
9	0.44	24	0.36
10	0.49	25	0.63
11	0.47	26	0.41
12	0.39	27	0.42
13	0.26	28	0.48
14	0.84	29	0.41
15	0.71	30	0.82

หมายเหตุ: ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับการประสิทธิผลของโรงเรียนเท่ากับ 0.93

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงคุณภาพ กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2
2. ขอให้ท่านโปรดพิจารณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ต่อการบริหาร โรงเรียน และขอได้โปรดตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้ออย่าได้เว้นข้อใด ข้อหนึ่ง เพราะจะทำให้แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ทั้งหมด
3. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับข้อมูลในการทำวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยจะรักษาความลับของท่าน เป็นความลับ คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของท่านแต่อย่างใด
4. ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน
5. เมื่อตอบคำถามเสร็จสมบูรณ์แล้ว ขอความกรุณาส่งแบบสอบถามโดยตรงที่กล่องรับ เอกสารของโรงเรียนบ้านหนอนบัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

นางกรรณิการ์ นันทะเทศ
นิติศิลป์ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อคำถามแต่ละข้อตามความเป็นจริง

1. ขนาดโรงเรียน ขนาดเล็ก(จำนวนนักเรียน 1 - 120 คน)
 ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 121 - 300 คน)
 ขนาดใหญ่(จำนวนนักเรียน 301 คนขึ้นไป)

2. เขตที่ตั้งโรงเรียน อำเภออรัญประเทศ
 อำเภอวัฒนาคร
 อำเภอโකสูง
 อำเภอตาพระยา

ตอนที่ 2
แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน

คำชี้แจง

แบบสอบถามตอนที่ 2 ผู้วิจัยประสงค์จะศึกษาระดับพุทธิกรรมการบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ในด้านการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการแก้ไขปรับปรุง

กรุณาอ่านแบบสอบถามแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงในการปฏิบัติงานของโรงเรียน โดยพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อที่	การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
5	มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	✓				
0	ไม่มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					

อธิบาย จากตัวอย่างข้อ 0 แสดงว่า การปฏิบัติงานตามการบริหารเชิงคุณภาพ ด้านการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

ข้อที่	การบริหารเชิงคุณภาพของ โรงเรียน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
การวางแผน						
1	โรงเรียนจัดประชุมครูเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ความต้องการมาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาคุณภาพนักเรียน					
2	โรงเรียนวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง					
3	โรงเรียนวางแผนปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ นโยบายและเป้าหมาย					
4	โรงเรียนวางแผนร่วมกับชุมชน โดยให้ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา					
5	โรงเรียนจัดความระบบประกันคุณภาพภายใน อ่าย่างมีระบบ					
6	โรงเรียนวางแผนครอบอัตรากำลังทุกปีเพื่อ วางแผนการดำเนินงานตามกิจกรรม					
7	โรงเรียนวางแผนในการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้					
8	โรงเรียนจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนงาน ที่วางไว้					
9	โรงเรียนเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์แผนงานให้ ชุมชน/ องค์กร ในชุมชนรับทราบ					
10	โรงเรียนมอบหมายการปฏิบัติงานให้ตรงตาม ภารกิจการศึกษาและความรู้ความสามารถของบุคลากร					

ข้อที่	การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1

การปฏิบัติตามแผน

11	ปฏิบัติตามตามแผนงานหรือกิจกรรมที่วางไว้					
12	โรงเรียนระดมทรัพยากรจากองค์กร หน่วยงาน และชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
13	ดูแลอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ให้อยู่ในสภาพดี					
14	จัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น วัสดุ ครุภัณฑ์ อย่างเหมาะสมให้เพียงพอ กับความต้องการของ ผู้เรียน					
15	ดำเนินการจัดซื้อและจัดจ้างตามแผนการใช้จ่าย งบประมาณของโรงเรียน					
16	กำกับ ติดตาม นิเทศการดำเนินงานของโรงเรียน ตามแผนงานที่วางไว้อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ					
17	ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้รับผิดชอบแผนงาน ของโรงเรียนปฏิบัติงานอย่างมีความสุข					
18	โรงเรียนจัดทำข้อมูลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่จะให้เกิดแก่ผู้เรียน					
19	โรงเรียนสามารถดำเนินงานได้ตามระยะเวลา ที่กำหนด					
20	ประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าของโรงเรียนให้ ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง					

ข้อที่	การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
การตรวจสอบ						
21	ตรวจสอบปัญหาแทรกซ้อนที่ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้					
22	ตรวจสอบการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง					
23	จัดให้ครุ ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารโรงเรียน					
24	ติดตาม กำกับการจัดทำข้อมูลและระบบสารสนเทศของโรงเรียน					
25	ตรวจสอบและรายงานผลการปฏิบัติงานตามกิจกรรมของโรงเรียน					
26	ตรวจสอบการวัดและประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริง					
27	กำกับ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น					
28	ติดตามและประเมินผลด้านอาคารสถานที่ให้มีสภาพพร้อมใช้งาน					
29	ตรวจสอบและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายที่กำหนดเพื่อปรับปรุงคุณภาพ					
30	ตรวจสอบ ติดตาม การทำงานของบุคลากรที่ได้รับมอบหมายโครงการจากผู้บริหาร					

ข้อที่	การบริหารเชิงคุณภาพของโรงเรียน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
การแก้ไขปรับปรุง						
31	ปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียน					
32	นำผลการประเมินจากหน่วยงานต่างๆ มาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน					
33	ปรับปรุงวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมายการขัด การศึกษาตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม					
34	กำหนดนโยบายในการแก้ไขข้อบกพร่อง ในการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล					
35	ปรับปรุงแผนกลยุทธ์เพื่อเป็นแนวทาง ในการปฏิบัติงานครั้งต่อไป					
36	นำผลจากการไปศึกษาดูงาน การอบรมมา ปรับปรุงพัฒนานักเรียนและโรงเรียน					
37	พัฒนาปรับปรุงระบบสารสนเทศให้ทันต่อ การเปลี่ยนแปลง					
38	ระดมพลังสมองเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาหรือ จุดอ่อนของโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนบรรลุตาม วัตถุประสงค์					
39	นำผลที่ได้จากการระดมพลังสมอง เสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในเพื่อ พิจารณาสำหรับวางแผนงานในครั้งต่อไป					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน

คำชี้แจง

แบบสอบถามตอนที่ 3 ผู้วิจัยประสงค์จะศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ในด้านความสามารถในการผลิตนักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนาทักษะคิดทางบวกของนักเรียน ความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียน และความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

กรุณารอ่านแบบสอบถามแล้วทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริง ในการปฏิบัติงานของโรงเรียน โดยพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

- 5 หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อที่	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความสำเร็จของโรงเรียน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองชื่นชมการทำงานของครู	5	4	3	2	1

อธิบาย จากตัวอย่างข้อ 0 แสดงว่า ผู้ปกครองชื่นชมการทำงานของครู ในระดับมาก

ข้อที่	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความสำเร็จของโรงเรียน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง						
1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทุกระดับชั้นของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับดี					
2	นักเรียนรู้จักคิววิเคราะห์อย่างมีเหตุผล					
3	การเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นของนักเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ					
4	โรงเรียนมีชื่อเสียงทางด้านทักษะวิชาการ					
5	ความพึงพอใจของครูต่อผลการสอบ O – Net ของนักเรียน					
ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก						
6	ผู้ปกครองและชุมชนมีความพึงพอใจในระเบียบวินัย คุณธรรมและความประพฤติของนักเรียน					
7	นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม เหมาะสมกับวัย					
8	นักเรียนมีระเบียบวินัยและความประพฤติที่เรียบร้อย					
9	นักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนยอมรับฟังและการพัฒนาคิดเห็นของผู้อื่น					
10	นักเรียนประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม					
11	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่					
12	นักเรียนมีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการแสดงความรู้ด้วยตนเอง					
13	นักเรียนเป็นผู้มีมารยาทดีงามและปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยอย่างเหมาะสม					
14	นักเรียนรู้จักประหมัด รู้จักกราบไหว้และเห็นคุณค่าของทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด					

ข้อที่	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความสำเร็จของโรงเรียน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1

ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

15	ผู้บริหารสามารถแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของโรงเรียนในกรณีที่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสม					
16	ผู้บริหารสามารถผูกมิตรและใช้วิธีการประนีประนอมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้					
17	ผู้บริหารและครูมีความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินหรือปัญหาเฉพาะหน้าของโรงเรียนที่เกิดขึ้นได้					
18	ผู้บริหาร และครูรับรู้ถึงปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียนที่เกิดขึ้นและร่วมมือกันแก้ไขปัญหาเหล่านั้นจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี					
19	ครูมีความสามารถในการแก้ปัญหาด้านการเรียน การสอนหรือหลักสูตร					
20	ผู้บริหารและครูยอมรับข้อเสนอแนะของผู้ปกครองและชุมชนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียน					
21	ผู้ปกครองร่วมมือกับโรงเรียนในการแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน					
22	ผู้ปกครองร่วมมือกับโรงเรียนในการแก้ปัญหาด้านความประพฤติของนักเรียน					
23	ผู้บริหารให้ความยึดหยุ่นต่อครูเพื่อรักษาผลประโยชน์หรือเป้าหมายของโรงเรียน					

ข้อที่	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความสำเร็จของโรงเรียน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
ความสามารถในการเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม						
24	ผู้บริหารและครูได้นำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน					
25	ผู้บริหารและครูสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสังคมและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น					
26	ผู้บริหารและครูยอมรับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในการดำเนินการต่างๆเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน					
27	โรงเรียนมีการปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ เป้าหมาย ตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม					
28	โรงเรียนสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง					
29	ครูพัฒนางานค้านต่างๆได้ตรงตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ของโรงเรียน					
30	มีการศึกษาคุณ และสามารถนำข้อมูลมาปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดีเชิง